

Pokyny ohledně požadavků na látky obsažené v předmětech

červen 2017
Verze 4.0

PRÁVNÍ UPOZORNĚNÍ:

Cílem tohoto dokumentu je pomáhat uživatelům při plnění jejich povinností vyplývajících z nařízení REACH. Upozorňujeme však uživatele, že jediným závazným právním textem je nařízení REACH a že informace v tomto dokumentu nepředstavují právní poradenství. Způsob využití těchto informací zůstává ve výlučné odpovědnosti uživatele. Evropská agentura pro chemické látky nepřebírá odpovědnost za způsob využití informací uvedených v tomto dokumentu.

Pokyny ohledně požadavků na látky obsažené v předmětech **Verze 4.0**

Referenční číslo: ECHA-17-G-19-CS
Katalogové číslo: ED-02-17-733-CS-N
ISBN: 978-92-9020-032-1
DOI: 10.2823/611772
Datum vydání: červen 2017
Jazyk: CS

© Evropská agentura pro chemické látky, 2017

Máte-li k tomuto dokumentu otázky nebo připomínky, zašlete je prosím (s uvedením referenčního čísla, data vydání, kapitoly nebo strany dokumentu, jehož se vaše připomínky týkají) prostřednictvím formuláře pro zpětnou vazbu. Formulář zpětné vazby je k dispozici na webových stránkách agentury ECHA s pokyny nebo přímo prostřednictvím tohoto odkazu: https://comments.echa.europa.eu/comments_cms/FeedbackGuidance.aspx

Prohlášení o vyloučení odpovědnosti a záruk: Toto je pracovní překlad dokumentu, který byl původně zveřejněn v anglickém jazyce. Originální dokument je k dispozici na internetových stránkách agentury ECHA.

Evropská agentura pro chemické látky

Poštovní adresa: P.O. Box 400, FI-00121 Helsinky, Finsko
Adresa pro osobní návštěvu: Annankatu 18, Helsinky, Finsko

Předmluva

Tyto pokyny jsou součástí řady pokynů, jejichž cílem je pomoci všem partnerům s plněním povinností vyplývajících z nařízení REACH.¹ Tyto dokumenty obsahují podrobné pokyny pro celou řadu základních postupů souvisejících s nařízením REACH a pro některé konkrétní vědecké a/nebo technické metody, které musí průmysl nebo příslušné orgány podle nařízení REACH použít.

První verze těchto pokynů byla navržena a projednána v rámci projektu provádění registrace, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (RIP, z angl. REACH Implementation Project) pod vedením útvarů Evropské komise za účasti všech partnerů: členských států, průmyslu a nevládních organizací. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) tyto a další pokyny podle potřeby aktualizuje po proběhnutí [postupu konzultace ve věci pokynů](#). Tyto pokyny jsou k dispozici na webových stránkách agentury [ECHA](#).

Rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 10. září 2015 ve věci C-106/14² objasnil rozsah oznamovací povinnosti a povinnosti poskytnout informace podle čl. 7 odst. 2 a článku 33 nařízení REACH, které se vztahují i na předměty, které jsou obsaženy ve složených předmětech (tj. předmětech složených z několika předmětů), pokud si tyto předměty zachovají určitý tvar, povrch nebo vzhled nebo se z nich nestane odpad. Podle rozsudku Soudního dvora:

1. Ustanovení čl. 7 odst. 2 nařízení REACH musí být vykládáno v tom smyslu, že pro účely použití tohoto ustanovení je na výrobci, aby určil, zda látka vzbuzující mimořádné obavy ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) je přítomna v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních v každém předmětu, jež vyrábí, a na dovozci předmětu složeného z více předmětů, aby u každého předmětu určil, zda je taková látka přítomna v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních tohoto předmětu.

2. Článek 33 nařízení REACH musí být vykládán v tom smyslu, že pro účely použití tohoto ustanovení je na dodavateli předmětu, jehož jeden či více předmětů, z nichž se skládá, představuje předmět obsahující látku vzbuzující mimořádné obavy ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních tohoto předmětu, aby o přítomnosti této látky informoval příjemce, a na požádání i spotřebitele, a sdělil jim přinejmenším název dotyčné látky.

V návaznosti na tento rozsudek agentura ECHA zahájila aktualizaci zrychleným postupem a v prosinci 2015 zveřejnila aktualizovanou verzi 3.0 těchto pokynů, v níž byly opraveny hlavní části pokynů, které již nebyly v souladu se závěry soudního rozsudku, a zejména byly odstraněny příklady.

Tato verze 4.0 představuje komplexnější aktualizaci pokynů provedenou na základě běžného třístupňového postupu konzultací ve věci pokynů, včetně konzultace s partnerskou expertní skupinou vybranou z akreditovaných partnerů agentury ECHA. Cílem této verze je především dále sjednotit znění pokynů a předložit nové příklady, které jsou v souladu se závěry rozsudku Soudního dvora.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006).

² Rozsudek Soudního dvora ve věci C-106/14 je dostupný na:
<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=cs&td=ALL&num=C-106/14>

Verze dokumentu

Verze	Změny	Datum
Verze 1	První vydání	květen 2008
Verze 2.0	Druhé vydání – revidovaná struktura a aktualizovaný obsah	duben 2011
Verze 3.0	Aktualizace zrychleným postupem s cílem provést „rychlé“ opravy částí odkazujících na 0,1% limit, které již nejsou v souladu se závěry rozsudku Soudního dvora ze dne 10. září 2015 ve věci C-106/14. Změna formátu podle současné vnější úpravy dokumentů agentury ECHA. Aktualizovaný odkaz na směrnici o bezpečnosti hraček (směrnice 2009/48/ES).	prosinec 2015
Verze 4.0	<p>Úplná revize pokynů týkající se struktury a obsahu částí zabývajících se oznamovací povinností a povinností sdělovat informace, pokud jde o látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV). Jiné části pokynů byly revidovány opravou nebo odstraněním chyb a nesrovnalostí a s cílem zohlednit osvědčené postupy a dosud získané zkušenosti při plnění povinností výrobců, dovozců a jiných dodavatelů předmětů podle článků 7 a 33 nařízení REACH.</p> <p>Hlavním důvodem pro aktualizaci bylo objasnění, jež přinesl rozsudek Evropského soudního dvora ze dne 10. září 2015 ve věci C-106/14 o rozsahu oznamovací povinnosti a povinnosti poskytnout informace o látkách ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených v předmětech. Pokyny byly aktualizovány tak, aby poskytly další pokyny pro plnění těchto povinností ve vztahu k složeným věcem, tj. k věcem, které se skládají z několika předmětů.</p> <p>Byla celkově zrevidována struktura pokynů s cílem učinit dokument jasnějším, srozumitelnějším a uživatelsky přístupnějším.</p> <p>Aktualizace zahrnuje tyto prvky:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Revize kapitoly 1 přesunutím témat obsažených v jiných pokynech do nového dodatku 1, aktualizace schématu na obrázku 1 s přihlédnutím k nové struktuře a vložení seznamu příkladů uvedených v těchto pokynech, kde se vysvětluje účel každého z těchto příkladů. Úvodní kapitola nyní objasňuje rozsah a strukturu pokynů, vymezuje jejich cílovou skupinu a uvádí seznam příkladů. - Revize kapitoly 2 vložení nového oddílu 2.4 k vysvětlení pojmu „složený předmět“, který se v pokynech hojně používá. Tato kapitola mimo jiné poskytuje vodítko, jak používat definici „předmětu“ v praxi. - Úplná revize kapitoly 3 (dříve kapitola 4), pokud jde o požadavky vztahující se na látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětech, s cílem uvést obsah této kapitoly do souladu s rozsudkem 	červen 2017

	<p>Evropského soudního dvora. Do této kapitoly bylo přesunuto pojednání o výjimkách z oznamovací povinnosti (částečně sloučením obsahu bývalých kapitol 4 a 6 verze 3.0 pokynů).</p> <ul style="list-style-type: none"> - Revize kapitoly 4, pokud jde o požadavky na látky, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů, s cílem jejího zpřesnění a zahrnutí výjimek z povinnosti registrace (částečně sloučením obsahu bývalých kapitol 3 a 6 verze 3.0 pokynů). - Revize kapitoly 5 s cílem jejího zpřesnění a aktualizace jejího obsahu tak, aby se zohlednily zkušenosti získané v období od zveřejnění verze 2.0 (a 3.0) pokynů. - Revidovaná bývalá kapitola 6 verze 3.0 byla začleněna do nových kapitol 3 a 4. Bývalá kapitola 6 byla vypuštěna. - Bývalý dodatek 7 verze 3.0 o částech nařízení REACH zvláště důležitých pro dodavatele předmětů byl přesunut do nového dodatku 2. - Bývalé dodatky 1 a 2 verze 3.0 o nejednoznačných případech byly přesunuty do dodatků 3 a 4. - Vytvoření nového dodatku 5, který doplňuje kapitolu 5 poskytnutím dalších rad, zejména ohledně toho, jak postupovat v případě „velmi složitých složených věcí“. - Revize bývalého dodatku 3, nyní dodatek 6, jenž obsahuje ilustrativní případy pro ověřování, zda platí požadavky podle článků 7 a 33. Byly opraveny nesrovnalosti v příkladu s parfémovanými dětskými hračkami a doplněn nový příklad (jízdní kolo). - Odstranění bývalých dodatků 4 až 6 o zdrojích informací, metodách odběru vzorků a analýzy a o dalších právních předpisech omezujících použití látek v předmětech (relevantní výňatky z dřívějšího obsahu budou případně zpřístupněny na webových stránkách agentury ECHA, což umožní provádět častější aktualizace).	
--	--	--

Obsah

1	OBECNÝ ÚVOD	9
1.1	K čemu tyto pokyny slouží a komu jsou určeny?	9
1.2	Struktura pokynů	10
1.3	Příklady uvedené v pokynech	13
2	ROZHODOVÁNÍ, CO JE PŘEDMĚTEM PODLE NAŘÍZENÍ REACH	17
2.1	Funkce věci	17
2.2	Tvar, povrch a vzhled věci	17
2.3	Rozhodnutí, zda je věc předmětem podle nařízení REACH či nikoli	18
2.4	Co je složená věc?	23
2.5	Obal	24
2.6	Dokumentace závěrů	24
3	POŽADAVKY KLADENÉ NA LÁTKY ZE SEZNAMU LÁTEK (PRO PŘÍPADNÉ ZAHRNUTÍ DO PŘÍLOHY XIV) OBSAŽENÉ V PŘEDMĚTECH	26
3.1	Látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	26
3.2	Sdělování informací o látkách ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených v předmětech a oznamování takových látek	27
3.2.1	Sdělování informací ve směru dodavatelského řetězce	27
3.2.2	Oznámení o látkách ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených v předmětech	28
3.2.3	Jak stanovit koncentraci a hmotnost látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech (povinnost sdělovat informace a oznamovací povinnosti)	35
3.3	Výjimky z oznamovací povinnosti	49
3.3.1	Výjimka pro látky, které již byly pro dané použití registrovány	49
3.3.2	Výjimka na základě „vyloučení expozice“	52
3.4	Jaké informace sdělovat a oznamovat	53
3.4.1	Sdělování informací podle článku 33	53
3.4.2	Oznamování informací agentuře ECHA podle čl. 7 odst. 2	56
4	POŽADAVKY NA LÁTKY, U NICHŽ SE POČÍTÁ S UVOLŇOVÁNÍM Z PŘEDMĚTŮ	57
4.1	„Záměrné“ uvolňování látek z předmětů	57
4.2	Požadavky na registraci látek, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů	58
4.2.1	Kritická úroveň koncentrace látek ve směsi, u níž se počítá s uvolňováním	61
4.3	Výjimky z požadavků na registraci látek, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů	63
4.3.1	Obecné výjimky z požadavků na registraci	63
4.3.2	Výjimka pro látky, které již byly pro dané použití registrovány	63
4.4	Registrace látek obsažených v předmětech	63
5	ZÍSKÁVÁNÍ INFORMACÍ O LÁTKÁCH V PŘEDMĚTECH	64
5.1	Informace v rámci dodavatelského řetězce	64
5.1.1	Standardizované informace podle nařízení REACH od dodavatelů v EU	64
5.1.2	Dobrovolné informační nástroje pro výměnu informací o předmětech	65
5.1.3	Vyžádání informací proti směru dodavatelského řetězce	65
5.1.4	Vyhodnocování informací od dodavatelů	66
5.2	Chemická analýza látek obsažených v předmětech	67

5.2.1 Problémy chemické analýzy	67
5.2.2 Plánování chemických analýz látek v předmětech	68
DODATEK 1. TÉMATA, O NICHŽ SE POJEDNÁVÁ V JINÝCH POKYNECH	69
DODATEK 2. ČÁSTI NAŘÍZENÍ REACH ZVLÁŠT VÝZNAMNÉ PRO DODAVATELE PŘEDMĚTŮ	73
DODATEK 3. NEJEDNOZNAČNÉ PŘÍPADY, ZDA JDE O PŘEDMĚTY NEBO O LÁTKY/SMĚSI V NÁDOBÁCH NEBO NA NOSIČÍCH	74
DODATEK 4. PŘÍKLADY URČOVÁNÍ HRANICE MEZI LÁTKAMI /SMĚSMI A PŘEDMĚTY V POSTUPU ZPRACOVÁVÁNÍ PŘÍRODNÍCH NEBO SYNTETICKÝCH MATERIÁLŮ	82
DODATEK 5. RADY, JEŽ MOHOU USNADNIT SPLNĚNÍ POŽADAVKŮ NA LÁTKY, ZAŘAZENÉ NA SEZNAM LÁTEK (PRO PŘÍPADNÉ ZAHRNUTÍ DO PŘÍLOHY XIV), OBSAŽENÉ V PŘEDMĚTECH	94
DODATEK 6. ILLUSTRATIVNÍ PŘÍPADY PRO OVĚŘOVÁNÍ, ZDA PLATÍ POŽADAVKY PODLE ČLÁNKŮ 7 A 33	100

Tabulky

Tabulka 1: Povinnosti popsané v těchto pokynech.....	10
Tabulka 2: Seznam příkladů v těchto pokynech a jejich účel.....	13
Tabulka 3: Scénáře předvádějící oznamovací povinnosti v dodavatelském řetězci pro věci sestavené, spojené nebo potažené v EU	30
Tabulka 4: Scénáře předvádějící oznamovací povinnosti ¹⁸ dovozců složených věcí do EU	32
Tabulka 5: Scénáře předvádějící jak stanovit koncentraci látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech	35
Tabulka 6: Shrnutí nejednoznačných případů popsaných v dodatku 3	74
Tabulka 7: Nejednoznačné případy látek/směsí v nádobách (pokračování v tabulce 8)	75
Tabulka 8: Nejednoznačné případy látek/směsí v nádobách (pokračování tabulky 7).....	76
Tabulka 9: Doplnující návodné otázky pro nejednoznačné případy látek/směsí v nádobách	78
Tabulka 10: Nejednoznačné případy látek/směsí na nosiči	79
Tabulka 11: Použití návodných otázek v případě lepicích pásek citlivých na tlak	80
Tabulka 12: Použití doplňujících návodných otázek v případě lepicích pásek citlivých na tlak.....	81
Tabulka 13: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání hliníku (1. část)	84
Tabulka 14: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání hliníku (2. část)	85
Tabulka 15: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání textilních/netkaných vláken.....	88
Tabulka 16: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání polymerů.....	91
Tabulka 17: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání papíru	93

Obrázky

Obrázek 1: Obecné postupy pro určení povinností u látek obsažených v předmětech podle článků 7 a 33.....	13
Obrázek 2: Rozhodování, zda je věc předmětem podle nařízení REACH či nikoli	19
Obrázek 3: Druhy složených věcí.....	23
Obrázek 4: Názorná ukázka velmi složité složené věci.....	24
Obrázek 5: Procesy a činnosti související s nařízením REACH, které se mohou týkat výrobců a dovozců předmětů, a příslušné seznamy látek.	70
Obrázek 6: Přejít od bauxitu ke konečným hliníkovým výrobkům	83
Obrázek 7: Přejít mezi surovinou a konečným textilním/netkaným výrobkem	87

Obrázek 8: Přejchod mezi surovou ropou a plastovými výrobky.....	90
Obrázek 9: Názorný příklad obecného bodu přechodu mezi dřevem a papírovými předměty	92

1 OBECNÝ ÚVOD

Tyto pokyny souvisí s několika dalšími pokyny týkajícími se nařízení REACH. Obecnou zásadou je, že tento dokument nebude opakovat to, co lze nalézt v jiných pokynech, není-li to absolutně nezbytné pro účely tohoto dokumentu. Proto obsahuje několik odkazů na jiné pokyny a nástroje, které lze najít na webových stránkách agentury [ECHA](#).

1.1 K čemu tyto pokyny slouží a komu jsou určeny?

V těchto pokynech jsou vysvětlena a názorně představena ustanovení nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH), která se vztahují na látky obsažené v **předmětech**³. Pokyny mají společně zejména pomoci při rozhodování, zda se jich týká povinnost registrace (čl. 7 odst. 1), sdělování informací (článek 33) a/nebo oznamování (čl. 7 odst. 2) v souvislosti s látkami obsaženými v předmětech (tyto povinnosti jsou shrnuty v tabulce 1). To se může týkat společností vyrábějících, dovážejících a/nebo dodávajících předměty, které mají stejně jako průmysl obecně za úkol zjistit své povinnosti vyplývající z nařízení REACH. Tyto pokyny jsou tedy určeny:

- osobám, které odpovídají za dodržování nařízení REACH v podnicích, které vyrábějí, dovážejí a/nebo dodávají předměty v Evropském hospodářském prostoru (EHP, dále jen zjednodušeně „EU“)⁴, především ředitelům pro nákup, výrobu a prodej;
- výhradním zástupcům společností ze zemí mimo EU, které vyrábějí předměty a vyvážejí je do EU (výrobci předmětů sídlící mimo EU mohou jmenovat výhradní zástupce, aby splnili všechny povinnosti dovozců jejich předmětů do EU, které vyplývají z nařízení REACH⁵. Úloha a povinnosti výhradního zástupce jsou podrobně popsány v kapitole 2 [Pokynů pro registraci](#));
- odborníkům z průmyslových svazů a dalších partnerských organizací, kteří informují společnosti o požadavcích na látky obsažené v předmětech podle nařízení REACH.

Společnost je **výrobcem předmětu**⁶, vyrábí-li předměty v rámci EU, bez ohledu na to, jak je předmět vyráběn a kde je uváděn na trh. **Dovozcem předmětu**⁷ je jakákoli společnost sídlící uvnitř EU, která dováží předměty ze zemí, které se nacházejí mimo EU. Výrobci a dovozcí předmětů (stejně jako další účastníci dodavatelského řetězce, například maloobchodníci) jsou zároveň **dodavateli předmětů**⁸, pokud předměty uvádějí na trh v EU. Úloha dodavatele předmětu tedy nezávisí tom, zda předmět vyrábí sám nebo ho kupuje (uvnitř nebo mimo EU).

Povšimněte si, že společnosti mohou plnit také jiné úlohy, než je uvedeno výše, a budou tak mít další povinnosti kromě povinností popsanych v těchto pokynech (viz dodatek 1). Na určité látky obsažené v určitých předmětech se mohou vztahovat také jiná

³ „předmětem [se rozumí] věc, která během výroby získává určitý tvar, povrch nebo vzhled určující její funkci ve větší míře než její chemické složení“ (čl. 3 bod 3 nařízení REACH).

⁴ Nařízení REACH platí pro Evropský hospodářský prostor (EHP), tj. 28 členských států EU a Island, Lichtenštejnsko a Norsko. Kdykoli text těchto pokynů zmiňuje EU, je zahrnut rovněž Island, Lichtenštejnsko a Norsko.

⁵ Není-li v těchto pokynech nebo v *Pokynech pro registraci* stanoveno jinak, povinnosti dovozců, o nichž se pojednává v tomto dokumentu, se vztahují i na výhradní zástupce, pokud byli jmenováni.

⁶ „výrobcem předmětu [se rozumí] fyzická či právnická osoba, která vyrábí nebo sestavuje předmět na území Společenství“ (čl. 3 odst. 4).

⁷ „dovozcem [se rozumí] fyzická nebo právnická osoba usazená ve Společenství, která odpovídá za dovoz“ (čl. 3 odst. 11); „dovozem [se rozumí] fyzické uvedení na celní území Společenství“ (čl. 3 odst. 10).

⁸ „dodavatelem předmětu [se rozumí] výrobce nebo dovozce předmětu, distributor nebo jiný účastník dodavatelského řetězce, který předmět uvádí na trh“ (čl. 3 odst. 33), včetně maloobchodníků (viz čl. 3 odst. 14).

ustanovení nařízení REACH, např. požadavky týkající se povolování, omezení (viz dodatky 1 a 2).

Tabulka 1: Povinnosti popsané v těchto pokynech

Povinnost:	Registrace látek v předmětech (kapitola 4)	Oznámení látek v předmětech (kapitola 3)	Sdělení informací o látkách v předmětech (kapitola 3)
právní základ v nařízení REACH	čl. 7 odst. 1	čl. 7 odst. 2	článek 33
příslušní účastníci	výrobci a dovozci předmětů	výrobci a dovozci předmětů	dodavatelé předmětů
příslušné látky	látky, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů	látky zařazené na seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mezi látky podléhající povolení	látky zařazené na seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mezi látky podléhající povolení
prahová hodnota	1 tuna za rok	1 tuna za rok	-
prahová hodnota koncentrace v předmětu	-	0,1 % (hmot.)	0,1 % (hmot.)
výjimka z povinnosti možná na základě toho, že:			
látko pro dané použití již byla registrována (čl. 7 odst. 6) (oddíly 3.3.1 a 4.3.2)	ano	ano	ne
lze vyloučit expozici (čl. 7 odst. 3) (oddíl 3.3.2)	ne	ano	ne

1.2 Struktura pokynů

Struktura tohoto dokumentu je taková, aby usnadnila zjištění a splnění povinností podle článků 7 a 33 nařízení REACH, které se týkají látek obsažených v předmětech. Každá kapitola obsahuje pokyny vedoucí k zodpovězení jedné z následujících otázek. Struktura pokynů a níže uvedené otázky jsou seřazeny podle četnosti povinností, tj. nejčastěji použitelná povinnost je uvedena jako první.

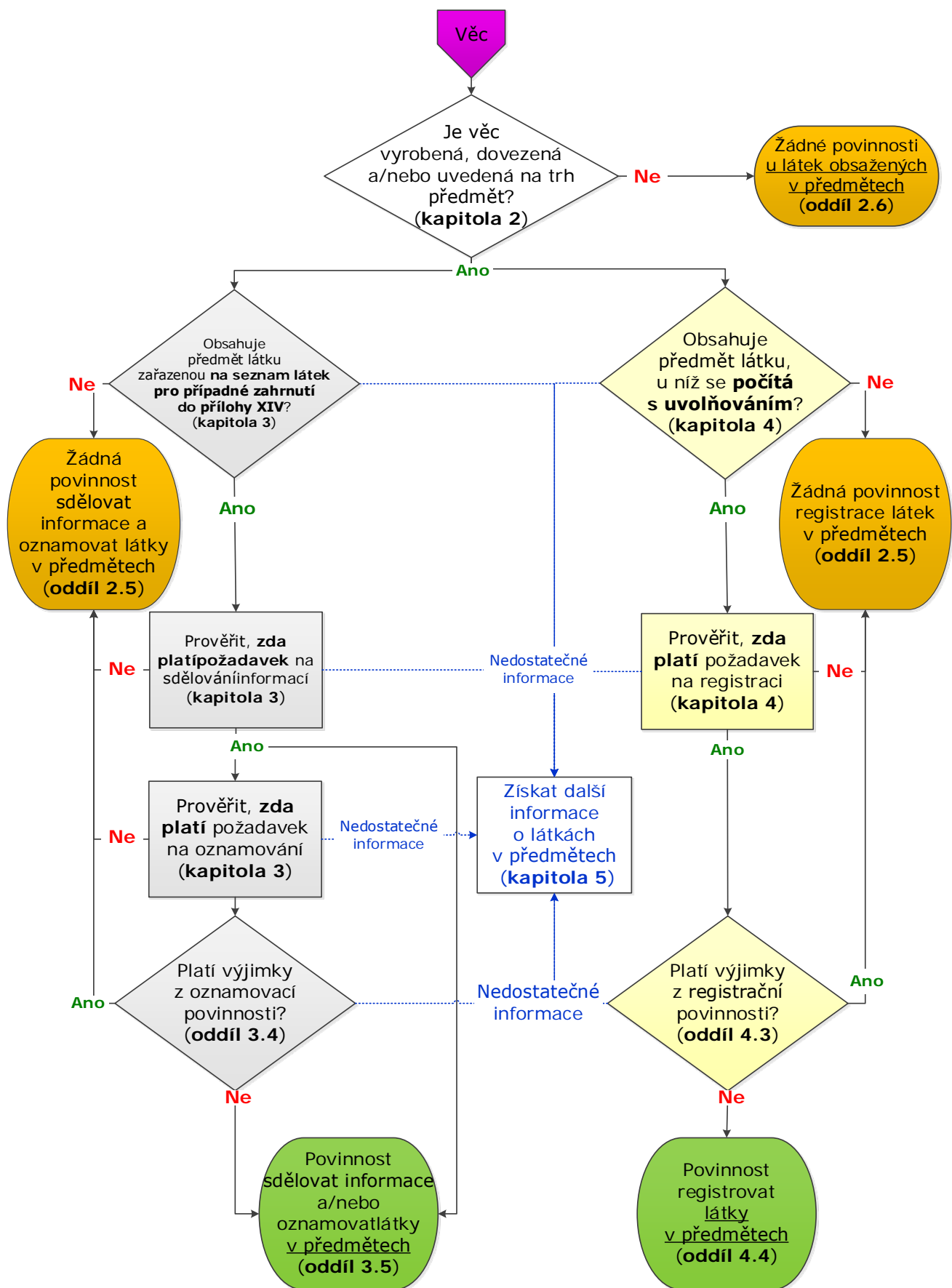
1. Potřebuji tyto pokyny? (viz kapitola 1)

2. Mám předmět? (viz kapitola 2)
3. Vede složení mého předmětu k povinnosti sdělovat informace a k oznamovací povinnosti? Může se na můj případ vztahovat výjimka z oznamovací povinnosti? (viz kapitola 3)
4. Počítá se s uvolňováním látky z mého předmětu, a jaké to má důsledky? Může se na můj případ vztahovat výjimka z povinnosti registrace? (viz kapitola 4)
5. Jak získám další informace o látkách ve svém předmětu? (viz kapitola 5)

Následující schéma (obrázek 1) znázorňuje přehled hlavních kroků, které je třeba udělat při zjišťování povinností týkajících se látek v předmětech, a odkazuje čtenáře na příslušné kapitoly.

Doplňující příklady a informace k výše uvedeným kapitolám obsahují dodatky 3 až 6.

Aby bylo možné uspokojit co nejširší okruh čtenářů, jsou veškeré výpočty předkládány jak slovním popisem, tak s použitím matematických rovnic. Rovnice jsou uvedeny v rámečcích (v hlavním textu) nebo na šedém pozadí (v příkladech).

Obrázek 1: Obecné postupy pro určení povinností u látek obsažených v předmětech podle článků 7 a 33

1.3 Příklady uvedené v pokynech

Hlavní text pokynů a dodatky 3 a 4 obsahují několik příkladů, které předvádějí jak postupovat při ověření, zda se na látku obsaženou v předmětech vztahují právní požadavky. Není záměrem, aby tyto příklady byly vyčerpávající.

V dodatku 5 jsou na příkladech ukázány problémy při identifikaci látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětech, které jsou začleněny do složených věcí, a jak lze tyto problémy řešit v praxi.

Dodatek 6 obsahuje příklady, jejichž cílem je komplexnější řešení několika otázek.

Ve většině příkladů se neuvádějí konkrétní látky, a to vzhledem k dynamické povaze „regulačního statusu“ jednotlivých látek.

Účel každého příkladu, který je v pokynech uveden, je shrnut v následující tabulce.

Tabulka 2: Seznam příkladů v těchto pokynech a jejich účel

Oddíl / dodatek	Příklad	Účel
Rozhodování, zda je věc „předmět“, či nikoli		
Oddíl 2.2	Příklad 1: Abrazivo Příklad 2: Pohlednice	Ukázat, že fyzické vlastnosti , které jsou výsledkem chemického složení materiálu, z něhož je věc vyrobena, nelze zaměňovat s tvarem, povrchem nebo vzhledem této věci.
Oddíl 2.3	Příklad 3: Voskový pastel	Na jednoduchém případě ukázat, jak odlišit směs od předmětu , s ohledem na funkci dané věci.
Oddíl 2.3	Příklad 4: Kazeta do tiskárny	Názorně ukázat použití návodných otázek prvního stupně (krok 4 ve schématu na obrázku 2) při rozhodování, zda věc je kombinací látka/směs a zda se jedná o předmět .
Oddíl 2.3	Příklad 5: Teploměr	Názorně ukázat použití návodných otázek druhého stupně (krok 5 ve schématu na obrázku 2) při rozhodování, zda látka/směs je nedílnou součástí předmětu , nebo zda se jedná o kombinaci této látky/směsi a předmětu.
Jak rozhodnout, na které předměty ve složené věci se vztahuje oznamovací povinnost		
Oddíl 3.2.2	Příklad 6: Barvená spona na spisy	Názorně ukázat, jak rozhodnout, na které předměty v konkrétní složené věci se vztahuje oznamovací povinnost.

Oddíl / dodatek	Příklad	Účel
Výpočet koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených v předmětech		
Oddíl 3.2.3.1	Příklad 7: Výpočet koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu vyrobeném ze směsi	Názorně ukázat, jak se má stanovit koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu vyrobeném z látky nebo ze směsi.
Oddíl 3.2.3.1	Příklad 8: Výpočet koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech s vnější úpravou	Názorně ukázat, jak se má stanovit koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) u předmětu s povrchovou úpravou , při které byla do předmětu začleněna směs pro povrchovou úpravu, která tuto látku obsahuje.
Oddíl 3.2.3.1	Příklad 9: Výpočet koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve složené věci tvořené dvěma předměty, které byly spojeny dohromady s použitím směsi	Názorně ukázat, jak se má stanovit koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v celkové hmotnosti složené věci vyrobené s použitím směsi, která tuto látku obsahuje a je určena ke spojení dvou (nebo více) předmětů.
Výpočet celkové hmotnosti látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětech		
Oddíl 3.2.3.2	Příklad 10: Výpočet celkového množství látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v různých předmětech	Názorně ukázat, jak se má stanovit celková hmotnost látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v různých předmětech.
Oddíl 3.2.3.2	Příklad 11: Výpočet celkového množství látky (látek) ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve složené věci	Názorně ukázat, jak se má stanovit celková hmotnost látky (látek) ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve věci složené ze dvou (nebo více) předmětů spojených s použitím směsi.
Jaké informace je třeba sdělovat u složených věcí		
Oddíl 3.4.1	Příklad 12: Jaké informace je třeba sdělit, dodáváte-li složenou věc	Ukázat, jaké informace je třeba sdělit , dodáváte-li složenou věc (např. složenou ze dvou předmětů spojených s použitím směsi).

Oddíl / dodatek	Příklad	Účel
Identifikace předmětu, který obsahuje látky, u nichž se počítá s uvolňováním		
Oddíl 4.1	Příklad 13: Záměrné uvolňování látek z předmětů	Názorně ukázat předmět splňující podmínky pro to, aby mohl být považován za předmět obsahující látky , u nichž se počítá s uvolňováním .
Prahová hodnota látky, u níž se počítá s uvolňováním, pro účely registrace		
Oddíl 4.2	Příklad 14: Výpočet množství látky, u níž se počítá s uvolňováním	Názorně ukázat, jak vypočítat množství látky, u níž se počítá s uvolňováním z předmětu.
Oddíl 4.2.1	Příklad 15: Kritická úroveň koncentrace látky ve směsi, u níž se počítá s uvolňováním	Názorně ukázat, jak vypočítat kritickou úroveň koncentrace u látky ve směsi, u níž se počítá s uvolňováním.
Nejednoznačné případy při rozhodování, zda věc je „předmět“, či nikoli		
Dodatek 3	Několik příkladů nejednoznačných případů při rozhodování, zda věc je „předmět“, či nikoli (jsou uvedeny v dodatku 3).	Ukázat nejednoznačné případy předmětů a látek/směsí v obalech nebo na pomocném materiálu.
Dodatek 4	Příklady 16 až 19 týkající se rozhodování, zda věc je „předmět“ či nikoli, v postupu zpracování přírodních nebo syntetických materiálů.	Ukázat případy stanovení hranice mezi látkami/směsmi a předměty v postupu zpracování přírodních nebo syntetickým materiálů.
Problémy při identifikaci látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených ve složených věcech		
Dodatek 5	Příklad 20: Postup při zjišťování, které předměty mohou obsahovat určité látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	Názorně ukázat postup při zjišťování, které předměty mohou obsahovat určité látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).
Dodatek 5	Příklad 21: Předměty spojené nebo sestavené dohromady ve velmi složité složené věc	Názorně ukázat, jak identifikovat a rozlišit všechny předměty, které byly spojeny nebo sestaveny dohromady ve velmi složité složené věc.
Typové příklady		

Oddíl / dodatek	Příklad	Účel
Dodatek 6	Příklad 22: Parfémované dětské hračky – hračka s citronovou vůní (D-limonen)	Typový příklad pro ověření, zda se na látku/směs, u níž se počítá s uvolňováním z předmětů, vztahují požadavky podle článku 7, s použitím celkového přístupu uvedeného ve schématu na obrázku 1.
Dodatek 6	Příklad 23: Jízdní kolo – rukojeti řidítek, nafukovací duše, natřený kovový rám, pláště	Typový příklad pro ověření, zda se na látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětech vztahují požadavky podle článků 7 a 33, s použitím celkového přístupu uvedeného ve schématu na obrázku 1.

2 ROZHODOVÁNÍ, CO JE PŘEDMĚTEM PODLE NAŘÍZENÍ REACH

Při zjišťování, zda se na danou věc⁹, která se vyrábí, dováží nebo uvádí na trh v EU, vztahují požadavky nařízení REACH týkající se látek v předmětech a případně které, je prvním krokem ověřit, zda je tato věc považována za předmět podle nařízení REACH či nikoli. Věci mohou být jednoduché, například např. list papíru, ale mohou být také velmi složité, jako například notebook skládající se z mnoha předmětů.

Čl. 3 bod 3 nařízení REACH definuje **předmět** jako „věc, která během výroby získává určitý tvar, povrch nebo vzhled určující její funkci ve větší míře než její chemické složení“.

Z této definice plyne, že předmět je věc tvořená jednou nebo více látkami nebo směsmi, které v procesu výroby získaly konkrétní tvar, povrch nebo vzhled. Může být vyrobena z přírodních materiálů jako dřevo nebo vlna nebo z materiálů syntetických, jako je např. polyethylen (PE). Většina všeobecně používaných věcí v domácnostech a v podnicích jsou zároveň samy předměty (např. lžice z jednoho kusu plastu, zahradní židle ze vstříkovaného plastu) nebo předměty obsahují (např. gauč, vozidlo, hodiny, elektronické zařízení).

Aby bylo možné určit, zda věc odpovídá definici předmětu podle nařízení REACH či nikoli, je třeba posoudit její funkci a její tvar, povrch nebo vzhled.

Předměty, které jsou sestaveny nebo spojeny dohromady, zůstávají předměty tak dlouho, dokud si zachovávají specifický tvar, povrch nebo vzhled, které jejich funkci určují ve větší míře než jejich chemické složení,¹⁰ nebo pokud se nestanou odpadem¹¹.

2.1 Funkce věci

Pojem „funkce“ v definici předmětu by měl být interpretován jako zamýšlený účel, ke kterému má být daná věc užívána. Může pomoci, pokud se zaměříme na výsledek používání věci a budeme věnovat méně pozornosti kvalitě tohoto výsledku. Například účelem kazety tiskárny je nanášet inkoust na papír. Větší technická propracovanost kazety může vylepšit fungování a kvalitu výsledku, ale nezmění funkci jako takovou. Věc může mít více funkcí a tyto funkce mohou mít různou míru důležitosti (např. „doplňková funkce“), a proto se při rozhodování, zda je věc předmět či nikoli, musí vzít v úvahu všechny tyto funkce.

2.2 Tvar, povrch a vzhled věci

Tvar, povrch a vzhled představují fyzickou podobu věci a mohou být chápány jako vlastnosti jiné než chemické. **Tvarem** rozumíme trojrozměrnou podobu věci, tj. její hloubku, šířku a výšku. **Povrch** je vnější vrstva věci. **Vzhled** znamená uspořádání nebo kombinaci jednotlivých „prvků vzhledu“ tak, aby co nejlépe splňovaly určitý účel věci, mimo jiné se zohledněním bezpečnosti, užité hodnoty / pohodlnosti užívání, trvanlivosti a kvality.

Tvar, povrch a vzhled věci **nesmějí být zaměňovány s fyzikálními vlastnostmi, které jsou výsledkem chemického složení materiálu, z něhož je věc vyrobena.** Takovými vlastnostmi materiálu jsou například štěpnost, hustota, tvárnost, elektrická

⁹ V těchto pokynech výraz „věc“ může v zásadě označovat jakýkoli výrobek v dodavatelském řetězci.

¹⁰ Pro další posouzení viz případ patek používaných při výrobě pláštěv jízdních kol v příkladu 23 (dodatek 6).

¹¹ „Odpad“, jak je definován v rámcové směrnici o odpadech (směrnice 2008/98/ES).

vodivost, tvrdost, magnetismus, bod tání apod.

Příklad 1: Abrazivo

Částice materiálu pro abrazivní otryskávání musí být především tvrdé a mít ostré hrany (např. pro rytí do skla nebo do kamene). Jejich funkcí je např. brousit, vyhlazovat, leštit, drhnout nebo čistit. Tvrdost a štěpnost hran jsou v tomto případě hlavními charakteristickými vlastnostmi abraziva.

Tvrdost a štěpnost materiálů používaných jako abrazivo, například korundu nebo oceli, závisejí na jejich chemických vlastnostech. Funkce abraziva závisí především na těchto fyzikálních vlastnostech, a nikoli na tvaru, povrchu nebo vzhledu těchto materiálů. Abrazivo je proto třeba považovat za látku nebo směs.

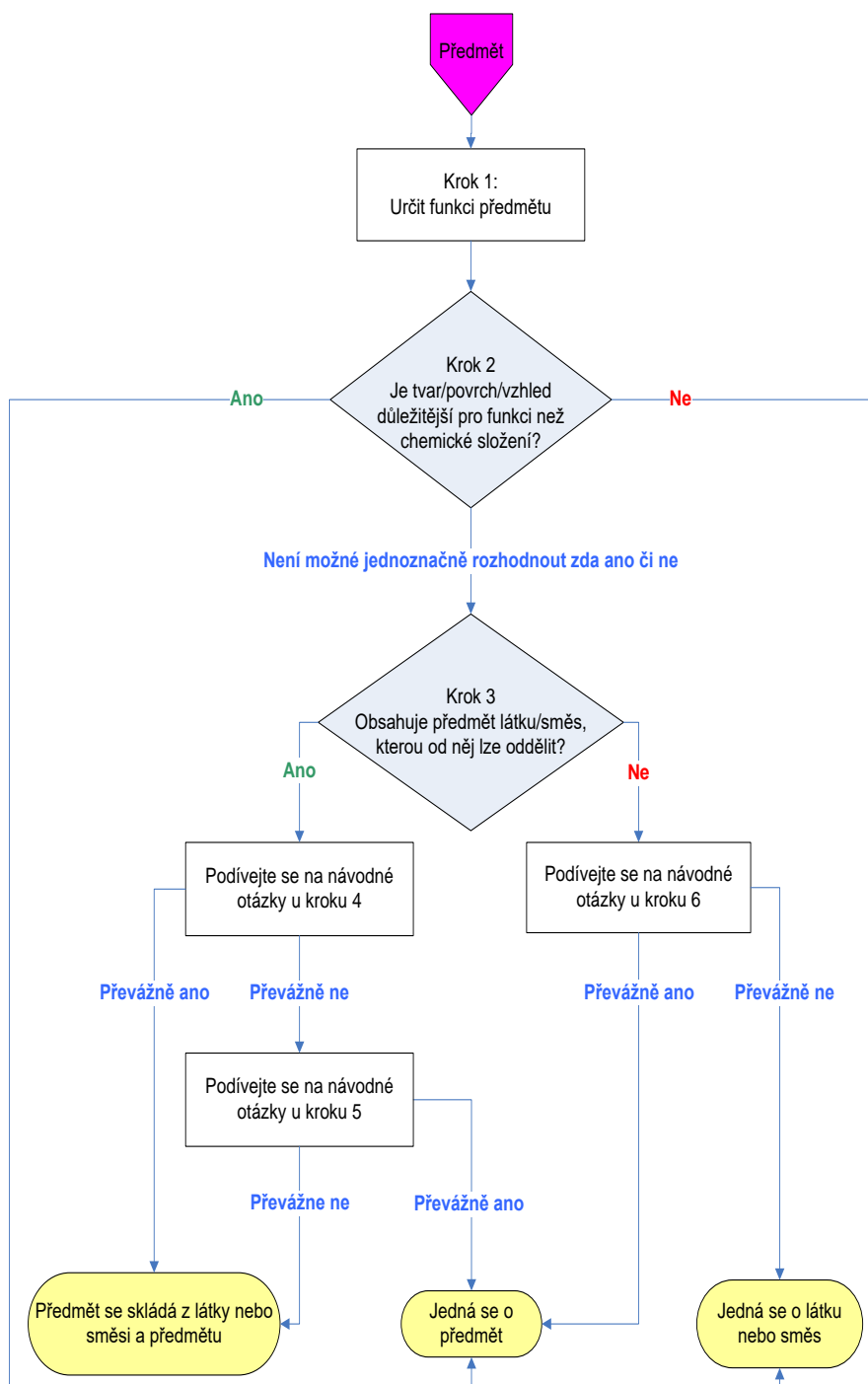
Příklad 2: Pohlednice

Pohlednice nese obrázek nebo kresbu a musí být především vhodná k psaní nebo tisku. Povrch papírových vláken musí zachycovat tuhu z tužky, inkoust z pera nebo inkoust z tiskárny. Všechny tyto vlastnosti závisejí více na tvaru a/nebo povrchu pohlednice než na jiných fyzikálních vlastnostech, které jsou výsledkem chemického složení materiálů použitých k výrobě pohlednice. Jedná se například o takové vlastnosti jako odolnost vůči roztržení, světlost, měkkost a pružnost, jež zlepšují kvalitu pohlednice, ale neurčují její používání. Tvar, povrch nebo vzhled pohlednice jsou proto důležitější pro funkci než její chemické složení. Pohlednici je třeba považovat za předmět.

Kromě toho je třeba zdůraznit, že podle čl. 3 odst. 3 nařízení REACH je předmětem věc, která během výroby získává určitý tvar, povrch nebo vzhled určující její funkci ve větší míře než její chemické složení. Z toho vyplývá, že aby mohla věc být předmětem, její **tvar, povrch nebo vzhled musejí být záměrně zvoleny a vytvořeny v určité výrobní fázi**. Vyrobené pevné materiály jsou již z definice získány se specifickými tvary a povrchy (např. granule, krystaly, vločky, prášek apod.). Tyto tvary a povrchy mohou vyplývat přímo z fyzikálních vlastností vyrobených materiálů. Mohou být také výlučně určeny použitými výchozími chemickými materiály a zvolenými podmínkami výrobního procesu. V obou těchto případech budou vyrobené materiály s největší pravděpodobností látkami (samotnými nebo ve směsi), ačkoli i tvary a povrchy mohou být také záměrně kontrolovány z hlediska hlavního účelu optimalizace dalšího zpracovávání těchto pevných materiálů a/nebo zacházení s nimi.

2.3 Rozhodnutí, zda je věc předmětem podle nařízení REACH či nikoli

Níže uvedené schéma vám pomůže při rozhodování, zda je věc předmětem podle nařízení REACH či nikoli.

Obrázek 2: Rozhodování, zda je věc předmětem podle nařízení REACH či nikoli

Krok 1: Určete funkci věci podle oddílu 2.1.

Krok 2: Porovnejte důležitost fyzické podoby a chemických vlastností pro dosažení funkce dané věci. **Pokud lze jednoznačně určit, že tvar, povrch nebo vzhled je pro funkci důležitější než chemické složení, jedná se o předmět.** Pokud má tvar, povrch nebo vzhled význam stejný nebo menší než chemické složení, jedná se o látku nebo o směs.

Příklad 3: Voskový pastel

Voskový pastel se skládá z parafinu a barviv a používá se k vybarvování a kreslení na papír. Parafinový vosk funguje jako vehikulum (nosič) pigmentů. Protože jeho tvar/povrch/vzhled nejsou pro jeho funkci (nanášení barviva na papír) důležitější než jeho chemické složení, považuje se za směs.

V tomto kroku, dříve než se přejde k dalším krokům, se důrazně doporučuje posoudit, zda je třeba předmět považovat za „předmět se záměrným uvolňováním látky/směsi“ či nikoli, jak je stanoveno v oddíle 4.1.

Pokud není možné jednoznačně určit, zda věc odpovídá definici předmětu podle nařízení REACH či nikoli, je nutné podrobnější posouzení. **V tomto případě pokračujte krokem 3.** Kroky 3 až 6 byly vypracovány s cílem pomoci při hlubším posuzování velkých (pod)skupin věcí se společnými rysy. Nepokrývají všechny možné věci, a proto nemusí nutně vést ke konečnému závěru ohledně konkrétní věci, která se posuzuje. V takových případech se musejí při posouzení vzít v úvahu jiné specifické aspekty, jež umožní odpovědět na otázku položenou v kroku 2 výše uvedeného schématu.

Krok 3: Určete, zda věc, jejíž struktura může být velmi jednoduchá i velmi složitá, obsahuje látku nebo směs, kterou lze od věci fyzicky oddělit (např. vylitím nebo vyždímáním). Tato látka nebo směs, která může být pevná, kapalná nebo plynná, může být ve věci uzavřena (např. kapalina v teploměru nebo aerosol v rozprašovací nádobce) nebo může být nanášena na povrch věci (např. vlhčený ubrousek).

Pokud tomu u věci tak je, přejděte ke kroku 4, jinak pokračujte krokem 6.

Krok 4: Při stanovení, zda je chemický obsah věci její nedílnou součástí (a tedy věc jako celek je předmětem, jak je definován podle nařízení REACH), nebo zda se jedná o látku/směs, pro niž zbytek věci slouží jako nádoba nebo nosič, je třeba zodpovědět tyto návodné otázky:

Otázka 4a: Pokud by látka/směs byla z věci odstraněna nebo od ní oddělena a použita samostatně, byla by v zásadě (i když méně pohodlně a na nižší technické úrovni) schopna plnit svou funkci určenou v kroku 1?

Otázka 4b: Funguje věc hlavně (tj. v souladu se funkcí určenou v kroku 1) jako nádoba nebo nosič pro uvolňování nebo kontrolované dodávání látky/směsi nebo jejích reakčních produktů?

Otázka 4c: Je látka/směs ve fázi používání věci vyčerpávána (tj. spotřebovávána např. z důvodu chemické nebo fyzikální změny) nebo odstraňována (tj. uvolňována z věci), čímž se věc stává nepotřebnou a končí její životnost?

Pokud převažují odpovědi kladné (tj. 2 nebo 3 ze 3) nad zápornými, měla by být věc považována za kombinaci předmětu (který slouží jako nádoba nebo nosič) a látky/směsi.

Je třeba si uvědomit, že dovozce nebo dodavatel takové věci je zároveň považován za dovozce nebo dodavatele látky/směsi. Jako takový může mít také další povinnosti kromě povinností dovozců a dodavatelů předmětů popsanych v těchto pokynech. To znamená, že látky v nádobách nebo na nosičích mohou např. podléhat registraci nebo k nim musí být dodán bezpečnostní list. **Dovozci a dodavatelé „kombinace předmětu a**

látky/směsi“ proto musí zvlášť ověřit, jestli se na ně vztahují povinnosti související s předmětem a povinnosti související s látkou/směsí. V kapitolách 3 a 4 je popsáno, jak zjistit své povinnosti související s předmětem. Ke zjištění povinností souvisejících s látkou/směsí (která je na povrchu předmětu nebo je v něm uzavřena) radíme čtenářům použít [navigátor](#).

Příklad 4: Kazeta do tiskárny

Odpovědi na výše uvedené návodné otázky: 4a) pokud byl toner/inkoust vyjmut z kazety, stále by bylo možné nanést jej na papír, i když při ztrátě kvality a vhodných podmínek použití; 4b) funkcí kazety je udržovat toner/inkoust na místě uvnitř tiskárny a kazeta kontroluje rychlost a způsob uvolňování; 4c) kazeta se likviduje bez toneru/inkoustu, který se během životnosti kazety spotřebuje. Odpovědi na tyto otázky vedou k závěru, že kazeta tiskárny je kombinací předmětu (který funguje jako nádoba) a látky/směsi.

Krok 5: Pokud odpovědi na návodné otázky v kroku 4 jsou převážně záporné, mělo by se pomocí následujících otázek ověřit, jestli by se věc jako celek měla skutečně považovat za předmět, a nikoli za kombinaci předmětu (který funguje jako nádoba nebo nosič) a látky/směsi.

Otázka 5a: Pokud by se látka/směs z věci odstranila nebo od ní oddělila, vedlo by to k neschopnosti věci plnit zamýšlenou funkci?

Otázka 5b: Je hlavní účel věci jiný než dodávat látku/směs nebo její reakční produkty?

Otázka 5c: Likviduje se věc na konci životnosti obvykle s látkou/směsí?

Pokud odpovědi na tyto otázky jsou spíše kladné než záporné, pak je funkce věci pravděpodobně dána spíše jejími fyzikálními vlastnostmi (tvarem, povrchem a vzhledem) než chemickým složením. Věc je pak považována za předmět s integrovanou látkou/směsí (tj. látka/směs je jeho nedílnou součástí). Látky (samotné nebo ve směsi), které jsou nedílnou součástí předmětu, musí být registrovány pouze za podmínek popsanych v oddíle 4.2).

Příklad 5: Teploměr

Odpovědi na výše uvedené otázky: 5a) prázdný teploměr by neukazoval teplotu; věc by pak tedy nebyla k užítku; 5b) hlavní funkcí teploměru je ukazovat teplotu, což není dodávání látky nebo směsi; 5c) teploměr se obvykle likviduje společně se svým chemickým obsahem.

Odpovědi na tyto otázky tedy vedou k závěru, že teploměr je předmětem a kapalina, kterou obsahuje, je jeho nedílnou součástí.

Další příklady sporných případů látek/směsí v nádobách nebo na nosičích jsou uvedeny v dodatku 3.

Krok 6: Na základě posouzení podle kroku 3 věc neobsahuje látku nebo směs, kterou by bylo možno fyzicky oddělit. Přesto však v některých případech může být obtížné určit, zda věc odpovídá definici předmětu podle nařízení REACH či nikoli. K běžným případům patří suroviny a polotovary, které se dále zpracovávají na konečné předměty, existují však i další případy. V těchto případech je možné použít následující návodné otázky, které pomohou určit, zda se jedná o předmět či nikoli. Tyto otázky lze použít jako pomůcku pouze pro vyhodnocení toho, zda má pro funkci větší význam chemické složení nebo tvar/povrch/vzhled, tedy k usnadnění použití definice předmětu.

Otázka 6a: Má věc jinou funkci než pouze tu, že bude dále zpracovávána?

Pokud má věc především jiné funkce (tj. funkce koncového použití), pak to může být známkou toho, že jde o předmět v souladu s definicí nařízení REACH.

Otázka 6b: *Uvádí prodávající věc na trh a/nebo má zákazník zájem získat věc především kvůli jejímu tvaru/povrchu/vzhledu (a ne kvůli jejímu chemickému složení)?*

Je-li věc uváděna na trh nebo pořizována hlavně kvůli svému tvaru/povrchu/vzhledu, značí to, že se jedná o předmět.

Otázka 6c: *Prochází věc při dalším zpracování pouze „lehkým zpracováním“, kdy se její tvar zásadně nemění?*

„Lehké zpracování“, jako je navrtávání, broušení nebo povrchová úprava, může zdokonalovat nebo měnit tvar, povrch nebo vzhled věci proto, aby plnila určitou funkci, a je tedy často používáno u věcí, které již jsou předměty. Pokud tedy dochází pouze k „lehkému zpracování“, značí to, že se jedná o předmět.

Za „lehké zpracování“ se nepovažují postupy vedoucí k zásadní změně tvaru, tj. změně hloubky, šířky a výšky věci. Může se jednat například o postupy primárního tváření (např. odlévání nebo slinování) nebo procesy formování (např. vytlačování, kování nebo válcování). Pokud si věc při dalším zpracování zachová alespoň jeden za svých charakteristických rozměrů (hloubka, šířka a/nebo výška), lze postup považovat za „lehké zpracování“.

Otázka 6d: *Zůstává při dalším zpracování chemické složení věci stejné?*

Změna chemického složení v další fázi zpracování naznačuje, že se může jednat o směs. Některé úpravy věci, která je předmětem, však mohou vést ke změně celkového chemického složení, stále se však bude jednat o předmět ve smyslu definice v nařízení REACH. Příkladem může být tištění na povrch, nátěr, nanášení povrchových vrstev, barvení atd.

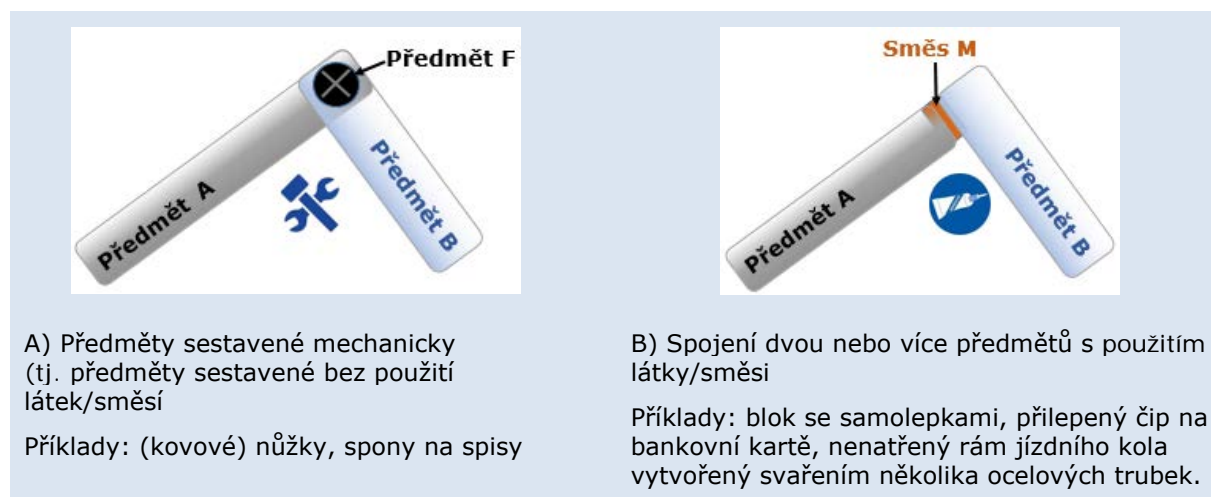
Na všechny věci se nemusí vztahovat všechny otázky a průkazní hodnota odpovědi na ně se může v jednotlivých případech lišit. Při posuzování, zda je věc předmětem ve smyslu nařízení REACH či nikoli, by se však měly brát v úvahu odpovědi na všechny příslušné návodné otázky, nikoli pouze na jednu z nich. **Pokud jsou odpovědi na většinu otázek kladné, jedná se o předmět. Převážná většina záporných odpovědí poukazuje na to, že se jedná o látku nebo směs.** Dodatek 4 obsahuje ukázky používání návodných otázek a příklady ze čtyř různých průmyslových odvětví.

Krok 6 byl vypracován s cílem pomoci při stanovení bodu přechodu od látky/směsi k předmětu v případě surovin během jejich zpracování a při posuzování věcí, které jsou dále zpracovávány. Odpověď na návodné otázky 6a a 6b nemusí být příliš užitečná z hlediska dosažení konečného závěru u věcí, které nejsou určeny k dalšímu zpracování (a proto u nich nelze použít otázky 6c a 6d). Je tomu tak například v případě věcí, jež obsahují látku nebo směs, kterou není možné od nich fyzicky oddělit, a jež nejsou vyrobeny za účelem dalšího zpracování, ale pro plnění konkrétních funkcí během jejich koncového použití (např. uhlíkové elektrody pro výrobu hliníku, brusná kola vyrobená pouze z brusného materiálu). V takových případech může být nutné podrobnější posouzení pro přesnější zodpovězení otázky v kroku 2. Při tom by měly být vzaty v úvahu specifické aspekty konkrétní věci, která se posuzuje.

2.4 Co je složená věc?

Výraz „složená věc“^{12,13} v těchto pokynech označuje jakoukoli věc skládající se z více než z jednoho předmětu. Složená věc může být různými způsoby spojena nebo sestavena z více předmětů. Čím více předmětů věc obsahuje, tím je složitější.

Příklady, jak mohou předměty být začleněny do složených věcí, jsou uvedeny na obrázku 3.

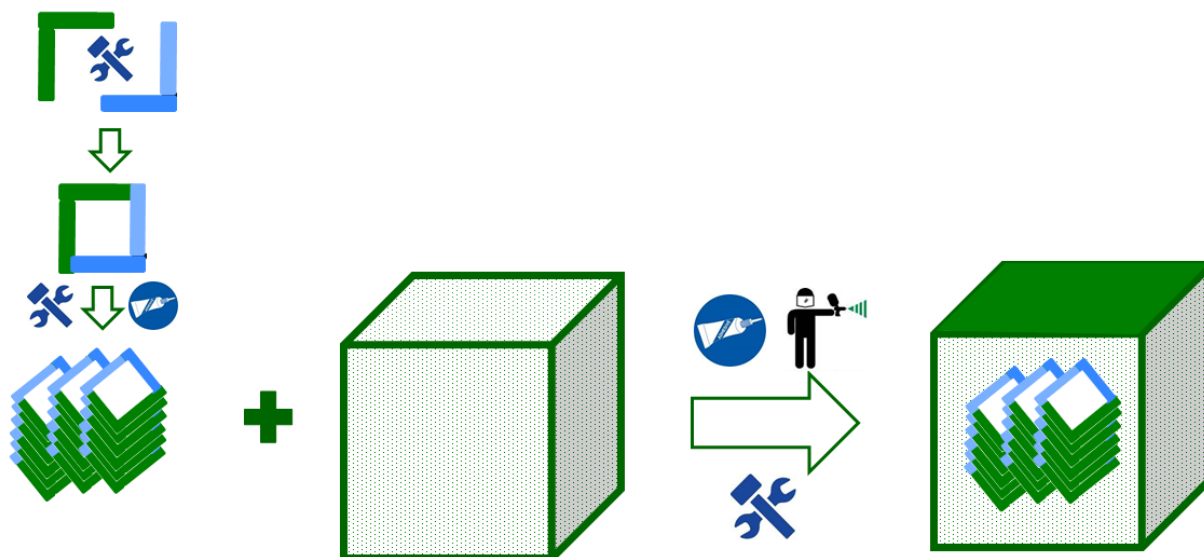
Obrázek 3: Druhy složených věcí

Dalším příkladem složené věci je teploměr (viz příklad 5), neboť se skládá z více než jednoho předmětu a jako svou nedílnou součást obsahuje látku/směs.

„Velmi složité složené věci“, jak jsou všeobecně znázorněny na obrázku 4, je pojem, který se v těchto pokynech používá k označení dalších kombinací jednodušších složených věcí, např. popsanych na obrázku 3, ještě s dalšími předměty. Příklady velmi složitých složených věcí jsou prodlužovací kabely s vícenásobnou zásuvkou, pohovky, jízdní kola, mobilní telefony, počítače, videokamery, automobily a letadla.

¹² Termín „složená věc“ používaný v tomto dokumentu odpovídá termínu „složený předmět“, jak je používán v rozsudku Soudního dvora ve věci C-106/14.

¹³ Předměty, jež jsou sestaveny nebo spojeny ve složené věci, zůstávají předměty tak dlouho, dokud jimi být nepřestanou, jak je vysvětleno v úvodu kapitoly 2. To, zda složená věc jako taková může odpovídat definici předmětu, záleží výhradně na určení podle kritérií stanovených v čl. 3 odst. 3 nařízení REACH, jak bylo vysvětleno v předchozích oddílech.

Obrázek 4: Názorná ukázka velmi složité složené věci

2.5 Obal

Látky, směsi a předměty mohou být v obalu, například v lepenkové krabici, v plastovém obalu nebo v plechovce. Hlavní funkcí obalu v zásadě může být uchovávání a dodávání např. látek nebo směsí, ochrana zabaleného výrobku a prezentační nebo estetický účel. V mnoha případech také přispívá k bezpečnosti osob a životního prostředí při manipulaci s obsahem nebo při jeho používání. Obal je proto třeba považovat za předmět, protože jeho tvar, povrch nebo vzhled je pro výše uvedené funkce důležitější než jeho chemické složení. **Obal není součástí zabalené látky, směsi nebo předmětu.** Je proto třeba ho považovat za samostatný předmět podle nařízení REACH a vztahují se na něj stejné požadavky jako na jakýkoli jiný předmět.

2.6 Dokumentace závěrů

Na **výrobce** předmětů, kteří při výrobě svého předmětu používají látku nebo směs, je třeba podle nařízení REACH pohlížet jako na následné uživatele látky (látek). V souladu s čl. 36 odst. 1¹⁴ nařízení REACH musí výrobci předmětů používající při výrobě svých předmětů látku (nebo směs), jež vede k povinnostem podle nařízení REACH, uchovávat všechny informace, které potřebují k plnění svých povinností podle nařízení REACH.

I když **výrobci a dovozci** zjistí, že se na ně nevztahují žádné povinnosti podle nařízení REACH, lze jim důrazně doporučit dokumentaci výsledků posouzení souladu. Tzn. zdokumentovat například:

- žádosti o poskytnutí informací o látkách, směsích nebo předmětech, jež zaslali svým dodavatelům,
- informace obdržené od těchto dodavatelů, včetně osvědčení a dalších důležitých informací, které jim dodavatelé poskytli,
- proces rozhodování, zda určité věci jsou předměty, látky nebo směsi,

¹⁴ „Každý výrobce, dovozce, následný uživatel a distributor shromažďuje a uchovává veškeré informace, které vyžaduje pro plnění svých povinností podle tohoto nařízení, po dobu nejméně deseti let poté, co látku nebo směs naposledy vyrobil, dovezl, dodal nebo použil ...“

- ověřování, zda se na věci vztahují specifické požadavky, mimo jiné na základě informací získaných od dodavatelů.

Zdokumentování těchto prvků by běžně měli provádět **výrobci** a **dovozci** předmětů. Uspadňuje to prokazování souladu s nařízením REACH zákazníkům a příslušným orgánům (kontrolním / donucovacím).

Při dokumentování kontroly souladu s nařízením REACH mohou podnikům pomoci kontrolní seznamy a další standardizované nástroje vytvořené průmyslovými svazy a dalšími organizacemi.

3 POŽADAVKY KLADENÉ NA LÁTKY ZE SEZNAMU LÁTEK (PRO PŘÍPADNÉ ZAHRNUTÍ DO PŘÍLOHY XIV) OBSAŽENÉ V PŘEDMĚTECH

Podle nařízení REACH nese každý výrobce, dovozce a dodavatel předmětů odpovědnost za bezpečné používání předmětů, jež uvádí na trh v EU. To platí zejména tehdy, obsahují-li předměty látky, které mohou mít velmi závažné účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí. V zájmu vysoké úrovně ochrany před používáním takových látek v předmětech, která je cílem nařízení REACH, musí být přítomnost těchto látek v předmětech a veškeré významné informace o bezpečném používání známy a musí být v dodavatelském řetězci sdělována, protože to je podmínka pro stanovení a zavedení příslušných opatření k řízení rizik.

3.1 Látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)

Látky, které splňují jedno nebo více kritérií uvedených v článku 57 nařízení REACH, lze označit za látky vzbuzující mimořádné obavy (SVHC) a zařadit je na [seznam látek \(pro případné zahrnutí do přílohy XIV\)](#) mezi látky podléhající povolení. Může se jednat o tyto látky vzbuzující mimořádné obavy:

- látky, které splňují kritéria pro klasifikaci jako karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci (CMR) kategorie 1A nebo 1B,
- látky perzistentní, bioakumulativní a toxické (PBT), nebo vysoce perzistentní a vysoce bioakumulativní (vPvB),
- látky identifikované v jednotlivých případech, u nichž existují vědecké důkazy o možných vážných účincích na lidské zdraví nebo životní prostředí a které vzbuzují stejné obavy, např. látky poškozující endokrinní systém.

[Seznam látek \(pro případné zahrnutí do přílohy XIV\)](#) je k dispozici na webových stránkách agentury ECHA. Tento seznam byl sestaven podle postupu popsaného v článku 59 nařízení REACH (identifikace látek vzbuzujících mimořádné obavy). Pokud je látka uvedená na tomto seznamu obsažena v předmětech, mohou podnikům, které tyto látky vyrábějí, dovážejí nebo dodávají, vzniknout určité povinnosti. Tyto povinnosti jsou podrobněji popsány v následujících oddílech.

Je třeba dodat, že v případě identifikace nových látek jako látek vzbuzujících mimořádné obavy se seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) pravidelně aktualizuje. Zainteresované strany se mohou v předstihu dozvědět, které látky mají být jako látky vzbuzující mimořádné obavy zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), v [registru záměrů](#) na webových stránkách agentury ECHA.

Před předložením záměru připravit dokumentaci podle přílohy XV k identifikaci látky SVHC příslušné orgány členských států nebo agentura ECHA často vypracovávají analýzu možností řízení rizik. Analýza možností řízení rizik je dobrovolný postup (tj. není stanoven žádným právním předpisem), který napomáhá brzkému projednání látek, jež mohou vyžadovat další regulační opatření.¹⁵ Látky, o nichž je vypracována nebo byla dokončena analýza možností řízení rizik, jsou uvedeny na webových stránkách agentury ECHA v oddíle [Nástroj pro koordinaci veřejných činností \(PACT\)](#). Nástroj PACT obsahuje také informace o látkách, u kterých probíhá neformální posouzení nebezpečnosti

---

¹⁵ Více informací o analýze možností řízení rizik lze najít ve specializovaném oddíle webových stránek agentury ECHA: <http://echa.europa.eu/addressing-chemicals-of-concern/substances-of-potential-concern/rmoa>.

vlastností látek PBT/vPvB nebo vlastností látek poškozujících endokrinní systém nebo u kterých takové hodnocení bylo dokončeno. Zveřejněná analýza možností řízení rizik vede k závěru, zda je nezbytné regulační řízení rizik. Toto předběžné oznámení v nástroji PACT např. umožňuje, aby se partneři a široká veřejnost dozvěděli, které látky jsou agenturou ECHA nebo příslušnými orgány členských států zkoumány za účelem případné identifikace látek SVHC. Pokud analýza možností řízení rizik dospěje k závěru, že nejvhodnějším opatřením v oblasti regulačního řízení rizik je identifikace SVHC, měl by být takový záměr uveden v registru záměrů. Nástroj PACT a registr záměrů umožňují včas se připravit na plnění případných povinností, které mohou vzniknout, pokud je látka nakonec zařazena na seznam látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV. **Výrobci, dovozci a dodavatelé předmětů se proto doporučuje, aby nástroj PACT a registr záměrů na webových stránkách agentury ECHA pravidelně sledovali.**

Je třeba připomenout, že právní povinnosti popsané v dalších částech této kapitoly platí pouze pro látky zařazené na [seznam látek \(pro případné zahrnutí do přílohy XIV\)](#). Další zdroje informací, například zdroje uvedené výše, jsou zde uvedeny proto, aby podnikům umožnily identifikaci látek, které jsou pod kontrolou orgánů a které by mohly být na tento seznam látek zařazeny v budoucnu.

3.2 Sdělování informací o látkách ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených v předmětech a oznamování takových látek

Identifikací látky jako látky vzbuzující mimořádné obavy a jejím zařazením na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) vznikají za určitých podmínek výrobcům předmětů, jež tuto látku obsahují, v EU a jejich dovozci do EU povinnost sdělovat informace a oznamovací povinnost. Také dalším dodavatelům předmětů, např. distributorům, tím může vzniknout povinnost sdělovat informace ve směru dodavatelského řetězce. Cílem těchto požadavků je zajistit bezpečné používání chemických látek ve vyrobených a dovezených předmětech a v konečném důsledku přispět ke snížení rizik pro lidské zdraví a životní prostředí.

3.2.1 Sdělování informací ve směru dodavatelského řetězce

Cílem článku 33 je zajistit, aby byly v dodavatelském řetězci sdělovány dostatečné informace, jež **umožní bezpečné používání předmětů** koncovými uživateli včetně spotřebitelů. Tok informací v dodavatelském řetězci umožňuje všem hospodářským subjektům přijímat na jejich úseku použití předmětu vhodná opatření k řízení rizik, jež zaručí bezpečné používání předmětů obsahujících látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV). Informace by rovněž měly hospodářským subjektům v dodavatelském řetězci a spotřebitelům umožnit, aby při nákupu předmětů činili informovaná rozhodnutí.

Každý dodavatel předmětu obsahujícího určitou látku musí sdělit příjemci předmětu (čl. 33 odst. 1) nebo spotřebiteli (čl. 33 odst. 2) podstatné bezpečnostní informace, které má k dispozici, jsou-li splněny tyto podmínky:

- látka je zařazena na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mezi látky podléhající povolení a
- látka je ve vyráběných a/nebo dovážených předmětech přítomna v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních.

Informace mají být sděleny **příjemci**¹⁶ předmětu **při prvním dodání daného předmětu** po zařazení látky na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) a **spotřebiteli na jeho žádost**, a to do 45 dnů od takové žádosti a bezplatně.

Není-li zapotřebí žádná konkrétní informace, aby bylo možné bezpečně používat předmět obsahující látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), např. pokud lze vyloučit expozici ve všech fázích životního cyklu předmětu, včetně odstraňování,¹⁷ **musí se příjemcům předmětu nebo spotřebitelům sdělit přinejmenším název dotyčné látky**. Ve sdělených informacích by mělo být jasně uvedeno, že látka je uvedena v nejnovější aktualizaci seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) a že právě tato skutečnost je důvodem, proč jsou tyto informace sdělovány.

Pokud jde o povinnost sdělovat informace o látkách v předmětech obecně (tj. sdělování příjemcům a spotřebitelům), je třeba vědět, že:

- Prahová hodnota koncentrace 0,1 % hmotnostních pro látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) platí pro každý dodaný předmět. Tato prahová hodnota se vztahuje na každý předmět v každé věci sestávající z více předmětů, jež byly spojeny nebo sestaveny (složené věci).
- Neexistuje minimální množství zakládající tyto povinnosti.
- Distributor dodávající předměty spotřebitelům neplní svou povinnost sdělovat informace na požádání spotřebiteli pouze tím, že odkáže spotřebitele na svého vlastního dodavatele nebo na výrobce/dovozce předmětů.
- Povinnost sdělovat informace vzniká z přítomnosti látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v daném předmětu. Tyto povinnosti platí bez ohledu na to, zda si dodavatel je přítomnosti látek vědom či nikoli. Je proto v zájmu dodavatele získat informace o přítomnosti látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).
- Sdělení informací na žádost spotřebitele nezávisí na tom, zda byl daný předmět zakoupen tímto konkrétním spotřebitelem.

3.2.2 Oznámení o látkách ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených v předmětech

Cílem oznamovací povinnosti dovozců a výrobců předmětů podle čl. 7 odst. 2 nařízení REACH je poskytnout agentuře ECHA a příslušným orgánům členských států informace o přítomnosti látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených v předmětech. Tyto informace mohou být využity ke zjištění potřeby zahájení postupů regulačního řízení rizik podle nařízení REACH (povolování a omezování) nebo podle jiných právních předpisů EU. Informace obsažené v oznámeních, které nejsou důvěrné povahy, budou na webových stránkách agentury ECHA zpřístupněny také partnerům a široké veřejnosti. Jedná se o součást příspěvku agentury ECHA k většímu zpřístupňování informací o přítomnosti látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených v předmětech pro širokou veřejnost. Na druhé straně by to mělo podnítit účastníky dodavatelského řetězce k plnění jejich právních povinností sdělovat přiměřené informace pro bezpečné používání předmětů.

Oznámení o látce obsažené v předmětech se od výrobců a dovozců předmětů vyžaduje,

---

¹⁶ Pojem „příjemci“ označuje průmyslové nebo profesionální uživatele a distributory, avšak nikoli spotřebitele.

¹⁷ Doporučuje se zdokumentovat důvody, jež vedly k závěru, že k tomu, aby mohl být daný předmět bezpečně používán, není nutné sdělovat žádné jiné informace než pouze název látky (viz oddíl 2.6).

pokud jsou splněny všechny tyto podmínky čl. 7 odst. 2:

- látka je uvedena na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), které podléhají povolení, a
- látka je ve vyráběných a/nebo dovážených předmětech přítomna v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních, a
- celkové množství látky přítomné ve všech vyráběných a/nebo dovážených předmětech, které obsahují více než 0,1 % hmotnostních látky, přesahuje 1 tunu na účastníka za rok, a
- neuplatní se výjimky (podrobněji viz oddíl 3.3).

Prahová hodnota koncentrace látky 0,1 % hmotnostních platí pro každý vyráběný nebo dovážený předmět. Tato prahová hranice platí pro každý předmět ve složené věci. Dovozece složené věci je dovozcem různých předmětů, z nichž daná složená věc sestává, a aby mohl splnit oznamovací povinnosti, musí proto mít nezbytné informace o každém z těchto předmětů.

Výrobce složené věci, jenž obsahuje předmět s příslušnou koncentrací látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), v EU nemusí oznamovat látku (látky) ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) přítomnou (přítomné) v tomto předmětu, pokud mu byla dodána dodavatelem z EU. V takovém případě musela být totiž tato látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) již předtím oznámena dovozcem předmětu do EU nebo jeho výrobcem v EU.

Jelikož se oznamuje látka obsažená v předmětu, a nikoli předmět, je nezbytné, jsou-li splněny výše uvedené podmínky, samostatně oznámení každé látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), obsažené v tomtéž předmětu. A naopak, pokud účastník dodavatelského řetězce v EU vyrábí nebo do EU dováží několik předmětů obsahujících tutéž látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), z nichž vyplývají oznamovací povinnosti, postačí jedno oznámení pro tuto látku.

Příklad 6: Barvený kancelářský klip

Barvený kancelářský klip se vyrábí sestavením barveného ohnutého pásu z oceli zavinutého do ruličky na obou koncích a dvou držátek z ohnutého tuhého kovového drátu.

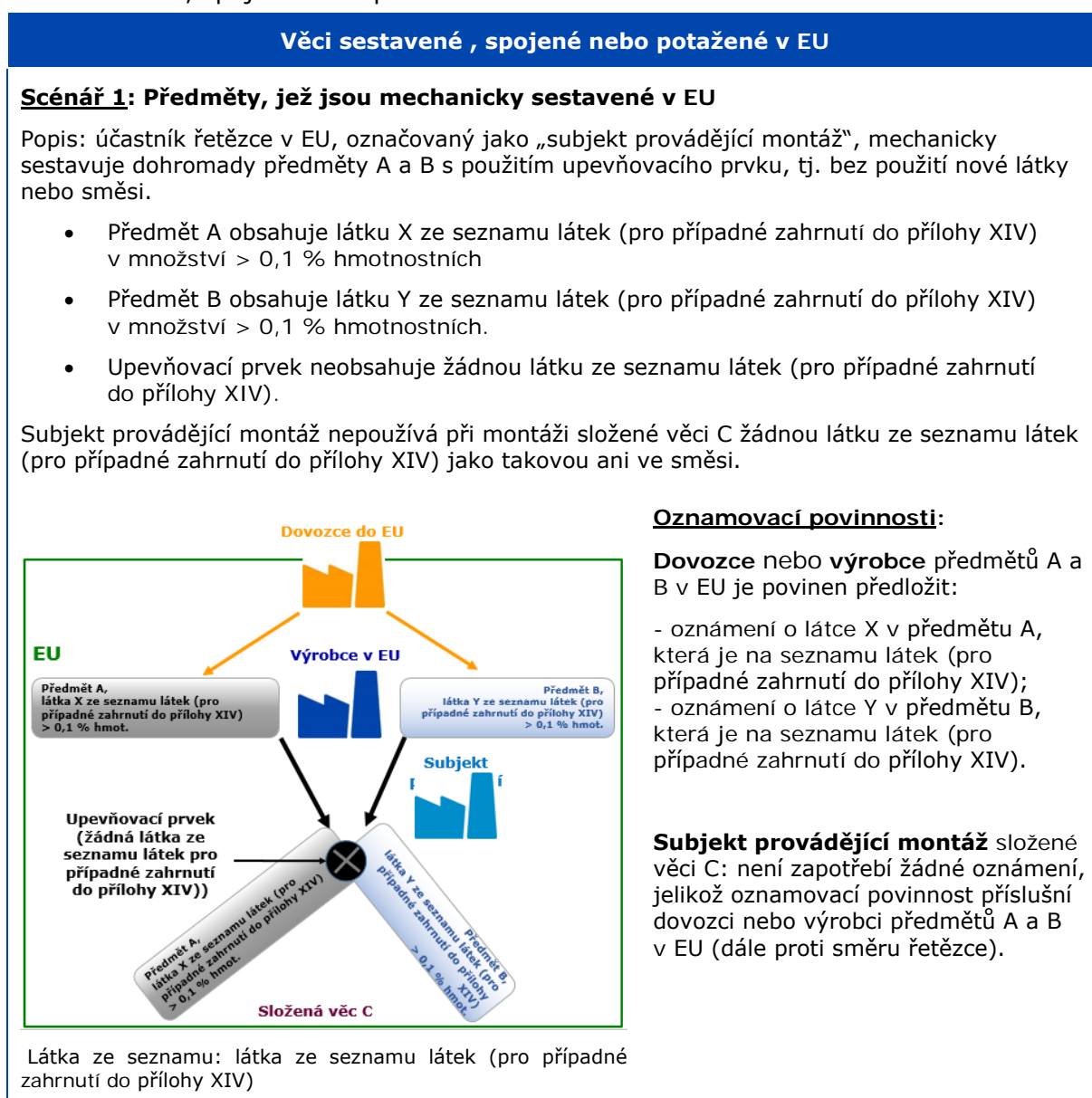

- Prahová hodnota koncentrace 0,1 % hmotnostních by se měla posoudit ve vztahu k obarvenému ohnutému pásu z oceli a ke každému z držátek.
- Dovozece barveného kancelářského klipu by měl získat potřebné informace od svého dodavatele mimo EU, aby mohl posoudit podmínky pro oznamování u každého z těchto předmětů, a jsou-li splněny, předložit oznámení agentuře ECHA. Pro účely oznámení lze držátka sdružit, protože se jedná o předměty stejného typu.
- Výrobce barveného ohnutého pásu z oceli v EU by měl mít k dispozici potřebné informace, které mu poskytl (poskytli) jeho dodavatel (dodavatelé) barvy, aby mohl posoudit, zda u jím vyráběného předmětu vznikly podmínky pro oznámení, a pokud jsou splněny, předložit oznámení agentuře ECHA.
- Účastník dodavatelského řetězce z EU, jenž pouze sestavuje držátka a barvený ohnutý pás z oceli, aby z nich vznikl barvený kancelářský klip, nemá oznamovací povinnosti. Oznamovací povinnosti se vztahují na účastníky proti proudu dodavatelského řetězce (tj. výrobce a dodavatele drátu, ocelové fólie nebo barveného ohnutého pásu z oceli).

Není nutné oznamovat látku v předmětech, jež byly vyrobeny nebo dovezeny dříve, než byla látka zařazena na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), které podléhají povolení.

Tabulky 3 a 4 obsahují některé typické scénáře, jež předvádějí, kdo v dodavatelském řetězci nese oznamovací povinnost pro předměty začleněné do složených věcí, potahovaných předmětů a potahovaných složených věcí. Tabulka 3 se zaměřuje na věci sestavené dohromady, spojené dohromady nebo potažené v EU a tabulka 4 se zaměřuje na dovážené složené věci. Je třeba poznamenat, že základní zásady jsou popisovány na jednoduchých scénářích, avšak tyto scénáře lze použít na složitější případy a složitější dodavatelské řetězce.

Tabulka 3: Scénáře předvádějící oznamovací povinnosti¹⁸ v dodavatelském řetězci pro věci sestavené, spojené nebo potažené v EU

¹⁸ Ve všech následujících scénářích se předpokládá, že je překročena prahová hodnota 1 tona za rok (t/r) na účastníka.

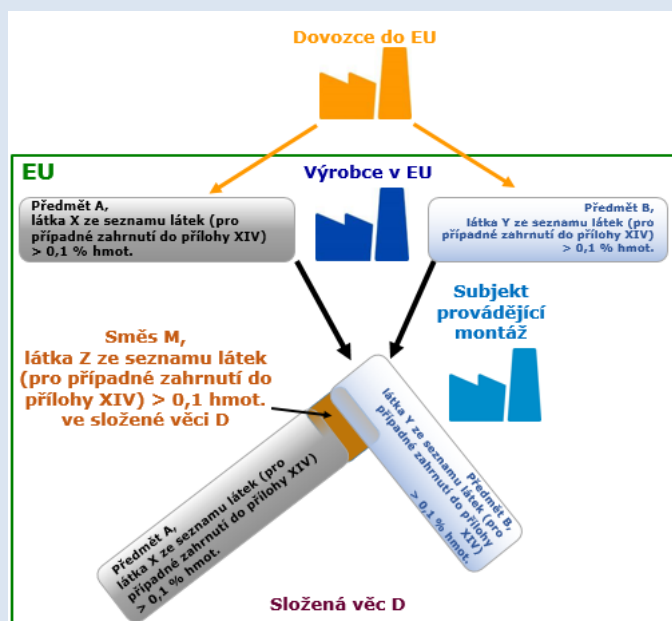
Věci sestavené, spojené nebo potažené v EU

Scénář 2: Subjekt provádějící montáž spojuje dohromady předměty v EU pomocí určité látky nebo směsi

Popis: účastník dodavatelského řetězce v EU, označovaný jako „subjekt provádějící montáž“, při výrobě složené věci D spojuje dohromady předměty A a B pomocí směsi, jež obsahuje látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) .

- Předmět A obsahuje látku X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v množství $> 0,1$ % hmotnostních,
- předmět B obsahuje látku Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v množství $> 0,1$ % hmotnostních,
- směs M (např. lepidlo, pájka) použitá ke spojení předmětů A a B obsahuje látku Z ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV); koncentrace této látky ve složené věci D je $> 0,1$ % hmotnostních.

Subjekt provádějící montáž v tomto případě v procesu montáže složené věci D používá směs obsahující látku Z ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

Látka ze seznamu: látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

Oznamovací povinnosti:

Dovozce nebo **výrobce** předmětů A a B v EU je povinen předložit:

- oznámení o látce X, která je na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), obsažené v předmětu A,
- oznámení o látce Y, která je na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), obsažené v předmětu B,

Subjekt provádějící montáž složené věci D je povinen předložit:

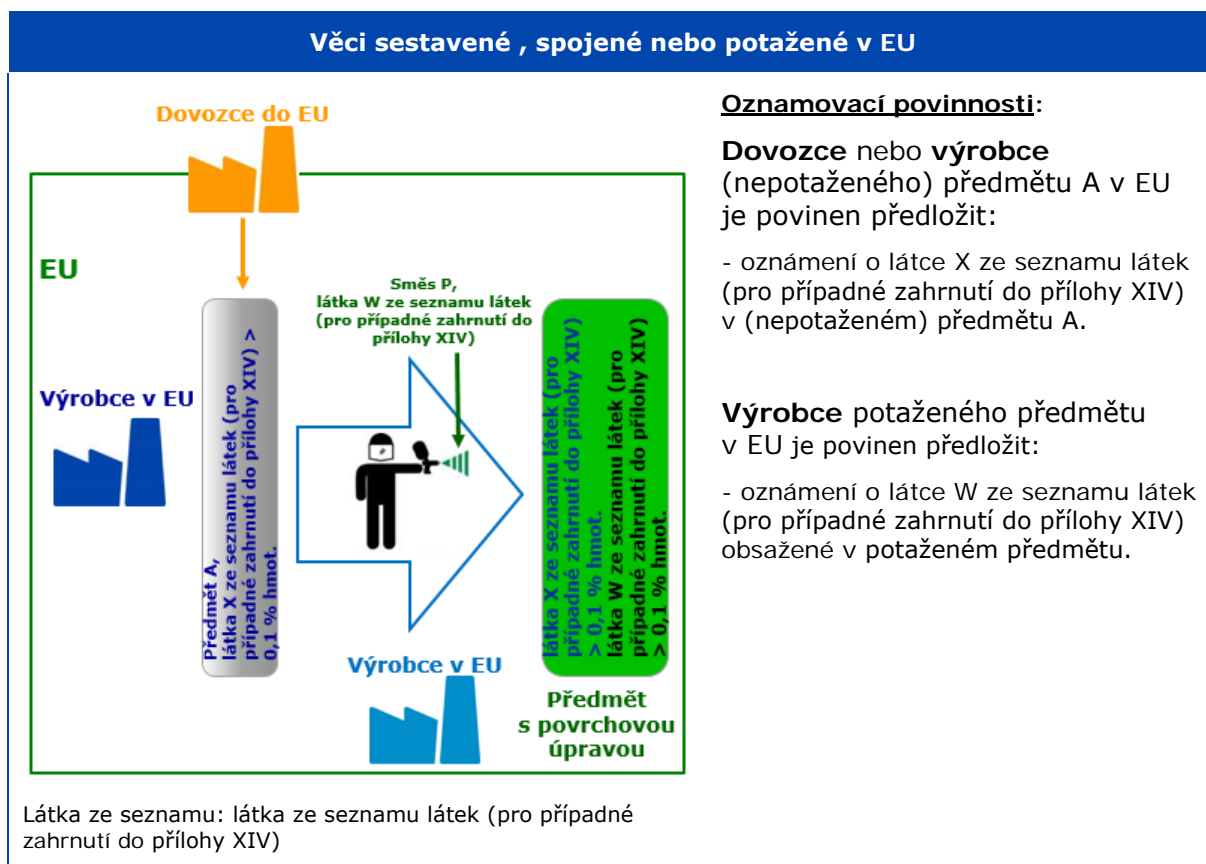
- oznámení o látce Z, která je na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), ve složené věci D.

Scénář 3: Vyrobený nebo dovezený předmět, který je v EU potažen látkou nebo směsí

Popis: výrobce v EU potahuje předmět s použitím (potahovací) směsi, jež obsahuje látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

- (Nepotažený) předmět A obsahuje látku X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v množství $> 0,1$ % hmotnostních,
- směs P (např. lepidlo, pájka) použitá ke spojení předmětů A obsahuje látku Z ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV); koncentrace této látky v potaženém předmětu D je $> 0,1$ % hmotnostních.

Účastník dodavatelského řetězce v EU, který předmět potahuje, při operaci potahování začleňuje do předmětu látku W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

Účastník dodavatelského řetězce v EU, který sestavuje, spojuje nebo potahuje předmět, jenž mu byl dodán dodavatelem z EU, který ho v souladu s čl. 33 odst. 1 informoval, že daný předmět obsahuje látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), by měl být schopen předpokládat, že tento dodavatel provedl požadované oznámení podle čl. 7 odst. 2. Avšak v případě, že si účastník dodavatelského řetězce v EU přeje dobrovolně vypracovat a předložit oznámení, aby se ujistil, že předměty, jež uvádí na trh, splňují požadavky nařízení REACH¹⁹, agentura ECHA takové podání přijme. Upozorňujeme, že toto není právní požadavek.

Tabulka 4: Scénáře předvádějící oznamovací povinnosti dovozců složených věcí do EU

Dovoz složených věcí do EU
<p>Scénář 4: Dovoz složené věci, která je výsledkem mechanického sestavení dvou nebo více předmětů</p> <p>Popis: dovozce v EU dováží složenou věc C, která sestává z:</p> <ul style="list-style-type: none"> • předmětu A, jenž obsahuje látku X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v množství > 0,1 % hmotnostních, • předmětu B, jenž obsahuje látku Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v množství > 0,1 % hmotnostních, a • upevňovací prvek, jenž neobsahuje žádnou látku ze seznamu látek (pro případné

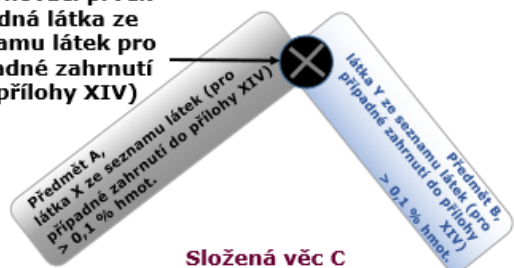
¹⁹ Pokud například tento účastník nebyl schopen získat od svého dodavatele v EU potvrzení, že oznámení bylo již dříve předloženo výrobcem nebo dovozcem předmětů použitých v jeho výrobním procesu (výrobních procesech), (jelikož pro dodavatele neexistuje výslovná právní povinnost podávat informace o tom, zda bylo provedeno oznámení).

Dovoz složených věcí do EU

zahrnutí do přílohy XIV).

**Upevňovací prvek
(žádná látka ze
seznamu látek pro
případné zahrnutí
do přílohy XIV)**

Složená věc C

Látka ze seznamu: látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)

Oznamovací povinnosti:

Dovozce složené věci C do EU je povinen předložit:

- oznámení o látce X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětu A,
- oznámení o látce Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětu B.

Scénář 5: Dovoz složené věci, která je výsledkem spojení dvou nebo více předmětů pomocí látky nebo směsi

Popis: dovozce v EU dováží složenou věc D, která sestává z:

- předmětu A, jenž obsahuje látku X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v množství $> 0,1$ % hmotnostních,
- předmětu B, jenž obsahuje látku Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v množství $> 0,1$ % hmotnostních, a
- (suchého) materiálu, který je výsledkem použití směsi M (např. lepidla, pájky) a který obsahuje látku Z ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), ke spojení předmětů A a B; koncentrace této látky ve složené věci D je $> 0,1$ % hmotnostních.

**látka Z ze seznamu látek (pro
případné zahrnutí do přílohy XIV)
> 0,1 hmot. ve složené věci D
(ze směsi M)**

Složená věc D

Oznamovací povinnosti:

Dovozce složené věci D do EU je povinen předložit:

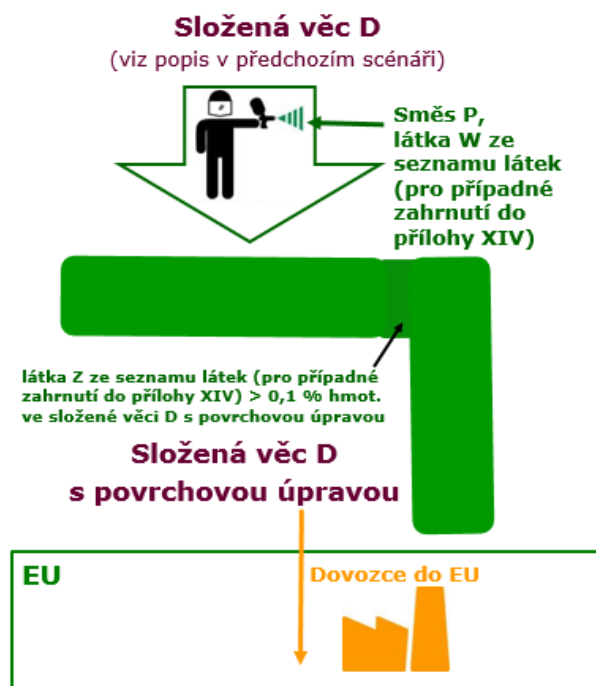
- oznámení o látce X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětu A,
- oznámení o látce Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětu B,
- oznámení o látce Z ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve složené věci D.

Dovoz složených věcí do EU

Látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV): látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)

Scénář 6: Dovoz potažené složené věci

Popis: dovozce v EU dováží složenou věc D popsanou ve scénáři 5, jež je navíc potažena směsí P (např. barvou), která sama obsahuje látku W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV); výsledkem tohoto potažení byla suchá potahová vrstva a celková koncentrace látky W ze seznamu $> 0,1$ % hmotnostních z celkové hmotnosti složené věci D.

Látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV): látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)

Oznamovací povinnosti:

Dovozce potažené složené věci D do EU je povinen předložit oznámení uvedená ve scénáři 5. Dovozce je navíc povinen předložit:

- oznámení o látce W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v natřené složené věci D.

3.2.3 Jak stanovit koncentraci a hmotnost látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech (povinnost sdělovat informace a oznamovací povinnosti)

3.2.3.1 Jak stanovit koncentraci látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu

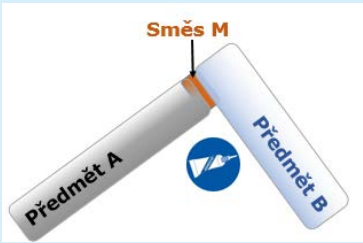
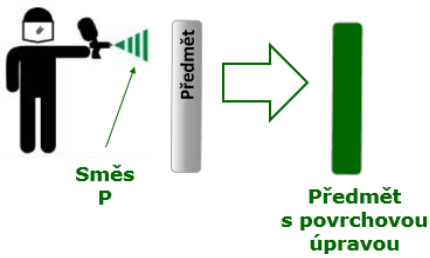
Stanovení koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) má zásadní význam pro ověření, zda platí povinnost **sdělovat informace** a **oznamovací povinnost**.

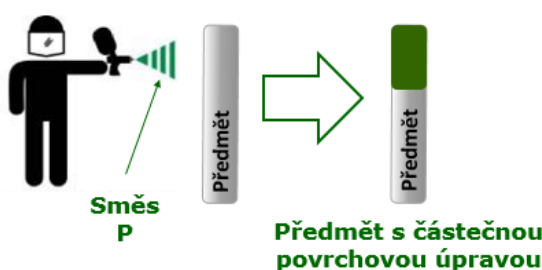
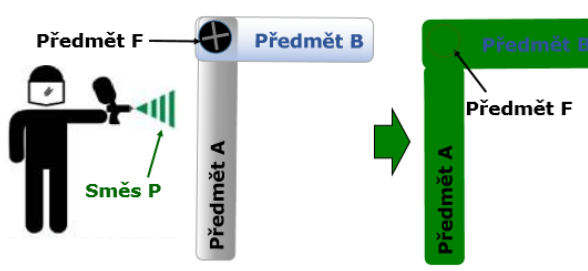
Látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) může být začleněna do předmětu při jeho výrobě. Může být také začleněna do již existujícího předmětu (samostatného nebo začleněného do složené věci) nebo nanesena na tento předmět později, a to pomocí látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) jako takové nebo obsažené ve směsi (např. nátěru, základním nátěru, lepidle, tmelu), a proto se stává nedílnou součástí předmětu (nebo složené věci).

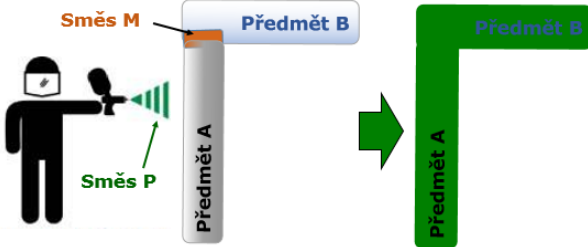
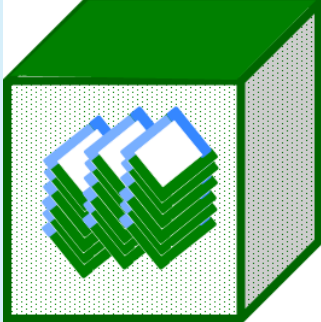
Tabulka 5 zachycuje několik scénářů, jak stanovit koncentraci látky (v procentech hmotnostních) ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětu. Tyto scénáře představují nejběžnější způsoby začlenění látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) do předmětu (samostatného nebo začleněného do složené věci). U každého z těchto scénářů je předvedeno, jak vypočítat koncentraci látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV). Postupy v rámci scénářů týkajících se předmětů začleněných do složených věcí a částečně potažených předmětů vycházejí z praktických úvah s cílem překonat specifické problémy spojené s výpočtem koncentrace v těchto konkrétních případech, a zároveň zajistit, že budou dodrženy hlavní zásady a cíle ustanovení o látkách obsažených v předmětech. Je třeba poznamenat, že stanovení koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětu musí být provedeno individuálně.

Tabulka 5: Scénáře předvádějící jak stanovit koncentraci látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech

Scénář	Výpočet koncentrace (v procentech hmotnostních) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	Popis/příklad(y)
I. Předmět sestávající z látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) jako takové nebo ve směsi	Koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu se vypočítá z celkové hmotnosti předmětu, tj. hmotnost látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu se vydělí celkovou hmotností předmětu.	Příklad: plastový předmět vyrobený ze směsi (např. židle ze vstřikovaného plastu, plastový potisk na trička), jež obsahuje látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)

Scénář	Výpočet koncentrace (v procentech hmotnostních) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	Popis/příklad(y)
<p>II. Látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) jako taková nebo ve směsi použitá pro spojení dvou nebo více předmětů (složená věc)</p>	<p>Koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) se vypočítá z celkové hmotnosti složené věci, tj. hmotnost látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve složené věci se vydělí celkovou hmotností složené věci.</p>	<p>Složená věc vyrobená spojením dvou předmětů A a B pomocí směsi M (např. lepidla, pájky), jež obsahuje látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).</p> <p>Celková hmotnost složené věci se získá sečtením hmotnosti předmětu A, hmotnosti předmětu B a hmotnosti směsi M. Ve většině běžných případů by hmotnost směsi M měla představovat hmotnost její suché formy ve složené věci.</p>
<p>III. Látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v povrchových materiálech</p>		<p>Příklady nátěrových směsí: barva, lak, fermež, funkční nátěr</p>
<p>III. A) Úplně natřený předmět</p>	<p>Koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v (úplně/částečně) natřeném předmětu se vypočítá z celkové hmotnosti natřeného</p>	<p>Předmět úplně natřený směsí P, která obsahuje látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).</p> <p>Celková hmotnost předmětu je součet hmotnosti (nenatřeného) předmětu a hmotnosti suchého povrchového materiálu (vrstvy).</p>

Scénář	Výpočet koncentrace (v procentech hmotnostních) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	Popis/příklad(y)
<p>III. B) Částečně natřený předmět</p>	<p>předmětu, tj. hmotnost látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v natřeném předmětu se vydělí celkovou hmotností předmětu.</p>	<p>Předmět částečně natřený směsí P, která obsahuje látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).</p> <p>Celková hmotnost částečně natřeného předmětu se vypočítá jako ve scénáři III. A) výše.</p>
<p>III. C) Natřená složená věc</p>	<p>Koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) se vypočítá z celkové hmotnosti složené věci, tj. hmotnost látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v natřené složené věci se vydělí celkovou hmotností natřené složené věci.</p>	<p>Složená věc je po sestavení natřena směsí P, která obsahuje látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).</p> <p>i) Celková hmotnost natřené složené věci vyrobené mechanickým sestavením předmětů A, B a F a poté natřené směsí P se vypočítá takto: sečte se hmotnost předmětu A, hmotnost předmětu B, hmotnost předmětu F a hmotnost směsi P (suchý povrchový materiál).</p> <p>Příklad: barvené jezdce zipů</p>

Scénář	Výpočet koncentrace (v procentech hmotnostních) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	Popis/příklad(y)
		<p>ii) Celková hmotnost natřené složené věci vyrobené spojením předmětů A a B pomocí směsi M a poté natřené směsí P se vypočítá takto: sečte se hmotnost předmětu A, hmotnost předmětu B, hmotnost směsi M a hmotnost směsi P (suchý povrchový materiál).</p> <p>Příklad: natřený rám jízdního kola</p>
<p>IV. Velmi složité složené věci</p>	<p>Pravidla pro výpočty stanovená ve scénářích I až II výše platí pro každý předmět nebo jednodušší složenou věc.</p>	<p>Velmi složité složené věci sestávají z jednodušších složených věcí plus dalších předmětů.</p> <p>Příklady: pohovka, jízdní kolo, mobilní telefon, automobil a letadlo.</p>

V rámečku 1 a rámečku 2 je předvedeno, jak vypočítat koncentraci (v procentech hmotnostních) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětech nebo složených věcech pomocí matematických rovnic. Toto doplňuje popisy uvedené v tabulce 5.

Rámeček 1

Pokud má výrobce nebo dovozce k dispozici informace o hmotnosti látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve vyráběném nebo dováženém předmětu, buď samostatném, nebo začleněném do složené věci (viz tabulka 5), pak lze stanovit její koncentraci jako hmotnostní zlomek v konkrétním předmětu (nebo složené věci) pomocí této rovnice:

$$Conc_{CL\ subst.\ in\ article} = \frac{m_{CL\ subst.\ in\ article} [kg / article]}{m_{article} [kg / article]} \quad (1)^{20}$$

<i>Conc</i> <i>CL subst. in article</i>	<i>Conc</i> <i>CL subst. in article</i>
<i>m</i> <i>CL subst. in article</i>	<i>m</i> <i>CL subst. in article</i>
<i>m</i> _{article}	<i>m</i> _{article}
kg/article	kg/předmět

kde:

Conc *CL subst. in article* je koncentrace (hmotnostní) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu nebo složené věci,

m *CL subst. in article* je hmotnost (v kg) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu nebo složené věci,

*m*_{article} je hmotnost (v kg) předmětu nebo složené věci.

Výše uvedenou rovnicí (1) je možno použít na všechny scénáře v tabulce 5: v závislosti na konkrétním scénáři se koncentrace vypočítá buď z celkové hmotnosti předmětu (scénáře I, III. A) a III. B)), nebo z celkové hodnoty složené věci (scénáře II, III. C)).

Rámeček 2

Pokud však má výrobce nebo dovozce k dispozici informace o koncentraci látky (v procentech hmotnostních) ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve směsi začleněné do předmětu (předmětů) a koncentraci (v procentech hmotnostních) této směsi v předmětu nebo složené věci, pak lze koncentraci látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) vypočítat pomocí této rovnice:

$$Conc_{CL\ subst.\ in\ article} = Conc_{CL\ subst.\ in\ mixture} \times Conc_{mixture\ in\ article} \quad (2)^{21}$$

<i>Conc</i> <i>CL subst. in article</i>	<i>Conc</i> <i>CL subst. in article</i>
<i>Conc</i> <i>CL subst. in mixture</i>	<i>Conc</i> <i>CL subst. in mixture</i>
<i>Conc</i> _{mixture in article}	<i>Conc</i> _{mixture in article}

kde:

Conc *CL subst. in article* je koncentrace (v procentech hmotnostních) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětu nebo složené věci,

Conc *CL subst. in mixture* je koncentrace (v procentech hmotnostních) látky ze seznamu látek

²⁰ Upozorňujeme, že výraz *Conc* *CL subst. in article* v hmotnostním vyjádření v rovnici (1) je třeba chápat tak, že vyjadřuje hmotnostní zlomek: hodnoty mezi 0 a 1 (100 % hmotnostních = 1, 50 % hmotnostních = 0,5, 25 % hmotnostních = 0,25, 20 % hmotnostních = 0,2 atd.). Hodnota *Conc* *CL subst. in article* v % hmotnostních se získá tak, že hodnota hmotnostního zlomku se vynásobí číslem 100.

²¹ Upozorňujeme, že výrazy *Conc* *CL subst. in article*, *Conc* *CL subst. in mixture* a *Conc*_{mixture in article} v hmotnostním vyjádření v rovnici (2) je třeba chápat tak, že vyjadřují hmotnostní zlomky: hodnoty mezi 0 a 1 (100 % hmotnostních = 1; 50 % hmotnostních = 0,5; 25 % hmotnostních = 0,25; 20 % hmotnostních = 0,2 atd.). *Conc* *CL subst. in article*, *Conc* *CL subst. in mixture* a *Conc*_{mixture in article} v % hmotnostních se získají tak, že hodnota hmotnostního zlomku se vynásobí číslem 100.

(pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažená ve směsi²²,

Conc_{mixture in article} je koncentrace (v procentech hmotnostních) směsi v předmětu nebo složené věci.

Výše uvedenou rovnicí (2) je možno použít na všechny scénáře v tabulce 5: v závislosti na konkrétním scénáři se koncentrace vypočítá buď z celkové hmotnosti předmětu (scénáře I, III. A) a III. B)), nebo z celkové hodnoty složené věci (scénáře II, III. C)).

Níže uvedené příklady ukazují, jak uplatňovat „pravidla“ pro výpočet při scénářích I, II a III. A) uvedené v tabulce 5.

Příklad 7: Výpočet koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětu vyrobeném ze směsi

Výrobce v EU vyrábí předmět G o celkové hmotnosti 3,0 kg metodou vstřikového lití (viz scénář I v tabulce 5). Je vyroben z polyethylenové směsi, jež obsahuje látku W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 0,2 % hmotnostních – a tedy koncentrace v předmětu G je také 0,2 % hmotnostních.

Příklad 8: Výpočet koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětech opatřených nátěrem

Výrobce v EU natírá předmět H barvou (směsí P), jež obsahuje látku W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 5 % hmotnostních (viz scénář III. A) v tabulce 5). Obsah netěkavých (pevných) látek v této barvě je 67 % hmotnostních. Celková hmotnost natřeného předmětu H je 5,0 kg, včetně 0,10 kg barvy v suchém stavu.

Koncentrace látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) by se měla stanovit ve vztahu k celkové hmotnosti natřeného předmětu H podle tabulky 5 (scénář III. A)).

Hmotnost suché barvy začleněné do předmětu se rovná obsahu netěkavých látek v barvě. Jestliže obsah pevných látek v barvě odpovídá 67 % hmotnosti použité barvy, pak celková hmotnost barvy použité k barvení předmětu H je 0,15 kg [$= (100/67) \times 0,1$ kg]. Hmotnost látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v barvě (směsi P) se získá tak, že její hmotnostní zlomek ($5/100=0,05$) se vynásobí celkovou hmotností barvy (0,15 kg), což se rovná 0,0075 kg [$= 0,05 \times 0,15$ kg]. Množství této látky začleněné do natřeného předmětu H tak činí 0,0075 kg.

Hmotnostní obsah látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v natřeném předmětu H se získá tak, že hmotnost látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v natřeném předmětu H (0,0075 kg) se vydělí jeho celkovou hmotností (5,0 kg), což ve výsledku činí 0,0015 ($= 0,0075$ kg/5,0 kg) a odpovídá to koncentraci 0,15 % hmotnostních.

Výše popsany princip je stejný jako při použití rovnice (1) v rámečku 1 výše, když

²² Upozorňujeme, že výraz *Conc_{CL.subst. in mixture}* v rovnici (2) lze použít pro směsi, kde ztráta hmotnosti směsi během začlenění do předmětu je zanedbatelná nebo je tato směs po začlenění do předmětu v suché formě. Pokud během začlenění směsi do předmětu dochází k významnému vypařování rozpouštědla nebo jiných složek dané směsi, výraz *Conc_{subst. in mixture}* se musí s použitím určitého faktoru zkorigovat tak, aby se zohlednilo snížení hmotnosti směsi (viz příklad 8). Tentýž výraz v rovnici (2) rovněž předpokládá, že vypařování nebo transformace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) jsou zanedbatelné. Pokud tomu tak není, musí se k zohlednění tohoto jevu použít jiný korekční faktor.

víme, že:

- hmotnost látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v natřeném předmětu H:

$$m_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H} = 0,0075\ kg,$$

- hmotnost natřeného předmětu H: $m_{painted\ article\ H} = 5,0\ kg$.

Koncentraci (hmotnostní) látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v natřeném předmětu H ($Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H}$) je možno vypočítat takto:

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H} = \frac{m_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H} [kg]}{m_{painted\ article\ H} [kg / article]} = \frac{0,0075\ kg}{5,0\ kg} \approx 0,0015'$$

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H}$$

$$m_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H}$$

$$m_{painted\ article\ H}$$

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H}$$

$$m_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H}$$

$$m_{painted\ article\ H}$$

což odpovídá

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H} = 0,15\ \% \text{ hmotnostních.}$$

Pomocí rovnice (2) v rámečku se dosáhne stejného výsledku.

Koncentrace (hmotnostní) látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v barvě (směsi P), $Conc_{CL\ subst. W\ in\ paint\ (mixture\ P)}$, činí 5 % hmotnostních. Tuto hodnotu je však třeba korigovat faktorem pro suchou barvu začleněnou do předmětu H, aby se zohlednil obsah těkavých látek v barvě (směsi P): $5\ \% \times (100/67) = 7,5\ \%$ hmotnostních (nebo hmotnostní zlomek 0,075). Tato hodnota se rovná koncentraci látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v suché barvě ($Conc_{CL\ subst. W\ in\ dry\ paint}$).

Koncentrace (hmotnostní) suché barvy v natřeném předmětu H je $Conc_{dry\ paint\ in\ coated\ article\ H} =$ hmotnost suché barvy (v kg)/hmotnost natřeného předmětu H (v kg) = 0,10 kg/5,0 kg = 0,020 (nebo 2,0 % hmotnostní)

Hmotnostní obsah látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v natřeném předmětu H

($Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H}$) se vypočítá takto:

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H} = Conc_{CL\ subst. W\ in\ dry\ paint} \times Conc_{dry\ paint\ in\ painted\ article\ H}$$

$$= 0,075 \times 0,020 = 0,0015$$

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H}$$

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ dry\ paint}$$

$$Conc_{dry\ paint\ in\ painted\ article\ H}$$

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H}$$

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ dry\ paint}$$

$$Conc_{dry\ paint\ in\ painted\ article\ H}$$

A tedy,

$$Conc_{CL\ subst. W\ in\ painted\ article\ H} = 0,15\ \% \text{ hmotnostních}$$

Příklad 9: Výpočet koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve složené věci sestávající ze dvou předmětů, které byly spojeny pomocí směsi

Dovozce v EU dováží složenou věc D, která je výsledkem spojení předmětu A (o hmotnosti 40 kg), předmětu B (20,5 kg) a adhezivní pryskyřice (směsi M), jež byla použita ke spojení předmětů A a B (viz scénář II v tabulce 5). Adhezivní pryskyřice ve složené věci D po vysoušení obsahuje 8 % hmotnostní látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) a její hmotnost je 2,5 kg.

Složená věc D

Celková hmotnost látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve složené věci D je 0,2 kg, byla získána vynásobením hmotnostního zlomku této látky v adhezivní pryskyřici [= (8/100)] hmotností adhezivní pryskyřice (2,5 kg).

Celková hmotnost složené věci D se získá sečtením hmotností předmětů A a B a hmotnosti adhezivní pryskyřice: 40 kg + 20,5 kg + 2,5 kg = 63 kg.

A konečně koncentrace látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v dovezené složené věci D se vypočítá podle tabulky 5 (scénář II) z celkové hmotnosti složené věci. Ta se získá tak, že se celková hmotnost látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve složené věci D (0,2 kg) vydělí jeho celkovou hmotností (63 kg), což vede k výsledku 0,003 (= 0,2 kg / 63 kg), jenž odpovídá koncentraci 0,3 % hmotnostních.

Výše popsaný princip je stejný jako při použití rovnice (1) v rámečku 1 výše, když víme, že:

- hmotnost látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve složené věci D ($m_{CO D}$) je:

$$m_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D} = 0,2\ kg,$$

- Hmotnost složené věci D: $m_{CO D} = 63\ kg$.

Koncentraci (hmotnostní) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve složené věci D ($Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D}$) lze vypočítat takto:

$$Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D} = \frac{m_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D} [kg]}{m_{CO D} [kg / "complex object"]} = \frac{0,2\ kg}{63\ kg} \approx 0,003,$$

$$\frac{Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D}}{m_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D}} = \frac{Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D}}{m_{CO D}}$$

$$\frac{kg / "complex object"}{kg / "složená věc"}$$

$$\frac{Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D}}{m_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D}} = \frac{Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D}}{m_{CO D}}$$

$$\frac{kg / "složená věc"}{kg / "složená věc"}$$

což odpovídá

$$Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D} = 0,3\ \% \text{ hmotnostních.}$$

Stejného výsledku se dosáhne pomocí rovnice (2) v rámečku 2.

Koncentrace (hmotnostní) látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v adhezivní pryskyřici (směsi M) je $Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ mixture\ M} = 8\ \% \text{ hmotnostních}$ (nebo

hmotnostní zlomek 0,08).

Koncentrace (hmotnostní) adhezni pryskyrice (směsi M) ve složené věci D (CO D) je $Conc_{mixture M in CO D}$ = hmotnost adhezni pryskyrice (v kg)/hmotnost složené věci D (v kg) = 2,5 kg/63 kg = 0,04 (nebo 4 % hmotnostní).

Hmotnostní obsah látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve složené věci D ($Conc_{CL subst. Y in CO D}$) lze vypočítat takto:

$$Conc_{CL subst. Y in CO D} = Conc_{CL subst. Y in mixture M} \times Conc_{mixture M in CO D}$$

$$= 0,08 \times 0,04 \approx 0,003$$

$Conc_{CL subst. Y in CO D}$

$Conc_{CL subst. Y in mixture M}$

$Conc_{mixture M in CO D}$

$Conc_{CL subst. Y in CO D}$

$Conc_{CL subst. Y in mixture M}$

$Conc_{mixture M in CO D}$

A tedy,

$$Conc_{CL subst. W in coated article H} = 0,3 \% \text{ hmotnostních.}$$

3.2.3.2 Jak stanovit celkové množství látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v různých předmětech

Jednou z podmínek pro vznik **oznamovací povinnosti** je prahová hodnota 1 tuny na účastníka dodavatelského řetězce za rok vztahující se na látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) přítomnou ve všech vyrobených a/nebo dovezených předmětech, v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních. Tento oddíl proto předvádí, jak v praxi vypočítat celkové množství látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v různých předmětech, aby bylo možné stanovit, zda byla tato prahová hodnota překročena či nikoli.

Výpočet celkového množství látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) přítomné ve všech předmětech může usnadnit, pokud určité předměty lze sdružit v rámci téhož „typu předmětů“. Pojem „typ předmětů“ není v rámci nařízení REACH vymezen; tento pojem se zavádí níže na základě praktických úvah, aby se výrobcům/dovozcům předmětů umožnilo sdružovat předměty za účelem jejich oznamování. Tato možnost sdružovat předměty za účelem oznamování by měla být využívána pouze ve vhodných případech. Jejím účelem je předejít tomu, aby oznamovatel vypracovával a předkládal – a agentura ECHA dostávala – více oznámení obsahujících naprosto stejné informace o různých předmětech, jež patří patřících do stejného „typu předmětů“. Termín „typ předmětů“ se používá k odkazům na předměty obsahující stejnou látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), které jsou si natolik podobné, aby je bylo možno sdružit a popsat společně v rámci téhož oznámení. Sdružování předmětů do téhož „typu předmětů“ by nemělo vést k předkládání menšího množství nebo méně kvalitních informací. Příklady předmětů, jež mohou patřit do téhož typu předmětů:

- dráty ze stejné slitiny s různými průměry,
- plastové trubky, které se liší pouze velikostí a tloušťkou, a
- držátka svorkových pořadačů (viz příklad 6).

Upozorňujeme, že je na předkladateli oznámení o látce v předmětech, aby v každém jednotlivém případě rozhodl, zda je možné a proveditelné sdružit dotčené předměty do

jednoho „typu předmětů“. Podrobnější informace týkající se sdružování podle stejného typu předmětů a další příklady obsahuje [Příručka – Jak vypracovat oznámení o látce obsažené v předmětech](#).²³

Výpočet celkového množství téže látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech vyrobených nebo dovezených předmětech (buď samostatných, nebo začleněných do složených věcí) v tunách na jednoho účastníka dodavatelského řetězce vyžaduje tři kroky:

1. Stanovení, zda dotyčná látka ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) je přítomna v koncentraci vyšší než prahová hodnota 0,1 % hmotnostních pro každý vyrobený nebo dovezený předmět.

Výpočet koncentrace látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech nebo ve složených věcech se provede způsobem popsáním v oddíle 3.2.3.1.

Pokud z výsledku výpočtu (nebo z informací poskytnutých přímo) vyplývá, že koncentrace v předmětu je **nižší** než 0,1 % hmotnostních, pak u daného konkrétního předmětu **není** třeba provádět následující kroky výpočtu celkového množství.

2. Vypočítejte množství v tunách dané látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v každém předmětu nebo v každém typu předmětů vyrobeném nebo dovezeném za rok, pokud je látka přítomna v koncentraci vyšší než prahová hodnota 0,1 % hmotnostních.

Je-li znám hmotnostní obsah látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu nebo je vypočten podle kroku 1, pak množství v tunách látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) získáme tak, že se tato hodnota (koncentrace vyjádřená hmotnostním zlomkem) vynásobí celkovou hmotností v tunách vyrobeného nebo dovezeného předmětu (za rok).

Podle „typu předmětů“ lze sdružovat pouze předměty se *stejnou* koncentrací (viz tabulka 5). Při sdružování předmětů se celkové množství v tunách látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v každém typu předmětu získá tak, že hmotnost látky v jednom předmětu (daného typu) v tunách se vynásobí celkovým počtem vyrobených nebo dovezených předmětů za rok.

Rámeček 3

Pro výpočet celkového množství v tunách látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v každém předmětu nebo jednotce v rámci typu předmětů vyrobených nebo dovezených za rok ($m_{CL\ subst. in\ article\ type\ i}$) s koncentrací látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) vyšší než 0,1 % hmotnostních může výrobce nebo dovozce použít tuto rovnici:

$$m_{CL\ subst. in\ article\ type\ i} [t / a] = \left(Conc_{CL\ subst. in\ article\ type\ i} \right) \times \left(\frac{m_{article\ type\ i} [kg / article]}{1000} \right) \times n_{articles\ type\ i} [articles / a] \quad (3)^{24}$$

²³ Dostupné na <https://echa.europa.eu/manuals>

²⁴ Upozorňujeme, že výraz $Conc_{CL\ subst. in\ article\ type\ i}$ v hmotnostním vyjádření v rovnici (3) je třeba chápat tak, že vyjadřuje hmotnostní zlomek: hodnoty mezi 0 a 1 (100 % hmotnostních = 1; 50 %

m *CL subst. in article type i*

$Conc$ *CL subst. in article type i*

m *article type i*

n *article type i*

articles/ a

m *CL subst. in article type i*

$Conc$ *CL subst. in article type i*

m *article type i*

n *article type i*

předmět/ a

kde i je typ předmětu $A, B, \dots, n$, což označuje každý jednotlivý typ vyrobených nebo dovezených předmětů obsahujících látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) s koncentrací vyšší než 0,1 % hmotnostních,

$Conc$ *CL subst. in article type i* je koncentrace (v procentech hmotnostních) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v typu předmětů i ,

$m_{article\ type\ i}$ je hmotnost (v kg) na každou jednotku v rámci typu předmětů i ;

$n_{article\ type\ i}$ je počet předmětů typu i vyrobených nebo dovezených za rok.

Výše uvedená rovnice (3) předpokládá, že koncentrace látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech předmětech, jež patří do téhož typu předmětů, a hmotnost těchto předmětů je stejná. V určitých situacích lze použít průměrné hodnoty.

3. Vypočítejte celkové množství v tunách ve všech předmětech sečtením množství, vypočtených pro každý předmět nebo typ předmětů podle bodu 2.

Celkové množství v tunách látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech příslušných předmětech vyrobených nebo dovezených za rok se vypočítá sečtením množství v tunách, vypočtených pro každý příslušný předmět nebo typ předmětů podle kroku 2.

Rámeček 4

Celkové množství (v tunách za rok) látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech příslušných typech předmětů ($A, B, \dots, n$) vyrobených nebo dovezených za rok, obsahujících více než 0,1 % hmotnostních látky ($m_{CL\ subst. in\ all\ article\ types}$) se získá sečtením množství (v tunách za rok) vypočtených pro každý příslušný typ předmětů ($m_{CL\ subst. in\ article\ type\ A}, m_{CL\ subst. in\ article\ type\ B}, \dots, m_{CL\ subst. in\ article\ type\ n}$) podle kroku 2 pomocí této rovnice:

$$m_{CL\ subst. in\ all\ article\ types} [t/a] = m_{CL\ subst. in\ article\ type\ A} [t/a] + m_{CL\ subst. in\ article\ type\ B} [t/a] + \dots + m_{CL\ subst. in\ article\ type\ n} [t/a] \quad (4)$$

m *CL subst. in all article types*

m *CL subst. in article type A*

m *CL subst. in article type B*

m *CL subst. in article type n*

m *CL subst. in all article types*

m *CL subst. in article type A*

m *CL subst. in article type B*

m *CL subst. in article type n*

Jestliže celkové množství látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) přítomné ve všech vyrobených a/nebo dovezených předmětech, jež obsahují více než 0,1 % hmotnostních této látky, přesáhne 1 tunu na účastníka řetězce za rok, je výrobce/dovozce povinen pro tuto látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí

hmotnostních = 0,5; 25 % hmotnostních = 0,25; 20 % hmotnostních = 0,2 atd.). Hodnota $Conc_{CL\ subst. in\ article\ type\ i}$ v % hmotnostních se získá tak, že hodnota hmotnostního zlomku se vynásobí číslem 100.

do přílohy XIV) předložit agentuře ECHA oznámení o látce obsažené v předmětech (viz oddíl 3.4.2). Oznámení by mělo zohlednit všechny různé předměty a typy předmětů, jež tuto látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsahují.

Příklady 10 a 11 předvádějí, jak stanovit celkové množství látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v různých předmětech a pro předměty ve složené věci.

Příklad 10: Výpočet celkového množství látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v různých předmětech

Výrobce v EU za rok vyrobí 134 000 jednotek předmětu G popsaného v příkladu 7. Každý předmět G má celkovou hmotnost 3,0 kg a obsahuje látku W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 0,2 % hmotnostních.

Stejný výrobce v EU za rok natře 360 000 jednotek předmětu H popsaného v příkladu 8. Každý natřený předmět H má celkovou hmotnost 5,0 kg a obsahuje látku W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 0,15 % hmotnostních.

Výpočet celkového množství v tunách látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech předmětech vyrobených za rok se provede v následujících třech krocích, jež byly vysvětleny v textu výše.

Krok 1. Stanovení koncentrace látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v každém z vyrobených předmětů G a H.

Koncentrace látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve vyrobených předmětech G a H byla vypočtena v příkladech 7 a 8 v oddíle 3.2.1. Jak bylo již uvedeno výše, koncentrace dané látky je v obou předmětech vyšší než prahová hodnota 0,1 % hmotnostních.

Krok 2. Vypočítejte množství v tunách této látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v každém typu předmětů vyrobených za rok, pokud je přítomna v koncentraci vyšší než prahová hodnota 0,1 % hmotnostních.

Předměty G:

Hmotnostní obsah látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v jednotce předmětu G byl vypočten podle kroku 1 a činí 0,2 % hmotnostních, což odpovídá hmotnostnímu zlomku 0,002. Celková hmotnost 134 000 vyrobených jednotek předmětu G v tunách za rok se vypočítá vynásobením počtu jednotek hmotností každé jednotky v tunách ($3,0 \text{ kg}/1000 = 0,0030 \text{ t}$): $134\,000 \text{ (jednotka/rok)} \times 0,0030 \text{ (t/jednotka)} = 402 \text{ t/rok}$. Množství látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve vyrobených předmětech G v tunách za rok se získá vynásobením hodnoty koncentrace vyjádřené hmotnostním zlomkem (0,002) celkovou hmotností vyrobených předmětů G v tunách za rok (402 t/rok): $0,002 \times 402 \text{ t/rok} = 0,8 \text{ t/rok}$.

Celkové množství látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech vyrobených předmětech G činí 0,8 t/rok.

Stejného výsledku se dosáhne pomocí rovnice (3) v rámečku 3.

Celkové množství látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech vyrobených předmětech G

($m_{CL \text{ subst. } W \text{ in articles } G}$), v tunách za rok, lze vypočítat takto:

$$m_{CL \text{ subst. } W \text{ in articles } G} [t/a] = \left(Conc_{CL \text{ subst. } W \text{ in articles } G} \right) \times \left(\frac{m_{articles \ G} [kg/article]}{1000} \right) \times n_{articles \ G} [articles/a]$$

$$= (0.002) \times \left(\frac{3.0}{1000} \right) \times 134000 = 0.8 \ t/a$$

<i>m</i> <small>CL subst. W in articles G</small>	<i>m</i> <small>CL subst. W in articles G</small>
<i>Conc</i> <small>CL subst. W in articles G</small>	<i>Conc</i> <small>CL subst. W in articles G</small>
<i>m</i> <small>articles G</small>	<i>m</i> <small>articles G</small>
<i>n</i> <small>articles G</small>	<i>n</i> <small>articles G</small>

Předměty H:

Hmotnostní obsah látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v jednotce natřených předmětů H byl vypočten podle kroku 1 a činí 0,15 % hmotnostních, což odpovídá hmotnostnímu zlomku 0,0015. Celková hmotnost 360 000 vyrobených jednotek předmětu H v tunách za rok se vypočítá vynásobením počtu jednotek hmotností každé jednotky v tunách (5,0 kg/1000 = 0,0050 t): 360 000 (jednotka/rok) × 0,0050 (t/jednotka) = 1800 t/rok. Množství látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve vyrobených předmětech H v tunách za rok se získá vynásobením hodnoty koncentrace vyjádřené hmotnostním zlomkem (0,0015) celkovou hmotností vyrobených předmětů H v tunách za rok (1800 t/rok): 0,0015 × 1800 t/rok = 2,7 t/rok.

Celkové množství látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech natřených předmětech H činí 2,7 t/rok.

[Stejného výsledku se dosáhne pomocí rovnice (3) v rámečku 3, jak bylo ukázáno u předmětu G výše.]

Krok 3. Vypočítejte celkové množství všech vyrobených předmětů G a H v tunách za rok. Celkové množství látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech předmětech G a H vyrobených daným výrobcem v tunách za rok se získá tak, že se sečtou množství, jež byla pro každý typ předmětů G a H vypočtena v předchozím kroku: 0,8 + 2,7 = 3,5 t/rok. Tato hodnota je vyšší než prahové hodnota jedné tuny za rok.

Stejného výsledku se dosáhne pomocí rovnice (4) v rámečku 4.

Celkové množství látky W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech vyrobených předmětech G a H (*m*_{CL subst. in all articles G and H}) v tunách za rok lze tak získat takto:

$$m_{CL \text{ subst. in all articles } G \text{ and } H} = m_{CL \text{ subst. } W \text{ in articles } G} + m_{CL \text{ subst. } W \text{ in painted articles } H}$$

$$= 0.8 + 2.7 = 3.5 \ t/a$$

m CL subst. in all articles G and H

m CL subst. W in all articles G

m CL subst. W in painted articles H

m CL subst. in all articles G and H

m CL subst. W in all articles G

m CL subst. W in painted articles H

Závěr: Výrobce v EU je povinen předložit oznámení o látce W ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve vyrobených předmětech G a H podle čl. 7 odst. 2.

Příklad 11: Výpočet celkového množství látky (látek) ze seznamu látek (pro

případné zahrnutí do přílohy XIV) ve složené věci

Dovozce v EU zmíněný v příkladu 9 doveze za rok do EU 1 000 jednotek složené věci D popsané v uvedeném příkladu. Tento příklad ilustruje scénář 2 v tabulce 5 (příčemž látka Z ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) uvedená ve zmíněném scénáři je látka Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) uvedená v tomto příkladu).

Z výpočtů v příkladu 9 je známo, že složená věc D obsahuje látku Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 0,3 % hmotnostních, a to v důsledku její přítomnosti ve vysušené adhezivní pryskyřici použité ke spojení předmětů A a B. Kromě informací již poskytnutých v příkladu 9, pro účely tohoto příkladu předmět A obsahuje látku X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 2,0 % hmotnostních a předmět B obsahuje látku Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 6,0 % hmotnostních.

Výpočet celkového množství látek X a Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech dovezených složených věcech D v tunách za rok se provede v následujících třech krocích, jež byly vysvětleny v textu výše.

Krok 1: Stanovení koncentrace látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)

Koncentrace jsou známy:

- i) koncentrace látky X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu A: 2,0 % hmotnostních,
- ii) koncentrace látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu B: 6,0 % hmotnostních,
- iii) koncentrace látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve složené věci D: 0,3 % hmotnostních.

Krok 2. Vypočítejte množství látek X a Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech a složených věcech v tunách za rok, pokud jsou tyto látky přítomny v koncentraci vyšší než prahová hodnota 0,1 % hmotnostních.

Předměty A:

Stejným postupem, jaký je popsán v příkladu 10, se množství látky X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech A (začleněných do dovezených složených věcí D) v tunách za rok získá tak, že se hodnota koncentrace vyjádřená hmotnostním zlomkem (0,020) vynásobí celkovou hmotností předmětů A v tunách za rok [$1\,000$ (jednotka/rok) $\times$ 0,040 (t/jednotka) = 40 t/rok]: $0,020 \times 40$ t/rok = 0,80 t/rok.

[Stejného výsledku lze dosáhnout pomocí rovnice (3) v rámečku 3.]

Předměty B:

Množství látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech B (začleněných do dovezených složených věcí D) v tunách za rok se získá tak, že se hodnota koncentrace vyjádřená hmotnostním zlomkem (0,060) vynásobí celkovou hmotností předmětů B v tunách za rok [$1\,000$ (jednotka/rok) $\times$ 0,0205 (t/jednotka) = 20,5 t/rok]: $0,060 \times 20,5$ t/rok = 1,2 t/rok.

[Stejného výsledku lze dosáhnout pomocí rovnice (3) v rámečku 3 výše.]

Složené věci D:

Z příkladu 9 plyne, že celková hmotnost látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v každé složené věci D činí 0,20 kg. Množství látky Y ze seznamu látek

(pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v dovezených složených věcech D v tunách za rok se získá tak, že se tato hmotnost v tunách vynásobí počtem dovezených složených věcí D: $1\ 000$ (jednotka/rok) $\times$ $0,00020$ (t/jednotka) = $0,20$ t/rok.

Krok 3. Vypočítejte celkové množství látek X a Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v dovezených složených věcech D v tunách za rok.

Celkové množství látky X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech A, začleněných do složených věcí D, v tunách za rok činí $0,80$ t/rok, neboť v předmětech B a v adhezni pryskyřici (směsi M) použité k výrobě složených věcí D není tato látka přítomna. Tato hodnota je nižší než prahová hodnota jedné tuny za rok.

Celkové množství látky Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech B a ve složených věcech D (v důsledku použití adhezni pryskyřice (směsi M) ke spojení předmětů) v tunách za rok se získá tak, že se sečtou množství vypočtená v předchozím kroku: $1,2$ t/rok (předměty B) + $0,20$ t/rok (složené věci D) = $1,4$ t/rok. Tato hodnota je vyšší než prahová hodnota jedna tuna za rok.
[Stejného výsledku se dosáhne pomocí rovnice (4) v rámečku 4.]

Závěr: Dovozece v EU

- není povinen předložit oznámení o látce X ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětu A podle čl. 7 odst. 2,
- je povinen předložit oznámení o látce Y ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětech B a ve složených věcech D podle čl. 7 odst. 2, a to v důsledku použití adhezni pryskyřice (směsi M) ke spojení předmětů – viz scénář II v tabulce 5.

V závislosti na informacích, které jsou k dispozici, a na procesech použitých při výrobě daného předmětu nemusí být výpočet celkového množství látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) přítomné ve všech vyrobených a/nebo dovezených předmětech přímočarý. Pokud existuje nejistota ohledně toho, zda bylo dosaženo množstevní prahové hodnoty 1 tuna/rok, může si výrobce a/nebo dovozece zvolit, že provede oznámení agentuře ECHA dokonce i v případech, kdy množství této prahové množství nedosahuje. Výroba nebo dovoz těchto předmětů se může rok od roku lišit podle podmínek na trhu. V tomto případě se oznamovatelé vyzývají, aby svá oznámení aktualizovali.

3.3 Výjimky z oznamovací povinnosti

Na oznamování látek v předmětech se mohou vztahovat dvě specifické výjimky:

- výjimka na základě vyloučení expozice, a
- výjimka pro látky, které pro dané použití již byly registrovány.

Upozorňujeme, že náležité posouzení a zdokumentování vyloučení expozice nebo zjištění, zda je látka pro dané použití již registrována, by mohlo vyžadovat více zdrojů a být obtížnější než vypracovat a předložit oznámení o látkách obsažených v předmětech.

V následujících oddílech jsou uvedeny některé úvahy o použitelnosti výjimek z povinnosti předkládat oznámení o látkách obsažených v předmětech.

3.3.1 Výjimka pro látky, které již byly pro dané použití registrovány

Podle čl. 7 odst. 6 se oznámení o látkách obsažených v předmětech nevyžaduje, pokud látka již byla pro dané použití registrována. To se týká každé registrace dané látky pro

dané použití v tomtéž dodavatelském řetězci nebo kterémkoli jiném dodavatelském řetězci, tj. k tomu, aby bylo možné tuto výjimku z oznamování uplatnit, nemusí být žadatel o registraci nutně ve stejném dodavatelském řetězci jako potenciální oznamovatel.

V specifických případech, kdy výrobce nebo dovozce předmětů má povinnost registrace a oznamovací povinnost týkající se téže látky obsažené v jeho předmětech, je osvobozen od povinnosti oznámit tuto látku, jakmile ji registroval pro dané použití.

Látka již byla registrována pro konkrétní použití, jsou-li splněny dvě podmínky:

- látka je totožná s látkou již registrovanou,
- použití je stejné jako použití popsané při registraci dané látky, tj. registrace se týká použití v daném předmětu.²⁵

Aby se zajistilo, že dotyčná látka je totožná s látkou, která již byla registrována, je třeba porovnat názvy a číselné identifikátory jako číslo EINECS a číslo CAS. V řadě případů to možná nebude stačit, např. pokud se jedná o látku UVCB²⁶ nebo pokud daná položka seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) tyto číselné identifikátory neobsahuje. Při rozhodování, zda lze dvě látky považovat za totožné, by se měla použít „kritéria pro ověření, zda se jedná o totožné látky“ uvedená v kapitole 5 [Pokynů k identifikaci a pojmenování látek podle nařízení REACH a CLP](#).

Při rozhodování, zda lze látku považovat za již registrovanou pro toto použití, musí potenciální oznamovatel porovnat funkci dané látky v daném předmětu (např. pigment, z zpomalovač hoření), proces, jakým se látka dostává do předmětů a typ předmětu.

Informace o použitích jsou založeny na systému deskriptorů použití, jenž zahrnuje prvky specifikující oblast použití (SU), typ výrobků, ve kterých lze látku nalézt (PC), typ uvolňování do přírodního prostředí (ERC), použité typy procesů (PROC) a kategorii předmětů, ve které látka končí (AC). Specifikuje také, zda je látka určena k záměrnému uvolňování z předmětu či nikoli. Upozorňujeme, že k tomu, aby bylo možno dospět k závěru o stejnosti dvou použití za účelem stanovení, zda lze uplatnit výjimku na základě čl. 7 odst. 6., nebude (vzhledem ke generické architektuře systému deskriptorů použití) k popisu použití látky dostatečné pouze použití prvků systému deskriptorů. **Toto použití proto musí být popsáno podrobněji než pouze pomocí prvků systému deskriptorů použití.** Například kategorie předmětů „předměty z plastu“ nemusí nutně znamenat, že byla provedena registrace, jež zahrnuje všechny předměty z plastu a všechny plastové materiály. Mohlo by to znamenat, že použití látky v některých konkrétních předmětech z plastu je v registraci zahrnuto, avšak jiné předměty z plastu zahrnuty a posouzeny nejsou. Závěr, zda je látka považována za registrovanou „pro toto použití“ či nikoli a úvahy, jež k tomuto závěru vedly, by měly být řádně zdokumentovány, aby bylo možno orgánům prokázat, pokud o to požádají, že nařízení REACH bylo dodrženo.

3.3.1.1 Informační zdroje umožňující určit, zda je již látka pro toto použití registrována

Výrobci a dovozci předmětů, kteří chtějí uplatnit ustanovení čl. 7 odst. 6, musí aktivně zjistit, zda látka obsažená v jejich předmětech byla již pro jejich použití registrována,

---

²⁵ V této souvislosti „použití“ zahrnuje použití látky při výrobě předmětu a, po jejím začlenění do předmětu, použití látky obsažené v předmětu během fází životního cyklu předmětu, včetně fáze odpadu. Pro dovozce předmětu je důležité pouze použití látky v předmětu během jeho životnosti, včetně fáze odpadu.

²⁶ Látky s neznámým nebo proměnlivým složením, komplexní reakční produkty nebo biologické materiály (UVCB).

dříve než stanoví, že ji oznamovat nemusejí. Nelze považovat za dostatečné prostě předpokládat, že tomu tak je. Dále se doporučuje to zdokumentovat pro případ kontroly ze strany dozorových orgánů. Při určování, zda určitá látka je již registrována pro určité konkrétní použití, mohou být užitečné různé typy zdrojů.

Portál agentury ECHA pro šíření informací o látkách, k němuž lze získat přístup prostřednictvím webových stránek agentury ECHA: <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals> obsahuje informace o registrovaných látkách, jež poskytují společnosti ve svých registračních dokumentacích. Obsahuje množství různých informací o látkách, jež společnosti vyrábějí nebo dovážejí, a může zahrnovat informace o použití dané látky, pokud společnosti neoznačily tyto informace za důvěrné, a to včetně použití látky v předmětech. Popis použití, který je zde dostupný pro všechny fáze životního cyklu, sestává především z prvků systému deskriptorů použití, dále z názvu použití a v některých případech z názvů přispívajících činností. Tyto informace obvykle samy o sobě nejsou dostatečné pro vyvození závěru o stejnosti dvou použití pro účely stanovení, zda lze uplatnit výjimku na základě čl. 7 odst. 6.

Bezpečnostní list (BL) obsahuje informace o použití látky nebo směsi, pokud jsou dodavateli známy. Jako následný uživatel obdrží výrobce předmětů v EU bezpečnostní list pro látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) nebo BL pro směs, jež takovou látku obsahuje. Výrobce předmětů má rovněž možnost sdělit svému dodavateli (svým dodavatelům) látky či směsi své (svá) konkrétní použití (tj. proces, jímž je látka začleňována do předmětů) za tím účelem, aby se jeho použití stalo určeným použitím a bylo zahrnuto do registrace.

V případě, že látka vyžadující BL byla registrována v množství 10 t/rok a více, poskytuje příjemcům této látky (jako takové nebo ve směsi) jejich dodavatel v příloze k BL příslušné **scénáře expozice**. Jsou-li pro příjemce této látky podstatné, zahrnují tyto scénáře expozice i použití, při nichž je látka začleňována do předmětů. Informace obsažené ve scénářích expozice proto mohou výrobci předmětů použít pro stanovení, zda jejich použití látky bylo již registrováno proti směru dodavatelského řetězce. Používá-li výrobce předmětů při výrobě svých předmětů směs obsahující registrovanou látku, může obdržet pouze BL pro směs. BL pro směs nemusí v příloze (přílohách) obsahovat scénáře expozice, pokud formulátor směsi zanesl příslušné informace o (bezpečném) použití do hlavního textu BL.²⁷

Podrobné informace o sdělování použití chemických látek v dodavatelském řetězci lze najít v kapitolách 1 a 3 „[Pokynů pro následné uživatele](#)“.

V závislosti na míře podrobnosti popisů použití uvedených v BL lze možná dospět k závěru, že určité konkrétní použití této látky jako takové nebo ve směsi již bylo registrováno. V případě pochybností by však výrobce předmětu měl u dodavatelů předmětu nebo směsi usilovat o potvrzení stejnosti obou použití (tj. použití látky v předmětech a jednoho z registrovaných použití). Alternativně lze určit látku (např. prostřednictvím registračního čísla v BL) a požádat výrobce nebo dovozce této látky o informaci, pro která použití tuto látku registroval nebo zda ji registroval pro konkrétní použití.

Účastníci řetězce v EU, kteří sestavují složenou věc z předmětů, jež jim byly dodány, a nezačleňují do ní látku ani směs, obdrží informaci o těchto předmětech od svých dodavatelů podle čl. 33 odst. 1 nařízení REACH. Měli by předpokládat, že veškeré oznamovací nebo registrační povinnosti splnili výrobci předmětů, kteří do těchto předmětů začlenili látku, nebo dovozci, kteří tyto předměty dovezli.

²⁷ Další informace k této problematice lze najít v kapitole 7 „[Pokynů pro následné uživatele](#)“.

Dovozci předmětů, jež obsahují látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), nemusejí k získání informací, které jim umožní dospět k závěru, zda látka začleněná do dovážených předmětů je považována za registrovanou „pro toto použití“, využívat bezpečnostní listy. Mohou tyto informace získat tak, že:

- určí výrobce a dovozce látky, kteří ji mohli registrovat pro určité konkrétní použití, například na základě informací dostupných na portálu agentury ECHA pro šíření informací o látkách nebo vyhledáním na internetu, a poté kontaktují přímo zjištěné žadatele o registraci,
- kontaktují obchodní sdružení, která by mohla disponovat informacemi o registračním statusu konkrétní látky a použití, pro něž byla tato látka registrována.

3.3.2 Výjimka na základě „vyloučení expozice“

Podle čl. 7 odst. 3 se oznámení nevyžaduje, pokud může výrobce nebo dovozce vyloučit expozici člověka nebo životního prostředí za běžných nebo důvodně předpokládaných podmínek použití²⁸, včetně odstraňování²⁹.

Upozorňujeme, že prokázání toho, že nedojde k expozici, může vyžadovat více zdrojů a být obtížnější než podání oznámení.

Expozice látce obsažené v předmětu je možná i v případech, kdy látka není z předmětu uvolňována úmyslně, protože se může jednat i o její neúmyslnou migraci.

Výrobce/dovozce, který chce prokázat vyloučení expozice, musí proto zaručit, že látka ze seznamu látek vzbuzujících mimořádné obavy (SVHC) pro případné zahrnutí do přílohy XIV nepříjde do kontaktu s člověkem ani se životním prostředím. Člověk může být vystaven účinkům látek uvolňovaných z předmětů vdechnutím plynů nebo částic (inhalační cestou), stykem s kůží (dermální cestou) nebo polknutím (požitím / orální cestou). Látky se mohou uvolňovat do různých složek životního prostředí (vody, ovzduší, půdy a sedimentů). Při posuzování, zda lze vyloučit expozici, musí být posouzeny všechny cesty expozice ve všech fázích životního cyklu (životnost předmětu a fáze odpadu).

Odůvodnění osvobození od oznamovací povinnosti, jež prokazuje vyloučení expozice, je třeba zdokumentovat, aby mohlo být na požádání předloženo dozorovým orgánům. Takové odůvodnění musí prokázat, že během životnosti produktu a fáze odpadu nedojde k expozici člověka ani životního prostředí³⁰, a mohlo by například obsahovat jeden nebo více těchto prvků:

- je-li látka uchovávána v předmětu pomocí technických prostředků: odůvodnění, proč není pravděpodobné, že dojde k otevření předmětu nebo jeho poškození, jež by vedlo k úniku látky, zejména ve fázi odpadu,
- je-li látka vázána do matrice předmětu: popis stability matrice předmětu a vazeb mezi látkou a matricí v různých fázích životnosti předmětu,
- důkazy nebo přesvědčivé odůvodnění, že látka zůstává uvnitř předmětu zcela nepohyblivá a nemigruje z něj ven (např. v důsledku vlastních fyzikálně-chemických vlastností látky nebo v důsledku zvláštního povlaku předmětu),
- důkazy nebo přesvědčivé odůvodnění, že množství látky uvolňované z předmětu je

---

²⁸ Pojmy „běžné podmínky použití“ a „důvodně předpokládané podmínky použití“ jsou vysvětleny v oddíle 4.1.

²⁹ Pojem „odstraňování“ zde zahrnuje také fázi odpadu. Tuto fázi, jako část životního cyklu látky, je třeba posoudit v posouzení expozice k prokázání „vyloučení expozice“.

³⁰ Příklady uvolňování, které tudíž vedou k expozici, jsou uvedeny v oddíle 4.1, s výjimkou náhodného úniku, přičemž jsou na příkladech ukázány případy, kdy uvolňování látek z předmětu není považováno za záměrné uvolňování.

drženo pod kontrolou pomocí technických prostředků nebo je přímo zničeno (např. při tepelném zpracování odpadu).

Tyto argumenty lze opřít o měření (např. zkoušky vyluhování a migrace), modelování, literaturu nebo jiné zdroje informací. Každé odůvodnění by mělo dále obsahovat:

- název látky a její číselné identifikátory (jsou-li k dispozici),
- popis předmětu, jeho běžných a důvodně předpokládaných podmínek použití a cest odstraňování,
- informace o koncentraci látky v předmětu nebo jeho částech, včetně množství látky v matici předmětu a neintegrováných (zbytkových) množství.

Další pokyny, jak prokázat, že nedojde k expozici, viz kapitoly R14 až R18 [Pokynů ohledně požadavků na informace a pro posouzení chemické bezpečnosti](#).

Schopnost látky uvolňovat se z předmětu bude záviset na:

fyzikálně-chemických vlastnostech **látky** jako tlak páry, rozpustnost ve vodě, stálost ve styku s ovzduším, vodou, atd.,

strukturu a chemickém složení **matrice předmětu** včetně fyzikálně-chemických parametrů a způsobu, jakým je v něm látka začleněna (chemicky vázána, či nikoli),

- **podmínkách použití a odstraňování** předmětu, například:
  - místě použití (interiérové nebo exteriérové použití, soukromé domy, pracoviště atd.),
  - fyzikálních podmínkách na místě použití (teplota, větrání atd.),
  - tom, zda předměty jsou zahrnuty do komplexního systému pro sběr odpadu, či nikoli,
  - tom, zda předměty podléhají oděru (při běžném opotřebení), či nikoli,
  - technice likvidace odpadu.

Některé chemické látky jsou v materiálu vázány velice pevně, a jejich potenciální emise během používání jsou proto nízké. Jiné látky jsou do matrice začleněny volně, např. změkčující přídatné látky v PVC. Látky jako ftaláty jsou nepřetržitě uvolňovány z povrchu předmětu. Látky se mohou uvolňovat také v důsledku běžného opotřebení předmětů (otěrem). V tomto případě se látky uvolňují spolu s maticí předmětu, např. látky v automobilových pneumatikách.

3.4 Jaké informace sdělovat a oznamovat

3.4.1 Sdělování informací podle článku 33

Výrobci a dovozci předmětů v EU a všichni účastníci dodavatelského řetězce jsou povinni sdělovat po směru dodavatelského řetězce přítomnost látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) (v koncentraci vyšší než 0,1 % hmotnostních). Sdělované informace by měly být dostatečné, aby umožňovaly bezpečné používání předmětů. Průmysloví/obchodní účastníci dodavatelského řetězce by měli dostávat tyto informace automaticky, avšak spotřebitelé si tyto informace musí vyžádat.

Výrobce nebo dovozce předmětu, je-li prvním účastníkem v dodavatelském řetězci předmětu, musí při určování, jaké informace shromáždit a sdělit, vzít v úvahu všechny důvodně předpokládané kroky a činnosti spojené s daným předmětem při jeho další pouti dodavatelským řetězcem. Účastníci dále po směru dodavatelského řetězce, kteří mohou

mít přesnější představu, kde a jak je předmět používán jeho příštím uživatelem (příštími uživateli), by měly každý určit veškeré další informace, jež mají k dispozici a které jsou důležité pro činnosti, jež provádějí jejich zákazníci.

Při zjišťování, jaké informace je nezbytné shromáždit a sdělit, aby bylo umožněno bezpečné používání předmětu, musí dodavatel předmětu zvážit všechny fáze životního cyklu předmětu při jeho používání. Mohou to být např. tyto fáze:

- další průmyslové a profesionální zpracování nebo montáž předmětů,
- (pře)balení nebo uskladnění předmětů,
- průmyslové, profesionální a spotřebitelské koncové použití předmětů, včetně instalace a údržby.

Dodavatel by dále měl posoudit recyklaci a odstranění předmětů, jakož i předvídatelné nesprávné použití předmětů, zejména ze strany spotřebitelů.

Pro každou fázi životního cyklu mohou informace o bezpečném používání obsahovat:

- i. podmínky používání, např. teplotu, použití v exteriéru/interiéru, četnost, dobu trvání,
- ii. opatření ke snížení rizik pro snížení expozice a emisí, která lze účinně uplatňovat v praxi.

To, jaké informace jsou důležité a mají být sděleny, je však třeba zvážit a rozhodnout v každém jednotlivém případě, aby se zajistilo, že informace splní svůj účel – zajistit bezpečné používání předmětů. Druh a míra podrobnosti informací o každém předmětu se mohou lišit podle toho, kdo je jeho příjemcem. Průmyslový uživatel například obvykle nepotřebuje radu, že předmět by měl být uchováván mimo dosah dětí, zatímco pro spotřebitele je taková informace vhodná. Informace, jak kontrolovat expozici pracovníků vůči dané látce při dalším zpracovávání předmětu by naopak byla důležitá pro průmyslového a profesionálního účastníka řetězce.

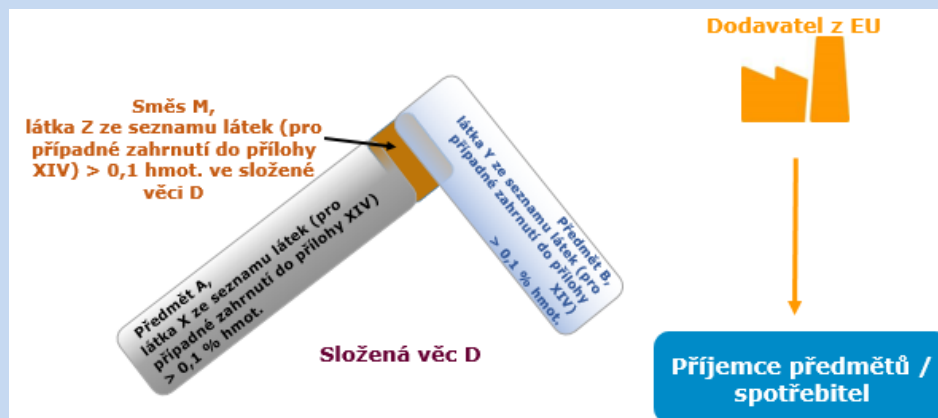
Určení toho, které informace týkající se bezpečného používání jsou pro daného příjemce důležité, může rovněž vycházet z úvah vycházejících z míry expozice/rizik. Jestliže expozice člověka nebo životního prostředí není možná nebo pokud existují důkazy, že je zanedbatelná, je úroveň požadovaných informací nižší, např. může postačovat název látky. Je však třeba si uvědomit zaprvé, že povinnost sdělovat informace se týká látek vzbuzujících mimořádné obavy, které jsou zařazeny na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mezi látky podléhající povolování, a zadruhé, že je třeba zvážit expozici ve všech následných fázích životního cyklu předmětu, včetně recyklace a odstraňování.

Všichni účastníci řetězce, jež informace obdrží, by měly dodržovat doporučené podmínky pro použití a provádět doporučená opatření k řízení rizik. Musí kromě toho předat veškeré příslušné informace dalšímu účastníkovi dodavatelského řetězce nebo na vyžádání spotřebiteli s ohledem na předpokládané způsoby použití předmětu uváděného na trh a podmínky jeho použití.

V případě složených věcí se povinnost sdělovat informace podle článku 33 nařízení REACH vztahuje na každý předmět, jenž obsahuje látku zařazenou na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), který byl začleněn do složené věci. Toto je ukázáno na jednom případě v příkladu 12.

Příklad 12: Jaké informace je třeba sdělit, pokud dodáváte složenou věc

Společnost uvádí na trh EU složenou věc D (bližší popis tohoto případu, viz scénář 2 v tabulce 3 a scénář 5 v tabulce 4).

Tento dodavatel předmětů je podle článku 33 nařízení REACH povinen sdělit po směru dodavatelského řetězce nebo na vyžádání spotřebitelům informace o přítomnosti

- látky X zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu A,
- látky Y zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětu B,
- látky Z zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve složené věci D,

a veškeré informace, které jsou v důsledku přítomnosti těchto látek potřebné k zajištění bezpečného použití.

Ilustrační scénáře v tabulkách 3 a 4 v oddíle 3.2.2 určují účastníky dodavatelského řetězce s **oznamovacími** povinnostmi. Pokud dodávají předměty třetím osobám, mají titíž účastníci podle článku 33 také povinnost **sdělovat informace** o přítomnosti látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV). Tyto scénáře lze použít analogicky také k určení toho, kdo na vrcholu dodavatelských řetězců v EU odpovídá za shromažďování, vyhotovení a sdělování příslušných informací. Tyto informace musí umožnit následným uživatelům splnění jejich povinnosti sdělovat informace o každém dodávaném předmětu.

Informace je třeba sestavit a strukturovat tak, aby mohly být sděleny a uživatelem účinně využívány. To je zvláště důležité u velmi složitých složených věcí, kde vznikají mnohem větší problémy spojené s řízením dat a jejich sdělováním.

Také nejvhodnější **formy poskytování informací** se mohou lišit v závislosti na obsahu a na tom, komu jsou tyto informace určeny (např. průmysloví nebo profesionální uživatelé, spotřebitelé).

Vhodným prostředkem pro informování spotřebitelů mohou být standardní odpovědi na dopisy, zatímco profesionálního nebo průmyslového uživatele by zřejmě bylo lépe informovat prostřednictvím samostatného návodu k použití.

Nařízení REACH nestanoví formu, jakou mají být poskytovány informace podle článku 33; mohly by to být například tyto formy:

- úprava stávajících dokumentů, např. návodů k použití a balení,
- informace na štítcích,
- standardní formáty pro sdělování informací vypracované odvětvovými svazy nebo příslušnými orgány,

- informační systémy nebo nástroje informačních technologií, které jsou k dispozici pro usnadnění komunikace v rámci dodavatelského řetězce a ve vztahu k spotřebitelům³¹.

Informace o látkách zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), jež mají být sdělovány podle článku 33, lze kombinovat/integrovat s jinými právními požadavky na sdělování informací (např. podle směrnice o obecné bezpečnosti výrobků nebo odvětvových právních předpisů).

Pokud jde o žádosti spotřebitelů podle čl. 33 odst. 2, doporučuje se na takovou žádost odpovědět, a to dokonce i v případě, že v daném předmětu není přítomna žádná látka zařazená na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

3.4.2 Oznamování informací agentuře ECHA podle čl. 7 odst. 2

Oznámení o látkách obsažených v předmětech musí být podáno nejpozději šest měsíců poté, co byla látka zařazena na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

- Informace, které mají být podle čl. 7 odst. 2 oznámeny, musí zahrnovat tyto položky:
- totožnost výrobce nebo dovozce předmětů a jeho kontaktní údaje,
- registrační číslo látky, je-li k dispozici,
- identitu látky vzbuzující mimořádné obavy (tuto informaci lze najít na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) a v podpůrné dokumentaci),
- klasifikaci látky (tyto informace jsou k dispozici na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) a v podpůrné dokumentaci),
- stručný popis použití látky obsažené v předmětu (předmětech) podle bodu 3.5 přílohy VI a použití předmětu (předmětů),
- množstevní rozmezí látky obsažené v předmětech, tj. 1–10 tun, 10–100 tun, 100–1 000 tun nebo $\geq 1\ 000$ tun.

Podrobnější informace ohledně toho, jak poskytovat tyto informace v rámci, jsou uvedeny v [Příručce – Jak připravit oznámení o látkách obsažených v předmětech](#), která je k dispozici na webových stránkách agentury ECHA.

Ačkoli to není právní požadavek, oznamovatelé se důrazně vyzývají, aby po provedeném oznámení údaje v něm uvedené průběžně aktualizovali. Oznámení by se mělo aktualizovat v případě, že se změní oznámené informace, např. změna množstevního rozmezí, výroba/dovoz odlišných předmětů obsahujících tutéž látku zařazenou na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

---

³¹ Při rozhodování, který (které) z nástrojů použít pro komunikaci v dodavatelském řetězci a se spotřebiteli, je vhodné zvážit, zda k zajištění obou potřeb v oblasti sdělování informací (podle čl. 33 odst. 1 a čl. 33 odst. 2) postačí jediný nástroj. Pokud se rozhodnete pro různé nástroje, doporučuje se posoudit, jak optimalizovat jejich kombinované použití.

4 POŽADAVKY NA LÁTKY, U NICHŽ SE POČÍTÁ S UVOLŇOVÁNÍM Z PŘEDMĚTŮ

4.1 „Záměrné“ uvolňování látek z předmětů

Látky a směsi se mohou z předmětů uvolňovat za různých okolností. Takové uvolňování látek (ať již je uvolňována látka jako taková nebo jako součást směsi) však lze považovat za záměrné uvolňování jen ve zvláštních případech.

Uvolňování látek z předmětů je „záměrné“, pokud plní **doplňkovou funkci** (kterou je nutno odlišovat od hlavní funkce podle oddílu 2.1), která je úmyslně plánována a které by se nedosáhlo, pokud by se látka z předmětu neuvolňovala. Například v případě parfémovaných předmětů se vonné látky musí uvolňovat, aby předmět voněl. Látky, které se uvolňují z důvodu stárnutí předmětů, jejich opotřebení nebo jako nevyhnutelný vedlejší projev funkce předmětu, tedy jsou látkami, u nichž se s uvolňováním počítá, protože uvolňování samo neplní žádnou funkci.

Pokud uvolňování látky z věci slouží k plnění hlavní funkce této věci (definované v oddílu 2.1), nepovažuje se uvolňování pro účely nařízení REACH za „záměrné“. Věc by se v takovém případě většinou považovala za kombinaci předmětu (fungujícího jako nádoba nebo nosič) a látky/směsi, a nikoli za předmět se záměrným uvolňováním látky/směsi.

Aby uvolňování látky z předmětu bylo záměrné, musí k němu docházet za (běžných nebo důvodně předpokládaných) **podmínek použití**. To znamená, že k uvolňování látky musí docházet během životnosti předmětu. Uvolňování látky ve fázi výroby nebo odstraňování životního cyklu předmětu tedy není uvolňováním záměrným.

K záměrnému uvolňování musí navíc docházet za „běžných nebo důvodně předpokládaných podmínek používání“. **Běžnými podmínkami použití** se rozumějí podmínky použití související s hlavní funkcí předmětu. Často jsou zdokumentovány ve formě uživatelských příruček nebo návodů k použití. Běžné podmínky používání u předmětů užívaných průmyslovými nebo profesionálními uživateli se mohou významně lišit od podmínek, které jsou „běžné“ pro spotřebitele. To může platit obzvláště pro frekvenci a délku trvání běžného používání a stejně tak pro teplotu, rychlost výměny vzduchu nebo pro podmínky související se stykem s vodou. „Běžnou podmínkou použití“ výslovně není, pokud uživatel předmětu používá předmět v situaci nebo takovým způsobem, jichž se dodavatel předmětu v písemné formě, např. v návodu nebo na štítku předmětu, doporučil vyvarovat³². **Důvodně předpokládanými podmínkami použití** se rozumějí podmínky používání, u nichž lze předvídat, že nastanou z důvodů funkce a fyzikální formy předmětu (a to i když se nejedná o běžné podmínky použití). Jedná se například o případy, kdy malé dítě nezná funkci předmětu, ale použije ho k jakémukoli účelu, který si s ním spojí, například ho okusuje nebo olizuje. Závěrem lze říci, že uvolňování látky, které neprobíhá za běžných nebo důvodně předpokládaných podmínek používání, se nepovažuje za záměrné.

³² Jako příklad vyloučení specifických podmínek používání lze uvést upozornění, jako např. „uchovávejte mimo dosah dětí“ nebo „nevystavujte vlivu vysokých teplot“.

Příklad 13: „Záměrné“ uvolňování látek z předmětů

V případě punčochových kalhot napuštěných pleťovou vodou je hlavní funkcí obléknout. Tato hlavní funkce zjevně nesouvisí s pleťovou vodou. Funkce pleťové vody (péče o pleť) je pouze doplňková funkce, které by se nedosáhlo, pokud by pleťová voda nebyla uvolňována. V důsledku toho je třeba punčochové kalhoty považovat za předmět se záměrným uvolňováním.

Následují příklady, kdy se uvolňování látek z předmětu nepovažuje za záměrné.

- K uvolňování dochází při zpracovávání polotovaru, tj. před uvedením konečného předmětu na trh.
Příklad: do látky se přidává apretura³³, která usnadňuje zpracování a při dalším mokřém zpracování látky se uvolňuje.
- Při používání nebo údržbě předmětu dochází k uvolňování látky, ale uvolněné látky se nepodílejí na žádné funkci předmětu.
Příklad: praní oděvů spotřebitelem, kdy jsou v průběhu několika pracích cyklů odstraňovány zbytky nejrůznějších chemických látek (barviv, změkčovadel, škrobů atd.) ze zpracování.
- Uvolňování látek je nevyhnutelným vedlejším projevem funkce předmětu, ale uvolňování nepřispívá k funkci předmětu.
Příklady: opotřebením materiálů v podmínkách vysokého tření, např. u brzdového obložení či pneumatik, nebo únik mazadla používaného ke snížení tření mezi dvěma pohyblivými součástkami.
- Uvolňování látek při chemických reakcích všeho druhu.
Příklad: uvolňování ozónu z kopírovacích strojů nebo uvolňování produktů spalování ze zapálených předmětů.
- Uvolňování způsobené nesprávným používáním předmětu, tj. v rozporu s návodem k použití od výrobce.
Příklad: uvolňování z nástroje, který spotřebitel používá (např. intenzivně po dlouhou dobu) v rozporu s doporučeními ohledně doby provozu, která jsou uvedena v návodu k použití.
- Uvolnění při nehodě.
Příklad: uvolnění látek z teploměru, který spadne a rozbije se.

4.2 Požadavky na registraci látek, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů

Registrace látek obsažených v předmětech je požadována, jsou-li splněny všechny podmínky uvedené v čl. 7 odst. 1 nařízení REACH:

- u látky se počítá s uvolňováním za běžných nebo důvodně předpokládaných podmínek používání³⁴ (to lze určit s pomocí kritérií uvedených v oddíle 3.1),
- Celkové množství látky přítomné ve všech předmětech se záměrným uvolňováním

³³ Apretura je chemická látka, která se aplikuje na tkaninu pro větší tuhost a odolnost vláken vůči otěru a větší hladkost vláken. Po tkaní se apretura z látky odstraní (vypere).

³⁴ Musí být splněny obě podmínky, tj. záměrnost uvolňování a běžné nebo důvodně předpokládané podmínky používání.

(tj. včetně množství, s jejichž uvolňováním se nepočítá) vyrobených nebo dovezených jedním účastníkem řetězce přesahuje 1 tunu za rok³⁵.

Aby bylo možné určit, zda existuje povinnost registrovat látku v předmětech, je třeba zjistit, zda množství přesahuje prahovou hodnotu 1 tuny za rok. K tomu není vždy nutné znát identifikaci a množství samotné látky, protože prahovou hodnotu 1 tuny za rok lze nejdříve porovnat:

1. s celkovým množstvím všech vyrobených a/nebo dovezených předmětů, u nichž se počítá s uvolňováním látky, a
2. s celkovým množstvím všech látek a směsí, s jejichž uvolňováním z těchto předmětů se počítá.

Pokud je kterákoli z těchto hodnot nižší nebo rovna 1 tuně za rok, musí být množství jednotlivých látek, s jejichž uvolňováním z předmětů se počítá, také nižší než 1 tuna za rok. Je tedy zřejmé, že registrace látek v těchto předmětech nebude nutná. Pokud však na základě této kontroly nelze určit, zda bude registrace nutná, je zapotřebí jednotlivé látky, s jejichž vylučováním se počítá, identifikovat a (pokud neplatí výjimka z registrace, viz oddíl 4.3) také zjistit jejich množství.

Množství látky obsažené v předmětech, u níž se počítá s uvolňováním, pokud známe (maximální) koncentraci látky, u níž se počítá s uvolňováním, v předmětu jako hmotnostní zlomek, lze vypočítat tak, že celková hmotnost všech předmětů vyrobených a/nebo dovezených za rok se vynásobí (maximální) hodnotou hmotnostního zlomku látky, u níž se počítá s uvolňováním, v daném předmětu. Celková hmotnost všech předmětů vyrobených a/nebo dovezených za rok se získá vynásobením celkového počtu předmětů hmotností každého předmětu v tunách na předmět.

Rámeček 5

Po výše uvedeném vysvětlení lze tak množství látky, u níž se počítá s uvolňováním, obsažené v předmětech vypočítat pomocí této rovnice:

$$m_{\text{subs.}} [t/a] = m_{\text{articles}} [t/a] \times \text{Conc}_{\text{max subs. in article}} \quad (5)$$

$m_{\text{subs.}}$

$m_{\text{subs.}}$

m_{articles}

m_{articles}

$\text{Conc}_{\text{max subs. in article}}$

$\text{Conc}_{\text{max subs. in article}}$

kde:

$m_{\text{subs.}}$: množství látky, u níž se počítá s uvolňováním, obsažené v předmětech [t/rok],

m_{articles} : množství předmětů vyrobených a/nebo dovezených za rok [t/rok],

$\text{Conc}_{\text{max subs. in article}}$: maximální hodnota hmotnostního zlomku látky, u níž se počítá s uvolňováním, v předmětu.³⁶

Celkové množství předmětů vyrobených a/nebo dovezených za rok (m_{articles}) lze vypočítat pomocí této rovnice:

³⁵ U zavedené látky obsažené v předmětech, které se dovážejí nebo vyrábějí po dobu alespoň tří po sobě jdoucích let, se množství za rok vypočítá z průměrného množství této látky za tři předchozí kalendářní roky. Pokyny pro výpočet ročního množství látky a příklady najdete v oddíle 2.2.6.3 [Pokynů pro registraci](#).

³⁶ Hodnota mezi 0 a 1 (50 % = 0,5; 25 % = 0,25; 20 % = 0,2 atd.).

$$m_{articles} [t/a] = m_{article\ unit} [t/article] \times n_{articles} [articles/a] \quad (6)$$

$m_{articles}$	$m_{articles}$
$m_{article\ unit}$	$m_{article\ unit}$
$n_{articles}$	$n_{articles}$

kde:

$m_{article\ unit}$: hmotnost jednoho předmětu [t/předmět],

$n_{articles}$: počet předmětů vyrobených a/nebo dovezených za rok [předmětů/rok].

Látky, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů, jsou obvykle uvolňovány jako součást směsí, jejichž koncentrace v předmětu je známa častěji než koncentrace jednotlivých látek obsažených v předmětu, u nichž se počítá s uvolňováním. Mnohdy je známa koncentrace vyjádřená jako maximální hodnota hmotnostního zlomku směsi, u níž se počítá s uvolňováním, obsažené v předmětu a také koncentrace vyjádřená jako maximální hodnota hmotnostního zlomku látky ve směsi, u níž se počítá s uvolňováním, obsažené v předmětech. Jestliže tyto hodnoty známe, jejich vzájemným vynásobením lze vypočítat maximální koncentraci látky, u níž se počítá s uvolňováním, obsažené v předmětu, vyjádřenou jako hmotnostní zlomek. Množství látky, u níž se počítá s uvolňováním, obsažené v předmětech lze pak vypočítat, jak bylo již uvedeno výše: celkové množství všech předmětů vyrobených a/nebo dovezených za rok se vynásobí maximální hodnotou hmotnostního zlomku látky, u níž se počítá s uvolňováním, obsažené v předmětu.

Rámeček 6

Množství látky, u níž se počítá s uvolňováním, obsažené v předmětech lze vypočítat pomocí této rovnice:

$$m_{subs.} [t/a] = m_{articles} [t/a] \times Conc_{max\ mixture\ in\ article} \times Conc_{max\ subs.\ in\ mixture} \quad (7)^{37}$$

$m_{subs.}$	$m_{subs.}$
$m_{articles}$	$m_{articles}$
$Conc_{max\ mixture\ in\ article}$	$Conc_{max\ mixture\ in\ article}$
$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture}$	$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture}$

kde:

$m_{subs.}$ a $m_{articles}$ jsou definovány v textovém rámečku 6,

$Conc_{max\ mixture\ in\ article}$: maximální hodnota hmotnostního zlomku směsi obsažené v předmětu, u níž se počítá s uvolňováním,³⁶

$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture}$: maximální hodnota hmotnostního zlomku látky ve směsi, u níž se počítá s uvolňováním.³⁶

Příklad 14: Výpočet množství látky, u níž se počítá s uvolňováním

³⁷ kde: $Conc_{max\ mixture\ in\ article} \times Conc_{max\ subs.\ in\ mixture} = Conc_{max\ subs.\ in\ article}$

$Conc_{max\ mixture\ in\ article}$	$Conc_{max\ mixture\ in\ article}$
$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture}$	$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture}$
$Conc_{max\ subs.\ in\ article}$	$Conc_{max\ subs.\ in\ article}$

Tričko obsahuje vonnou látku, u níž se počítá s uvolňováním.

Předpoklad: Vonná látka tvoří maximálně 5 % hmotnosti trička, které je vyrobeno v množství 100 t/rok. Vonná látka není obsažena v jiných předmětech od stejného výrobce.

Množství vonné látky, u níž se počítá s uvolňováním, se vypočítá tak, že celkové množství triček vyrobené za rok (100 t/rok) se vynásobí maximální hodnotou hmotnostního zlomku vonné látky obsažené v tričku ($5/100=0,05$): $100 \times 0,05 = 5$ t/rok.

Stejněho výsledku lze dosáhnout pomocí rovnice (5) v rámečku 5.

$$m_{\text{subs.}} \left[\frac{t}{a} \right] = m_{\text{articles}} \left[\frac{t}{a} \right] \times \text{Conc}_{\text{max subs. in article}} = 100 \frac{t}{a} \times 0,05 = 5 \frac{t}{a}$$

$m_{\text{subs.}}$	$m_{\text{subs.}}$
m_{articles}	m_{articles}
$\text{Conc}_{\text{max subs. in article}}$	$\text{Conc}_{\text{max subs. in article}}$

Závěr: Prahová hodnota 1 t/rok je překročena, výrobce trička musí vonnou látku registrovat.

Při výpočtu množství látky obsažené v předmětech, u níž se počítá s uvolňováním, je třeba vzít v úvahu tyto body:

- Je třeba počítat s celkovým množstvím látky obsaženým v předmětech, nikoli jen s množstvím, u něhož se počítá s uvolňováním. Pokud je tedy látka součástí matrice předmětu, je třeba počítat i s tímto množstvím.
- Započítat se musí pouze množství látky obsažené v konečných předmětech. To znamená, že jakékoli množství, které je v předmětech obsaženo a poté v jednotlivých fázích výroby zmizí (např. odpařením nebo vypráním), se nezapočítává.
- Pokud se počítá s tím, že stejná látka bude uvolňována z různých předmětů jednoho výrobce/dovozce, musí být sečteny objemy této látky ve všech těchto předmětech³⁸.

Upozorňujeme, že podle čl. 7 odst. 5 může agentura ECHA rozhodnout, že výrobce nebo dovozce předmětů musí podat žádost o registraci látky, která je obsažena v předmětech (pokud se tak již nestalo podle čl. 7 odst. 1), pokud množství látky překročí 1 tunu za rok a pokud existuje podezření, že se látka z předmětů uvolňuje, což způsobuje riziko pro lidské zdraví nebo životní prostředí. To může platit také tehdy, pokud uvolňování látky z předmětů není záměrné.

4.2.1 Kritická úroveň koncentrace látek ve směsi, u níž se počítá s uvolňováním

Je-li znám maximální obsah směsi, u níž se počítá s uvolňováním, v předmětech, pak kritické úrovně koncentrace látek ve směsi, při jejichž překročení může být požadována

³⁸ Příklad: Společnost X dováží tři předměty A, B a C a každý z nich obsahuje 60 tun látky. U předmětu A se s uvolňováním látky nepočítá, z předmětu B se za běžných podmínek uvolňuje 40 ze 60 tun látky a z předmětu C se za běžných podmínek uvolňuje 10 z celkových 60 tun. Společnost X bude muset tudíž registrovat celkové množství látky obsažené v předmětech B a C, tedy 120 tun, které spadá do rozmezí 100 až 1 000 t/rok.

registrace látek v těchto předmětech, je možné vypočítat níže uvedeným způsobem.

Koncentrační limit látky ve směsi, u níž se počítá s uvolňováním z předmětů, při jehož překročení je nutná registrace, lze vypočítat, je-li známa maximální koncentrace směsi obsažené v předmětech a celkové vyrobené a/nebo dovezené množství těchto předmětů. Jelikož prahová hodnota výroby nebo dovozu látky obsažené v předmětech, u níž se počítá s uvolňováním, činí 1 t/rok, lze maximální hodnotu hmotnostního zlomku látky, která může být ve směsi, u níž se počítá s uvolňováním, obsažena, aniž by vznikla registrační povinnost, vypočítat tak, že se tato prahová hodnota vydělí celkovou hmotností směsi obsažené v předmětech. Tento výpočet je založen na předpokladu, že látka je v předmětech přítomna pouze jako součást směsi, u níž se počítá s uvolňováním.

Rámeček č. 7

Maximální hodnotu hmotnostního zlomku látky, kterou může obsahovat směs, u níž se počítá s uvolňováním, aniž by vznikla registrační povinnost ($Conc_{max\ subs.\ in\ mixture}$)³⁶, lze vypočítat pomocí této rovnice:

$$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture} = \frac{1^{t/a}}{m_{articles} [t/a] \times Conc_{max\ mixture\ in\ article}} \quad (8)$$

$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture}$

$m_{articles}$

$Conc_{max\ mixture\ in\ article}$

$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture}$

$m_{articles}$

$Conc_{max\ mixture\ in\ article}$

kde:

$m_{articles}$ a $Conc_{max\ mixture\ in\ article}$ jsou definovány v textovém rámečku č. 6.

Příklad 15: Kritická úroveň koncentrace látky ve směsi, u níž se počítá s uvolňováním

Parfémovaná hračka (předmět) obsahuje směs vonných látek, u nichž se počítá s uvolňováním během používání.

Předpoklad: Hračka obsahuje maximálně 15 % vonných látek. Společnost dováží 30 tun těchto hraček za rok. Tento dovozce nedováží ani nevyrábí jiné předměty.

Koncentrační limit pro látku ve směsi vonných látek, u níž se počítá s uvolňováním z hraček, při jehož překročení je nutná registrace, lze vypočítat tak, že se prahová hodnota 1 t/rok pro látky obsažené ve směsi vonných látek, u nichž se počítá s uvolňováním z hraček, vydělí celkovou hmotností směsi vonných látek obsažených v hračkách [kterou lze vypočítat vynásobením celkové hmotností každoročně dovezených hraček (30 t/rok) maximální hodnotou hmotnostního zlomku směsi vonných látek v hračkách (0,15 = 15/100): 30 t/rok × 0,15 = 4,5 t/rok]: (1 t/rok)/(4,5 t/rok) = 0,22, což odpovídá 22 % hmotnostním.

Stejného výsledku lze dosáhnout pomocí rovnice (8) v rámečku č. 7.

$$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture\ of\ fragrances} = \frac{1^{t/a}}{m_{toys(articles)} \times Conc_{max\ mixture\ in\ toy(article)}} = \frac{1^{t/a}}{30^{t/a} \times 0.15}$$

$$= 0.22 = 22\%$$

$Conc_{max\ subs\ in\ mixture\ of\ fragrances}$

$Conc_{max\ subs\ in\ mixture\ of\ fragrances}$

*m*_{toys(articles)}

*CONC*_{max mixture in toy(article)}

*m*_{toys(articles)}

*CONC*_{max mixture in toy(article)}

Závěr: Registrace není nutná, pokud koncentrace látek obsažených ve vonné směsi nepřesáhne 22 % hmotnostních. Protože se to nemusí týkat všech látek ve vonné směsi, je třeba zjišťovat další informace. Dovozce hraček by se tedy mohl zeptat dodavatele, zda je u některé látky obsažené ve vonné směsi překročena koncentrace 22 % hmotnostních.

4.3 Výjimky z požadavků na registraci látek, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů

Povinnost registrovat látky, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů, jejichž identifikace je popsána v oddíle 4.2, v některých případech neplatí. V tomto oddíle je vysvětleno, co je nutné zkontrolovat, aby se zjistilo, zda taková výjimka platí či nikoli.

4.3.1 Obecné výjimky z požadavků na registraci

Pro řadu látek platí obecná výjimka (tzn. jak pro látky samotné, tak ve směsích a v předmětech)³⁹, protože je o těchto látkách dostatek informací nebo se registrace nepovažuje za vhodnou nebo nutnou. Dvě nejvýznamnější výjimky⁴⁰ platí pro:

1. látky uvedené v přílohách IV a V (osvobozené podle čl. 2 odst. 7 písm. a) a b)),
2. látky zpětně získané (čl. 2 odst. 7 písm. d).

Podmínky, jež stanoví nařízení REACH a které musí být dodrženy, aby bylo možné tyto výjimky použít, jsou popsány v [Pokynech pro registraci](#).

4.3.2 Výjimka pro látky, které již byly pro dané použití registrovány

Podle čl. 7 odst. 6 se registrace látky v předmětech nepožaduje, pokud látka již byla pro dané použití registrována.

Další informace o této specifické výjimce, která se vztahuje na povinnost registrovat látky obsažené v předmětech, u nichž se počítá s uvolňováním, lze najít v oddíle 3.3.1.

4.4 Registrace látek obsažených v předmětech

Pro látky v předmětech, které je nutné registrovat, předloží výrobce/dovozce předmětů agentuře ECHA registrační dokumentaci. Požadavky kladené na registrační dokumentaci jsou obecně stejné jako požadavky na výrobce a dovozce látky. Pokud je však jako součást registrační dokumentace požadována zpráva o chemické bezpečnosti (množství > 10 t/rok) a látka je klasifikována jako nebezpečná nebo jako PBT/vPvB, musí výrobce/dovozce předmětu zahrnout do posouzení expozice a charakterizace rizik pouze životnost předmětu a jeho odstranění. Kromě toho pro látky v předmětech platí stejné rozlišení na látky zavedené a nezavedené, stejné lhůty pro registraci a stejné požadavky na sdílení údajů jako pro látky samotné nebo ve směsi. Podrobné pokyny pro registraci a sdílení údajů naleznete v [Pokynech pro registraci](#) a [Pokynech pro sdílení údajů](#).

³⁹ Tato výjimka se vztahuje také na povinnost oznamovat látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

⁴⁰ Existují i další obecné výjimky z povinnosti registrace, které se mohou na látku vztahovat, více informací také o nich lze najít v [Pokynech pro registraci](#).

5 ZÍSKÁVÁNÍ INFORMACÍ O LÁTKÁCH V PŘEDMĚTECH

Společnosti, které předměty vyrábějí, dovážejí nebo uvádějí na trh, nemají vždy interně k dispozici informace, jež potřebují, aby zjistily, zda pro ně platí povinnosti týkající se látek v předmětech. Výrobci a dovozci předmětů, u nichž se počítá s uvolňováním látky, musí znát identifikaci všech *látek, u nichž se počítá s uvolňováním*, které jsou v těchto předmětech obsaženy, i jejich koncentraci v předmětech. Výrobci, dovozci, distributoři a všichni ostatní dodavatelé předmětů musí vědět, zda jejich předměty obsahují látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) a v jaké koncentraci.

Tato kapitola obsahuje obecné rady pro výrobce, dovozce a další dodavatele předmětů, jak mají plnit své povinnosti při získávání a poté vyhodnocování informací, jež potřebují pro splnění svých povinností ohledně látek v předmětech. To je zvláště důležité v případech, kdy dodavatelé nebyly zpřístupněny informace automaticky prostřednictvím dodavatelského řetězce. Doplňkové postupy jsou uvedeny v dodatku 5.

Hlavní zásady uvedené v těchto pokynech tvoří jeden přístup k vypracování a provádění praktických řešení, jež by zajistila soulad s požadavky nařízení REACH a dosažení jeho cílů. Přijatelné mohou být i jiné přístupy, pokud také zajišťují soulad s tímto nařízením a dosažení jeho cílů.

Míra úsilí, jež musí společnost vynaložit při získávání potřebných informací, bude do značné míry záviset na tom, zda má zaveden system řízení jakosti a/nebo alternativní prostředky k zajištění sledovatelnosti surovin a složení předmětů či nikoli. Součástí takových systémů mohou být interní zkoušky předmětů, audity dodavatelů a osvědčení od třetích stran. Tato opatření se rutinně provádějí v zájmu zdokonalení procesů a výrobků i v zájmu spokojenosti zákazníka. Jiné přístupy k získávání potřebných informací zahrnují specifikace při zadávání a sjednávání veřejných zakázek, prohlášení dodavatelů o složení předmětů a materiálů. Některé nástroje, například nástroje informačních technologií, se mohou používat také k přenosu informací a řízení komunikace v dodavatelském řetězci, k posuzování rizik a k navrhování a vývoji výrobků.

Upozorňujeme, že [portál agentury ECHA pro šíření informací o látkách](#) obsahuje také příslušné dostupné informace o látkách (např. identifikace, vlastnosti, způsoby použití) pro dodavatele předmětů.

5.1 Informace v rámci dodavatelského řetězce

Identifikace látek v předmětech a kvantifikace jejich množství jsou v řadě případů možné jen tehdy, dají-li příslušné informace k dispozici účastníci dodavatelského řetězce. Komunikace v dodavatelském řetězci je tedy nejvýznamnějším a nejúčinnějším způsobem získávání informací potřebných ke zjištění povinností podle nařízení REACH. Chemická analýza, přestože představuje možný způsob identifikace a vyčíslení látek v předmětech, je časově náročná, nákladná a organizačně složitá.

5.1.1 Standardizované informace podle nařízení REACH od dodavatelů v EU

Informace potřebné pro zjištění a plnění požadavků na látky obsažené v předmětech podle nařízení REACH lze často odvodit ze standardizovaných informací získaných od dodavatelů usazených v EU, které jsou požadovány podle článku 33 a podle dalších ustanovení nařízení REACH. **Dodavatelé látek nebo směsí** například musejí podle článku 31 zákazníkům dodávat bezpečnostní listy nebo v případě, že bezpečnostní listy nejsou nutné, dostupné důležité bezpečnostní informace a podrobnosti týkající se zákonných požadavků (nutnost povolení, uložená omezení) podle článku 32. Tato povinnost platí i tehdy, pokud je látka nebo směs dodávána v nádobě nebo na nosiči.

Výrobce předmětů v EU obdrží BL pro látku zařazenou na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) samotnou nebo ve směsi, která se používá při výrobě daného předmětu. Informace o látce zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) má tedy výrobce k dispozici.

Pokud je látka, u níž je nutný bezpečnostní list, registrována v množství 10 t/rok nebo více, příjemci této látky (samotné nebo ve směsi) od svého dodavatele obdrží jako přílohu k bezpečnostnímu listu příslušné scénáře expozice. Scénáře expozice popisují, jak je látka používána v průběhu svého životního cyklu, a doporučují, jak kontrolovat expozici člověka a životního prostředí. Tyto scénáře expozice se týkají také včleňování látky do předmětů a výsledné fáze životního cyklu dané látky včetně fáze životnosti předmětů a odpadní fáze životního cyklu. Informace obsažené ve scénářích expozice se tedy mohou hodit především výrobcům předmětů při přípravě informací pro zákazníky, jak předepisuje článek 33.

5.1.2 Dobrovolné informační nástroje pro výměnu informací o předmětech

Některé systémy a nástroje informačních technologií usnadňují komunikaci a předávání standardizovaných informací ve složitých dodavatelských řetězcích a zjednodušují tok informací. Mohou také pomoci při zjišťování a plnění povinností výrobců předmětů, formulátorů a výrobců látek v konkrétních dodavatelských řetězcích.

Byly vyvinuty některé odvětvové a další obecné informační systémy a nástroje nebo byly přizpůsobeny tak, aby podporovaly řízení složitých dodavatelských řetězců. Lze je k získávání a sdělování informací o látkách v předmětech v dodavatelském řetězci efektivně využít.

5.1.3 Vyžádání informací proti směru dodavatelského řetězce

Pokud získané nebo dostupné informace nestačí k ověření souladu s nařízením REACH a splnění jeho požadavků, měli by se výrobci, dovozci a další dodavatelé předmětů snažit potřebné informace aktivně získat žádostmi v dodavatelském řetězci. Nejlepším přístupem z hlediska účinnosti, souladu s požadavky a předvídaní dopadů budoucích regulačních opatření je získat od dodavatelů úplný přehled o látkách obsažených v předmětech a směsích a o jejich (přesných) koncentracích. Pokud tento přístup nefunguje, měli by se dodavatelé předmětů alternativně zaměřit na důležité informace, jež potřebují. Při žádosti o informace od jiných účastníků proti směru dodavatelského řetězce by měly být vzaty v úvahu tyto aspekty:

- Může být užitečné obeznámit dodavatele s tím, proč jsou informace potřebné, což nemusí být obzvláště dodavatelům se sídlem mimo EU známo. Pro tyto účely je na webových stránkách agentury ECHA k dispozici několik [publikací](#), v nichž je vysvětlen kontext a důsledky nařízení REACH. Některé z těchto dokumentů jsou k dispozici v různých jazycích, což odbourává jazykovou bariéru.
- K rozhodnutí, zda je nutné plnit požadavky na látky obsažené v předmětech, není v řadě případů nutné znát přesné složení předmětů nebo směsí, což často mohou být důvěrné informace. Oznamovací povinnosti a povinnosti sdělovat informace o látkách v předmětech se lze vyhnout také tak, že se vyloučí nebo omezí přítomnost látek, které jsou na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mezi látky podléhající povolování. Lze toho dosáhnout například pomocí stanovení kritérií v dodavatelských smlouvách. Dodavatelé v těchto případech mohou například poskytnout potvrzení, že některé látky při výrobě svých předmětů (nebo směsí) nepoužívají nebo ve svých předmětech (nebo směsích) nepřekračují určitou koncentraci.

Mezi méně upřednostňované přístupy patří vyžádat si proti směru dodavatelského řetězce cílené informace o přítomnosti (a koncentraci) určitých látek, zejména látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), místo aby se žádalo o přesné složení předmětů nebo směsí.

- Žádosti o informace o látkách ve směsích, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů, proti směru dodavatelského řetězce by se měly soustředit na látky přesahující koncentraci, která byla vypočtena jako kritická, jak je uvedeno v oddíle 4.2.1. A to proto, že koncentrace **směsí, u níž se počítá s uvolňováním**, v předmětech je známa častěji než koncentrace jednotlivých **látek, u nichž se počítá s uvolňováním**.

Mohou nicméně existovat případy, kdy komunikace v dodavatelském řetězci není efektivní. V takových případech lze informace o látkách v předmětech získat jiným způsobem, například kombinací znalostí z oboru, veřejně dostupných informačních zdrojů a výsledků chemických analýz. V dodatku 5 je uveden možný přístup sestávající z postupných kroků pro zjištění a potvrzení, které látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mohou předměty obsahovat.

5.1.4 Vyhodnocování informací od dodavatelů

Pokud se žádá o informace proti směru dodavatelského řetězce, dodavatelé ke svým výrobkům často poskytují **prohlášení o souladu**, které lze také začlenit do informačních systémů nebo nástrojů. Obsah tohoto prohlášení je třeba důkladně vyhodnotit, aby mohl sloužit jako důkaz souladu dodavatele předmětu s nařízením REACH. Přitom je třeba vzít v úvahu tyto otázky:

- Co je obsahem prohlášení? Má to význam pro kontrolu souladu dodavatele předmětu, zejména výrobce nebo dovozce?
- Vztahuje se prohlášení jednoznačně k dodavateli a dodávaným předmětům?
- Kdo prohlášení činí? Má podepsaná osoba oprávnění podepisovat dokumenty jménem dodavatelské společnosti?
- Existují důvody k obavám ohledně platnosti prohlášení?
Pokud ano, požádejte o přístup k podpůrné dokumentaci k prohlášení.

Podobně se doporučuje nepřijímat bez výhrad zkušební protokoly, které dodavatelé poskytnou. Takové protokoly je třeba důkladně prostudovat a ujistit se, že skutečně prokazují soulad s nařízením REACH. Při dokládání kontroly souladu zkušebními protokoly je třeba vzít v úvahu následující aspekty.

- Zkušební protokol by měl pokud možno obsahovat tyto prvky:
  - název a adresu laboratoře, která analýzu zpracovala,
  - datum obdržení vzorku a datum provedení zkoušky,
  - jedinečnou identifikaci protokolu (např. pořadové číslo) a datum vydání,
  - jednoznačnou identifikaci a popis analyzovaného vzorku a látky (látek),
  - použité metody přípravy vzorku a analytické metody včetně odkazů na použité normy a odchylky od nich,
  - mezní hodnotu detekce nebo mezní hodnotu kvantifikace zkušební metody,
  - výsledky zkoušky (s měrnou jednotkou) včetně míry nejistoty výsledků zkoušky,
  - jméno a podpis osoby, která protokol schválila.

- Mělo by se zkontrolovat, zda je koncentrace látky zjištěná zkouškou skutečně nižší než příslušná mezní hodnota (např. nižší než prahová hodnota 0,1 % nebo kritická úroveň koncentrace u látek ve *směsi, u níž se počítá s uvolňováním*).
- Suroviny a způsob zpracování výrobku se mohou časem měnit, což u dodávaných šarží vede ke změnám. Zkontrolujte proto, že zkouška zdokumentovaná v protokolu byla provedena na výrobku, jaký je v současnosti dodáván.
- Žadatel by měl do určité míry chápat metody použité při zkoušce. Pokud popis metod není jasný, je třeba požádat dodavatele o vysvětlení, aby nedošlo k nepochopení a případnému nesouladu.

5.2 Chemická analýza látek obsažených v předmětech

Látky obsažené v předmětech je možné identifikovat a jejich koncentrace kvantifikovat použitím analytických metod. Pokud jiné způsoby zjišťování informací selžou nebo pokud jsou příliš složité, lze informace o složení předmětu získat chemickou analýzou.

Chemická analýza může být v určitých situacích užitečná. Může být zdrojem informací potřebných k zajištění souladu s nařízením REACH a posloužit k potvrzení informací obdržených od dodavatelů. Může být prováděna rutinně pouze pro tyto účely nebo ji lze zkombinovat s kontrolou souladu s jinými právními předpisy nebo se zkouškami kontroly kvality výrobků. U některých předmětů (např. hraček, obuvi) je dokonce běžné provádět chemické analýzy na určité látky v surovinách použitých při jejich výrobě.

Je třeba mít na paměti, že výsledky chemických analýz mohou být nejednoznačné a analýzy mohou být velmi nákladné, proto se jako přednostní nástroj k získávání informací nedoporučují.

5.2.1 Problémy chemické analýzy

V souvislosti s chemickou analýzou látek v předmětech je třeba mít na paměti tyto problémy:

- Může být obtížné vytvořit pro analýzu vzorek, který by reprezentativně zastupoval celý předmět. Například různé šarže mohou mít různá složení.
- Látky, které jsou obsaženy v matici předmětu, může být nutné z matrice extrahovat⁴¹.
  - To může mít za následek chemické reakce, které mohou „vytvořit“ látky, jež v předmětu neexistují.
  - Extrakce nemusí být kompletní, takže se může stát, že nebude možné získat kompletní obsah látek v matici.
- Jsou dostupné různé analytické metody, jimiž se ověřuje existence různých látek ve vzorku a jimž se látky.
  - Měření ve většině případů určí chemické složky vzorku. Mějte na paměti, že látky se mohou skládat z několika složek (více informací najdete v [Pokynech pro identifikaci látek](#)).
  - Některé analytické metody mohou prokázat přítomnost některých prvků (např. halogenů), a nikoli přítomnost látek.

⁴¹ Látky, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětů, mohou být v zásadě od předmětu odděleny bez nutnosti extrakce nebo speciálních metod, takže odebrání příslušných vzorků pro chemickou analýzu by mělo být obvykle možné.

- Pokud identita látek, které by mohly vzbuzovat obavy, není známa, může být volba vhodných analytických metod obtížná. Pokud je v předmětu obsaženo/začleněno mnoho různých látek, může být nutné provést několik analýz k určení všech látek.
- Kvantitativní měření koncentrací látek vyžaduje další analýzu.

5.2.2 Plánování chemických analýz látek v předmětech

Chemické analýzy musí být pečlivě naplánovány a je při tom třeba brát v úvahu, jaké informace lze získat pomocí jakých metod. Jestliže se provádí analýza, měla by být strategie vypracována ve spolupráci se zkušenými laboratořemi a měla by vycházet z dostupných metod. Strategie zkoušek a interpretace výsledků by měly vzít v úvahu všechny další informace o předmětu, který se analyzuje, dostupné například z organizací průmyslových odvětví, výzkumných institucí a akreditovaných laboratoří provádějících chemickou analýzu. Neexistují žádné formální požadavky na to, které metody a laboratoře by se měly využívat; posouzení vhodnosti metod a laboratoří je záležitostí jednotlivých společností. Kdykoli je to však možné a vhodné, měly by se využívat stávající standardní metody a vhodné akreditované laboratoře.

Při plánování chemické analýzy se doporučují tyto kroky:

- Poradte se s odborníky nebo prostudujte informační zdroje daného odvětví, abyste zúžili okruh látek, jejichž přítomnost se bude zjišťovat (např. u mnoha předmětů lze vyloučit přítomnost plyných látek).
- Vytvořte strategii zkoušek jako odstupňovaný proces, tj. široké screeningy, úzké screeningy a identifikace látek, např. semikvantitativními metodami.
- Rozhodněte, kterou část (které části) předmětu se budou analyzovat: kapaliny, plyny nebo prášky obsažené v předmětu, extrakty z matrice předmětu, části předmětu, které pravděpodobně obsahují konkrétní látku vzbuzující mimořádné obavy apod.
- Proveďte chemickou analýzu za účelem identifikace látek.

Dodatek 1. Témata, o nichž se pojednává v jiných pokynech

Dovozci, výrobci a jiní dodavatelé předmětů mohou mít i jiné úlohy, a tedy další povinnosti podle nařízení REACH než ty, které jsou podrobně popsány v těchto pokynech. Pokud například výrobce předmětů nakupuje látky uvnitř EU pro použití v procesu výroby svých předmětů, musí rovněž splňovat požadavky na následné uživatele.⁴² Pokud se však látky nakupují mimo EU, plní výrobce předmětu úlohu dovozce látek a má i související povinnosti, např. povinnost registrační.⁴³ Společnostem se proto obecně doporučuje, aby zjistily své povinnosti pomocí nástroje [navigátor](#) na webových stránkách agentury ECHA. Navigátor pomáhá průmyslovým podnikům určit jejich povinnosti podle nařízení REACH a najít vhodné pokyny, jak tyto povinnosti plnit. V dodatku 2 jsou uvedeny příslušné části nařízení REACH pro výrobce, dovozce nebo dodavatele předmětů.

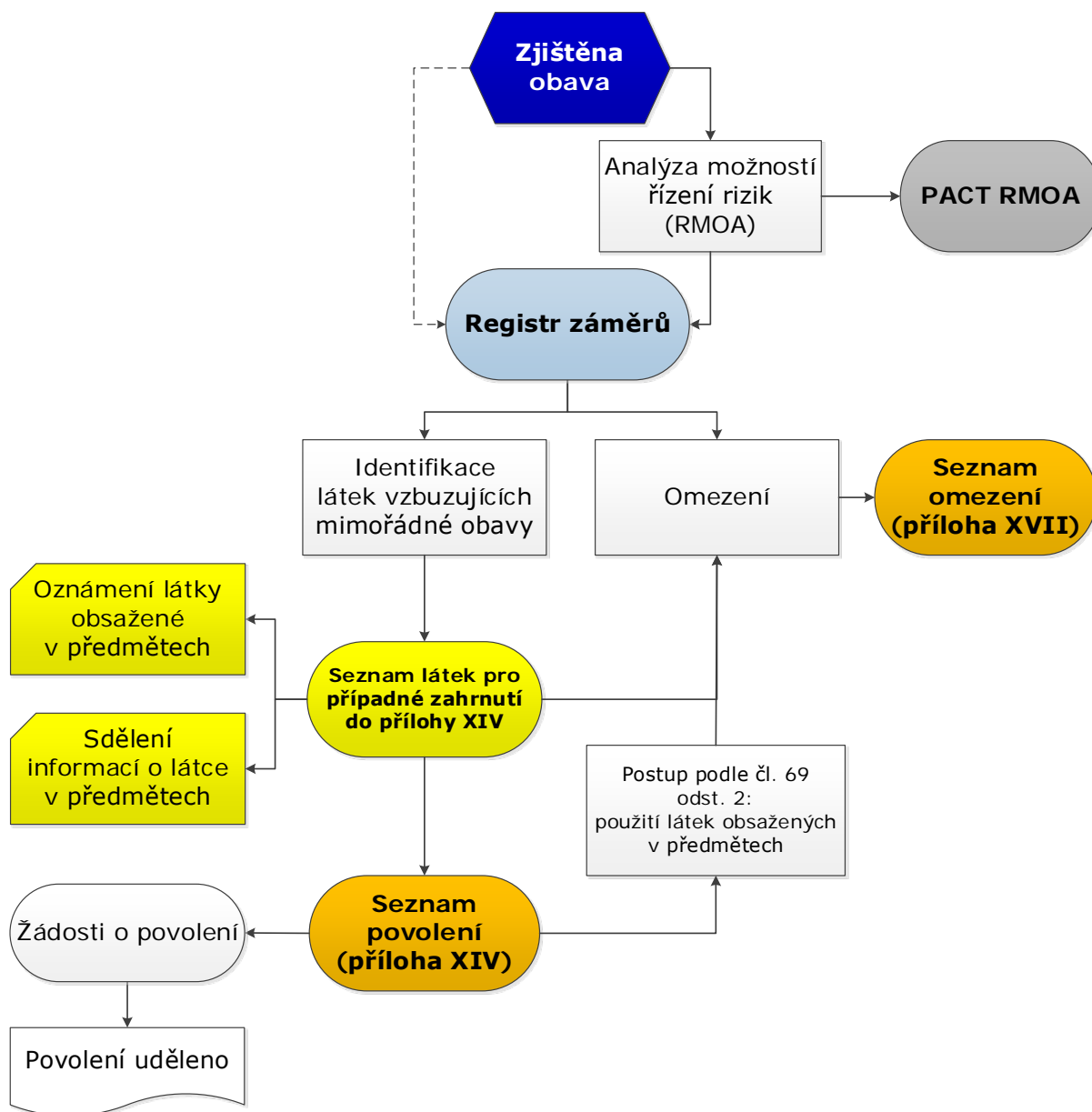
Požadavky týkající se povolování a omezování se netýkají pouze společností, jež používají látky k výrobě předmětů, ale i následných uživatelů obecně, včetně výrobců předmětů. Omezení se mohou vztahovat také na dovoz předmětů. Podrobné pokyny k těmto postupům jsou proto uvedeny v jiných pokynech, jak je uvedeno níže.

Na obrázku 5 níže jsou uvedeny hlavní procesy nebo činnosti související s nařízením REACH, které se mohou týkat výrobců a dovozců předmětů. Jsou zde uvedeny i hlavní příslušné seznamy látek, které jsou k dispozici na webových stránkách agentury ECHA.

---

⁴² Nahlédněte do *Pokynů pro následné uživatele* na <http://echa.europa.eu/guidance-documents/guidance-on-reach>.

⁴³ Nahlédněte do *Pokynů pro registraci* na <http://echa.europa.eu/guidance-documents/guidance-on-reach>.

Obrázek 5: Procesy a činnosti související s nařízením REACH, které se mohou týkat výrobců a dovozců předmětů, a příslušné seznamy látek.

Pozn.: Přerušovaná čára znamená, že látka může být v registru záměrů, aniž by předtím prošla analýzou možností řízení rizik ze strany příslušných orgánů; □ představuje proces nebo činnost; ○ označuje seznam látek dostupný na webových stránkách agentury ECHA (oranžovou nebo žlutou barvou jsou vyznačeny seznamy uvedené v právních textech, šedou barvou seznamy, které v právních textech uvedeny nejsou, a světle modrou barvou seznam, který má obě tyto charakteristiky⁴⁴); ■ označuje povinnosti průmyslových podniků, jež popisují tyto pokyny.

Procesy analýzy možností řízení rizik a identifikace látek vzbuzujících mimořádné obavy jsou blíže vysvětleny v oddíle 3.1, stejně jako funkce následujících seznamů látek: nástroje pro koordinaci veřejných činností, registru záměrů a seznamu látek (pro

⁴⁴ Například registr záměrů vztahující se k příloze XV pro účely omezení je zmíněn v čl. 69 odst. 5 nařízení REACH.

případné zahrnutí do přílohy XIV).

Látku zařazenou na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), která byla následně zahrnuta do přílohy XIV (seznam látek podléhajících povolení), není možné uvést na trh nebo používat po stanoveném datu (datum zániku), pokud není pro její specifické použití uděleno **povolení** nebo pokud není toto použití od požadavku povolení osvobozeno. Každý výrobce předmětů v EU, který začleňuje takovou látku, samotnou nebo ve směsi, do vyráběných předmětů, musí prověřit, zda takové použití bude po datu zániku vyžadovat povolení či nikoli.

Dodavatel látky zařazené na seznam látek podléhajících povolení v EU musí tuto skutečnost sdělit v oddíle 15.1 bezpečnostního listu⁴⁵ nebo případně prostřednictvím sdělení podle článku 32 nařízení REACH. Výrobce předmětu může jakožto následný uživatel používat látku podléhající povolení za předpokladu, že je toto použití v souladu s podmínkami povolení uděleného účastníkovi výše v dodavatelském řetězci. V takových případech musí být na štítku a v oddíle 2 bezpečnostního listu uvedeno také číslo povolení. Výrobce předmětu se může také rozhodnout, že požádá o povolení pro své vlastní použití.⁴⁶ Toto rozhodnutí by mělo být učiněno, jakmile je daná látka zahrnuta do přílohy XIV, aby se zajistilo, že může být včas vypracována přiměřeně kvalitní žádost o povolení. Pokud takové látky dováží samotný výrobce předmětů, musí požádat o povolení, aby mohl ve svém použití (svých použitích) těchto látek pokračovat. Podrobnosti o povolovacím postupu a oznamování použití povolených látek je možné najít v kapitole 8 [Pokynů pro následné uživatele](#) a v [Pokynech pro přípravu žádostí o povolení](#).⁴⁷

Povolení se nevyžaduje, je-li látka dovezena do EU jako nedílná součást dovážených předmětů.

Obsah látek v předmětech může být omezen nebo zakázán na základě řízení o **omezení**.⁴⁸ Výrobci a dovozci předmětů jsou povinni dodržovat omezení a zákazy stanovené v příloze XVII nařízení REACH⁴⁹. Seznam látek podléhajících omezení v příloze XVII je k dispozici na webových stránkách agentury ECHA.⁵⁰

Podrobnosti o dodržování omezení podle nařízení REACH jsou uvedeny v kapitole 8 [Pokynů pro následné uživatele](#). Dodavatelé musí v pododdíle 15.1 bezpečnostních listů nebo případně v jiných informacích, jež podávají podle článku 32 nařízení REACH, uvést, zda látka, kterou dodávají, samotnou nebo ve směsi, podléhá omezení. Je-li uloženo omezení, musí dodavatel neprodleně poskytnout aktualizovaný bezpečnostní list nebo jinou informaci (čl. 31 odst. 9 písm. c) nařízení REACH).

U látky zařazené na seznam látek podléhajících povolení a po datu zániku podle čl. 69

⁴⁵ Nahlédněte do oddílu 3.15 [Pokynů pro sestavování bezpečnostních listů](#) na <http://echa.europa.eu/guidance-documents/guidance-on-reach>.

⁴⁶ Více informací naleznete na webové stránce [Připravte strategii podání žádosti](#) na <http://echa.europa.eu/applying-for-authorisation/develop-an-application-strategy>.

⁴⁷ Viz též webovou stránku [Jak podat žádost o povolení](#) na <http://echa.europa.eu/applying-for-authorisation>.

⁴⁸ Obecný postup je stanoven v člancích 69 až 73 nařízení REACH. Další informace najdete v sekci otázek a odpovědí na webových stránkách agentury ECHA: <http://echa.europa.eu/addressing-chemicals-of-concern/restriction/>.

⁴⁹ Upozorňujeme, že nařízení REACH se může v důsledku právních změn změnit a že při nahlížení do tohoto právního textu je třeba vzít v úvahu všechna přijatá pozměňující nařízení. Nařízení, kterými se mění nařízení REACH, naleznete na [webových stránkách agentury ECHA](#).

⁵⁰ K dispozici na adrese: <https://echa.europa.eu/addressing-chemicals-of-concern/restrictions/substances-restricted-under-reach>.

odst. 2 nařízení REACH agentura ECHA posuzuje, zda rizika spojená s použitím této látky jsou náležitě kontrolována. Pokud agentura ECHA dospěje k závěru, že náležitě kontrolována nejsou, připraví agentura ECHA dokumentaci s návrhem na omezení těchto použití. Takový návrh může vést k omezení přítomnosti této látky v předmětech včetně dovezených předmětů.⁵¹

Mějte prosím na paměti, že nezávisle na nařízení REACH dosud platí i jiné právní předpisy týkající se omezení pro používání nebezpečných látek obsažených v předmětech. Jako příklad lze uvést právní předpisy pro jednotlivé výrobky, jako jsou směrnice 2011/65/EU o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních, směrnice 2009/48/ES o bezpečnosti hraček, směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností nebo nařízení č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách.

---

⁵¹ Další informace naleznete ve specializované sekci na webových stránkách agentury ECHA:
<http://echa.europa.eu/addressing-chemicals-of-concern/restriction/echas-activities-on-restrictions>

Dodatek 2. Části nařízení REACH zvláště významné pro dodavatele předmětů

Následující části nařízení REACH jsou zvláště významné pro výrobce, dovozce a dodavatele předmětů:

- **čl. 3 bod 3** stanoví definici předmětu pro účely nařízení REACH (zahrnuto v těchto pokynech),
- **článek 7** stanoví, za jakých okolností musejí výrobci a dovozci předmětů registrovat nebo oznámit látky obsažené v předmětech (částečně zahrnuto v těchto pokynech),
- **články 23 a 28** stanoví lhůty pro předběžnou registraci a registraci zavedených látek,
- **články 29 a 30** vytvářejí povinnost žadatelů o registraci sdílet informace a povinnost účasti ve fórech pro výměnu informací o látce (SIEF),
- **články 57 a 59** obsahují kritéria pro látky vzbuzující mimořádné obavy a postup pro zařazení látek na seznam látek vzbuzujících mimořádné obavy (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mezi látky podléhajících povolování.
- **článek 33** stanoví povinnost dodavatelů předmětů sdělovat informace o látkách vzbuzujících mimořádné obavy obsažených v jejich předmětech příjemcům a spotřebitelům (zahrnuto v těchto pokynech),
- **příloha XVII** uvádí omezující podmínky, které se mohou vztahovat na určité látky obsažené v předmětech.

Nařízení REACH a nařízení, která ho pozměňují, jsou přístupná na webových stránkách agentury [ECHA](http://echa.europa.eu).

Dodatek 3. Nejednoznačné případy, zda jde o předměty nebo o látky/směsi v nádobách nebo na nosičích

V oddíle 2.3 pokynů je uvedeno schéma a vysvětlení, jak rozlišovat mezi

- a) předměty s neodlučitelnou látkou/směsí a
- b) kombinacemi předmětu (fungujícího jako nádoba nebo nosič) a látky/směsi.

Následující případy, k nimž jsou závěry shrnuty níže v tabulce, názorně ukazují, jak používat schéma a návodné otázky v hlavním textu pokynů a jak vyvozovat příslušné závěry. Upozorňujeme, že výčet nejednoznačných případů v tomto dodatku není úplný. Z těchto příkladů by měla vycházet rozhodnutí o podobných nejednoznačných případech, např. psací potřeby by (analogicky ke kazetě do tiskárny) měly být považovány za kombinaci předmětu (fungujícího jako nádoba) a látky/směsi.

Tabulka 6: Shrnutí nejednoznačných případů popsaných v dodatku 3

Věc	Závěr	
	<u>předmět</u> s neodlučitelnou látkou/směsí	kombinace <u>předmětu</u> (který slouží jako nádoba nebo nosič) a <u>látky/směsi</u>
kazeta do tiskárny		x
nádobka s barvou ve spreji		x
teploměr s kapalinou	x	
páska do tiskárny		x
vlhčený čisticí ubrousek		x
vosková páska na lyže		x
lepicí páska na koberce	x	
baterie	x	
sáček s pohlcovačem vlhkosti		x
detekční trubička	x	
svíčka		x

Tabulka 7: Nejednoznačné případy látek/směsí v nádobách (pokračování v tabulce 8)

Věc	Nádobka s barvou ve spreji	Kazeta do tiskárny	Teploměr s kapalinou
Funkce	Nanášení barvy na povrch	Nanášení toneru/inkoustu na papír	Měření a ukazování teploty
Otázka 4a: Pokud by látka/směs byla z věci odstraněna nebo od ní oddělena a použita samostatně, byla by v zásadě (i když méně pohodlně a na nižší technické úrovni) schopna plnit svou funkci?	ANO , stále by bylo možné barvit, i když by byla barva oddělena od nádobky spreje.	ANO , pokud by byl toner/inkoust odstraněn a naplněn do jiného typu zařízení k tištění nebo psaní, stále by mohl vykonávat svou funkci.	NE , kdyby se kapalina odstranila, mohla by se při změně teploty stále rozpínat a smršťovat, ale neměřila by ani neukazovala okolní teplotu.
Otázka 4b: Funguje věc hlavně (tj. v souladu se svou funkcí) jako nádoba nebo nosič pro uvolňování nebo kontrolované dodávání látky/směsi nebo jejich reakčních produktů?	ANO , nádobka spreje má především sloužit ke kontrolovanému dodávání směsi (kontroluje rychlost a způsob uvolňování).	ANO , zásobník má sloužit především ke kontrolovanému dodávání toneru/inkoustu (hodí se pro tiskárnu a kontroluje uvolňování).	NE , dodávat látku nebo směs není funkcí této věci.
Otázka 4c: Je látka/směs ve fázi používání věci vyčerpávána (tj. spotřebovávána např. z důvodu chemické nebo fyzikální změny) nebo odstraňována (tj. uvolňována z věci), čímž se věc stává nepotřebnou a končí její životnost?	ANO , nádobka spreje je obvykle likvidována odděleně od barvy.	ANO , toner/inkoust je obvykle spotřebován během používání a kazeta je likvidována samostatně.	NE , kapalina a nádoba jsou likvidovány společně.
Závěr	kombinace <u>předmětu a látky/směsi</u>	kombinace <u>předmětu a látky/směsi</u>	viz tabulka 9.

Tabulka 8: Nejednoznačné případy látek/směsí v nádobách (pokračování tabulky 7)

Věc	Baterie	Sáček s pohlcovačem vlhkosti	Detekční trubička ⁵²
Funkce	Dodávání elektrického proudu	Absorpce vzdušné vlhkosti	Měření koncentrace látek ve vzduchu
Otázka 4a: Pokud by látka/směs byla z věci odstraněna nebo od ní oddělena a použita samostatně, byla by v zásadě (i když méně pohodlně a na nižší technické úrovni) schopna plnit svou funkci?	NE , elektrolyt a aktivní materiály elektrod samy nemohou vytvářet žádný elektrický proud mimo baterii. Pokud by byly umístěny do jiné nádoby, která by neměla specifický vzhled baterie, také by nebyly schopny vytvářet energii. Část baterie sloužící jako „nádobu“ bez elektrolytu také není schopna plnit svou funkci. Existují nicméně různé druhy elektrolytů, které by mohly být použity v jednom obalu baterie.	ANO , pohlcovač vlhkosti by stále pohlcoval vlhkost.	NE , stupnice natištěná na detekční trubičce je nutná k odečítání naměřené koncentrace.
Otázka 4b: Funguje věc hlavně (tj. v souladu se svou funkcí) jako nádoba nebo nosič pro uvolňování nebo kontrolované dodávání látky/směsi nebo jejich reakčních produktů?	NE , elektrolyt a aktivní materiály elektrod nejsou z baterie uvolňovány, nádoba tedy nemá funkci „dodávat“ je a nekontroluje jejich uvolňování.	NE , pohlcovač vlhkosti se ze sáčku neuvolňuje.	NE , uvolňování látky není záměrem, záměrem je vznik chemické reakce uvnitř věci.

⁵² Detekční trubička je skleněná trubička obsahující chemická činidla, v níž při průchodu vzorku vzduchu dochází ke změně barvy. Délka výsledného barevného sloupce vztažená ke stupnici na trubičce je měřítkem koncentrace konkrétní chemické látky ve vzorku vzduchu. Požadavky na detekční trubičky se řídí evropskou normou EN 1231.

Věc	Baterie	Sáček s pohlcovačem vlhkosti	Detekční trubička ⁵²
<p>Otázka 4c: Je látka/směs ve fázi používání věci vyčerpávána (tj. spotřebovávána např. z důvodu chemické nebo fyzikální změny) nebo odstraňována (tj. uvolňována z věci), čímž se věc stává nepotřebnou a končí její životnost?</p>	<p>ANO, elektrolyt se ve fázi používání věci z větší části vyčerpá a baterie na konci životnosti již nedodává elektrický proud.</p>	<p>ANO, účinnost pohlcovače vlhkosti se časem snižuje; na konci životnosti věci již žádnou vlhkost neabsorbuje.</p>	<p>ANO, na konci životnosti věci, tj. poté, co se v látce odehraje barevná reakce, je látka spotřebována, tzn. že její užitečné vlastnosti jsou vyčerpány.</p>
<p>Závěr</p>	<p>viz tabulka 9</p>	<p>kombinace <u>předmětu</u> a <u>látky/směsi</u></p>	<p>viz tabulka 9</p>

Tabulka 9: Doplňující návodné otázky pro nejednoznačné případy látek/směsí v nádobách

Věc	Teploměr s kapalinou	Baterie	Detekční trubička
Otázka 5a: Pokud by se látka/směs z věci odstranila nebo od ní oddělila, vedlo by to k neschopnosti věci plnit zamýšlenou funkci?	ANO , věc by bez kapaliny nefungovala.	ANO , směsi musí být v nádobě (každá ve zvláštním oddíle s potřebnými elektrodami), aby věc mohla dodávat elektrický proud.	ANO , bez chemického činidla v trubičce by nebylo možné měřit koncentraci.
Otázka 5b: Je hlavní účel věci jiný než dodávat látku/směs nebo její reakční produkty?	ANO , dodávat látku/směs není hlavní funkcí věci. Teploměr obsahuje kapalinu a poskytuje tvar, který reguluje její roztažnost, což je nezbytné k měření a ukazování správné teploty. Není účelem dodávat kapalinu.	ANO , hlavním účelem je dodávat elektrický proud.	ANO , látka/směs v detekční trubičce reaguje uvnitř trubičky a účelem trubičky není tuto látku dodávat.
Otázka 5c: Likviduje se věc na konci životnosti obyčejně s látkou/směsí?	ANO , kapalina a nádoba jsou likvidovány společně.	ANO , baterie při likvidaci stále obsahuje směsi.	ANO , detekční trubička při likvidaci stále obsahuje chemické činidlo.
Závěr	<u>předmět</u> s neodlučitelnou látkou/směsí	<u>předmět</u> s neodlučitelnou látkou/směsí	<u>předmět</u> s neodlučitelnou látkou/směsí

Tabulka 10: Nejednoznačné případy látek/směsí na nosiči

Věc	Páska do tiskárny	Vlhčený čisticí ubrousek	Svíčka
Funkce	Nanášení inkoustu na papír	Odstraňování nečistot z povrchů	Vytváření plamene
Otázka 4a: Pokud by látka/směs byla z věci odstraněna nebo od ní oddělena a použita samostatně, byla by v zásadě (i když méně pohodlně a na nižší technické úrovni) schopna plnit svou funkci?	ANO , inkoust by bylo stále možné nanášet na papír, a plnil by tak svou funkci.	ANO , čisticího účinku by se obecně dalo dosáhnout i se samotnou směsí, i když s menším pohodlím.	NE , bez knotu by směs plamen nevytvářela.
Otázka 4b: Funguje věc hlavně (tj. v souladu se svou funkcí) jako nádoba nebo nosič pro uvolňování nebo kontrolované dodávání látky/směsi nebo jejích reakčních produktů?	ANO , hlavní funkcí je dodávat inkoust na papír.	NE , hlavní funkcí věci je odstraňovat nečistoty z povrchů.	ANO , knot kontrolovaně dodává směs do plamene.
Otázka 4c: Je látka/směs ve fázi používání věci vyčerpávána (tj. spotřebovávána např. z důvodu chemické nebo fyzikální změny) nebo odstraňována (tj. uvolňována z věci), čímž se věc stává nepotřebnou a končí její životnost?	ANO , při likvidaci pásky je již většina inkoustu spotřebována.	ANO , čisticí prostředky jsou z větší části spotřebovány ⁵³ a ubrousek se likviduje samostatně.	ANO , směs ve fázi používání svíčky shoří.
Závěr	kombinace <u>předmětu</u> a <u>látky/směsi</u>	kombinace <u>předmětu</u> a <u>látky/směsi</u>	kombinace <u>předmětu</u> a <u>látky/směsi</u>

⁵³ Toto tvrzení je považováno za pravdivé, ačkoli ve skutečnosti velká část čisticího prostředku nemusí být vlastně spotřebována, protože jeho *funkcí* je být uvolňován, dokud je to účelné.

Tabulka 11: Použití návodných otázek v případě lepicích pásek citlivých na tlak⁵⁴

Věc	Vosková páska na lyže (příklad adhezní pásky, kterou se látky/směsi nanášejí na povrch, přičemž pomocný materiál pouze zabraňuje uvolnění látky a pomáhá snadnějšímu nanášení; adhezní vrstva může po nanesení změnit tvar)	Lepicí páska na koberce (příklad lepicí pásky, kterou se nenanáší látka/směs na povrch a která se skládá z lepicí vrstvy (lepících vrstev) a podkladu nebo vnitřní výztuhy)
Funkce	Nanášení vosku na lyže	Slepení dvou materiálů k sobě
Otázka 4a: Pokud by látka/směs byla z věci odstraněna nebo od ní oddělena a použita samostatně, byla by v zásadě (i když méně pohodlně a na nižší technické úrovni) schopna plnit svou funkci?	ANO , adhezní vrstva je schopna plnit zamýšlený účel (kterým nemusí být nezbytně především lepení!), i když s menším pohodlím.	NE , funkce pásky je určována interakcí mezi podkladovým nebo vyztužujícím materiálem a lepidlem.
Otázka 4b: Funguje věc hlavně (tj. v souladu se svou funkcí) jako nádoba nebo nosič pro uvolňování nebo kontrolované dodávání látky/směsi nebo jejich reakčních produktů?	ANO , funkcí pásky je kontrolované dodávání látky nebo směsi.	NE , funkcí pásky není pouze kontrolovat uvolňování nebo nanášení lepicí vrstvy.
Otázka 4c: Je látka/směs ve fázi používání věci vyčerpávána (tj. spotřebovávána např. z důvodu chemické nebo fyzikální změny) nebo odstraňována (tj. uvolňována z věci), čímž se věc stává nepotřebnou a končí její životnost?	ANO , lepicí vrstva a pomocný materiál jsou na konci životnosti likvidovány odděleně.	NE , lepidlo se na konci fáze používání lepicí pásky nespotebovává ani nemizí.
Závěr	Kombinace <u>předmětu</u> a <u>látky/směsi</u>	viz tabulka 12

⁵⁴ Pojmy použité v tabulce jsou definovány v souladu s normou EN 12481:

Podklad: ohebný materiál, jako například látka, fólie nebo papír, který může být pokryt lepidlem citlivým na tlak.

Výztuž: materiál, který zesiluje podklad a/nebo lepidlo.

Obal zabraňující uvolnění: odstranitelný materiál, který chrání lepicí vrstvu nebo vrstvy.

Materiál: povrch nebo materiál, na který je páska aplikována.

Tabulka 12: Použití doplňujících návodných otázek v případě lepicích pásek citlivých na tlak

Věc	Lepicí páska na koberce
Otázka 5a: Pokud by se látka/směs z věci odstranila nebo od ní oddělila, vedlo by to k neschopnosti věci plnit zamýšlenou funkci?	ANO , lepicí vrstva bez podkladového materiálu nebo výztuže není schopna plnit zamýšlený účel pásky.
Otázka 5b: Je hlavní účel věci jiný než dodávat látku/směs nebo její reakční produkty?	ANO , funkcí pásky je přilnout k materiálu a díky podkladu nebo vnitřní výztuže mu dodávat nové vlastnosti.
Otázka 5c: Likviduje se věc na konci životnosti, tj. při odstranění, obvykle s látkou/směsí?	ANO , lepidlo je na konci životnosti stále na pásce.
Závěr	<u>předmět</u> s neodlučitelnou látkou/směsí

Dodatek 4. Příklady určování hranice mezi látkami/směsmi a předměty v postupu zpracovávání přírodních nebo syntetických materiálů

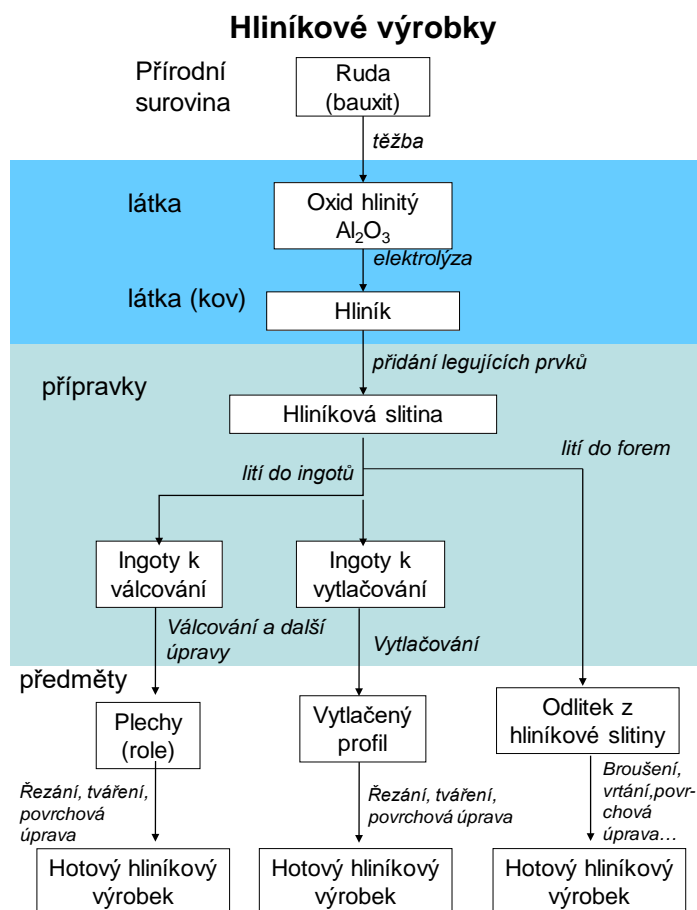
Oddíl 2.3 hlavního textu pokynů obsahuje vysvětlení a návodné otázky, které pomohou při posuzování, zda má pro funkci věci větší význam jejich chemické složení nebo jejich tvar/povrch/vzhled. K určení, kdy při zpracování suroviny přestává jít o látku/směs a začíná jít o předmět, lze využít návodné otázky 6a až 6d. V tomto dodatku se na příkladech ukazuje použití definice předmětu na různé druhy surovin. Ukazuje na příkladech, jak mohou být zodpovězeny návodné otázky 6a až 6d a jak mohou posloužit při rozhodování, zda má být věc považována za předmět.

Je třeba zdůraznit, že hranice mezi látkou/směsí a předmětem se může i u velice podobných druhů materiálů lišit (např. nemusí existovat jediné řešení pro všechny druhy vláken). Je proto třeba vyhnout se závěrům o statusu stejného druhu suroviny v různých odvětvích, protože může plnit různé funkce. Zda je surovina předmětem či nikoliv, musí být proto rozhodnuto případ od případu. Průmyslová odvětví však mohou vyvinout další pokyny na základě oddílu 2.3 těchto pokynů a této přílohy.

Následující pokyny, kde a jak stanovit hranici při zpracovávání surovin a výrobě různých konečných předmětů, se týkají čtyř průmyslových odvětví: kovo zpracujícího, textilního (spolu s odvětvím netkaných textilií), papírenského a výroby plastů. Příklady mají znázorňovat proces rozhodování a je třeba zdůraznit, že v případě pochybností by mělo být vždy provedeno důkladné prošetření pomocí návodných otázek. V souladu s tím by měly být následující příklady používány obezřetně a měly by být brány v úvahu výjimky uvedené v textu.

Příklad 16: Zpracování hliníku jako příklad zpracování kovů

Příklad zpracování hliníku ukazuje, kde při zpracování bauxitu na konečné hliníkové výrobky dochází k přechodu. Je třeba poznamenat, že při zpracování jiných kovů (například železa/oceli) může k přechodu docházet v jiné fázi. Následující obrázek znázorňuje jednotlivé fáze zpracování a status suroviny v každé fázi.

Obrázek 6: Přechod od bauxitu ke konečným hliníkovým výrobkům

Bod přechodu od směsi⁵⁵ k předmětu se nachází mezi ingoty k válcování a plechy, ingoty k vytlačování a vytlačenými profily a hliníkovou slitinou a hliníkovými odlitky. Postup rozhodování, který je podpořen návodnými otázkami 6a až 6d v hlavních pokynech, by mohl být následující.

⁵⁵ Dříve označované pojmem „přípravky“, viz obrázek.

Tabulka 13: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání hliníku (1. část)

Věc	Ingot k válcování a vytlačování	Role plechu / vytlačený profil	Konečný výrobek, např. plech s povrchovou vrstvou / konečný výrobek
Otázka 6a: Má věc jinou funkci než pouze tu, že bude dále zpracovávána?	NE , k dosažené konečné funkce je nutné další zpracování, například řezání nebo ražení.	ANO , vytlačené hliníkové profily lze často přímo použít ve stavebnictví. Pozn.: role plechů z jiných kovových slitin může být nutné ještě dále zpracovávat a nemusí mít stejné konečné použití.	ANO , plech s povrchovou úpravou lze použít k výrobě vozidel. Upravené vytlačené profily mohou být použity v několika aplikacích jako trubky nebo – jsou-li pokryty ochrannou vrstvou – jako rámy dveří a oken.
Otázka 6b: Uvádí prodávající věc na trh a/nebo má zákazník zájem získat věc především kvůli jejímu tvaru/povrchu/vzhledu (a ne kvůli jejímu chemickému složení)?	NE , prodávající/kupující ingot k válcování nabízí/ziskává určité chemické složení. Tvar ingotu určuje charakter dalšího kroku zpracování (válcování), ale považuje se za méně významný než jeho chemické složení.	Nejednoznačné.	ANO , tvar, povrch a vzhled materiálu jsou obvykle pro kupujícího důležitější než chemické složení.
Otázka 6c: Prochází věc při dalším zpracování pouze „lehkým zpracováním“, kdy se její tvar zásadně nemění?	NE , před válcováním/vytlačováním nemají ingoty žádnou specifickou formu. Po válcování/vytlačování jsou významně větší a mají zcela odlišný tvar, který je úmyslně vytvořen během tohoto postupu.	ANO , zpracování rolí na pláty a vytlačených profilů na rámy dveří a oken zahrnuje „lehké zpracování“ (např. řezání, povrchové úpravy). Materiály mají víceméně stejný tvar před tímto postupem i po něm.	Dále se nezpracovává.
Otázka 6d: Zůstává při dalším zpracování chemické složení věci stejné?	NE , chemické složení by se mohlo během dalšího zpracování materiálu měnit (např. povrchovou úpravou).	NE , chemické složení plechu by se mohlo během dalšího zpracování měnit (např. povrchovou úpravou).	Dále se nezpracovává.
Závěr	látka/směs	předmět	předmět

Druhy surovin ve formě kovových nebo slitinových polotovarů, podobných rolím a profilům jsou: tyče, výlisky (např. řezané, strojově obráběné, lisované atd.), role (potažené a nepotažené), vytlačené profily, filmy a vlákna, fólie a pásy, výkovky, desky a trubky (odlévané, bezešvé a svařované), roury a fitinky, sintrované polotovary a koncové produkty, pláty a pruhy (potážené nebo nepotážené), plechové výlisky, válcované dráty a dráty (potážené nebo nepotážené).

Níže jsou popsány dva způsoby zpracovávání hliníkových ingotů znázorněné na obrázku 6, a sice z hlediska nalezení hranice mezi směsí a předmětem.

Hliníková slitina – ingoty k válcování – role

Ingoty k válcování obvykle nemají funkci konečného použití, což naznačuje, že obvykle půjde o směs. Je to nejednoznačné a konkrétní případ závisí na tom, zda role sama má konečnou funkci. V každém případě je k dosažení definitivní funkce potřeba dalších postupů, jako jsou řezání nebo lisování. Protože tyto postupy by obecně byly považovány za lehké zpracování, tato otázka směřuje k odpovědi, že role je předmětem.

Zájem kupujícího/proávajícího na chemickém složení oproti tvaru/povrchu a vzhledu se obecně mění mezi ingotem a rolí/profilem. Přestože složení hraje roli, pokud jde o kvalitu materiálu, kupující bude primárně hledat formu těchto věcí. V případě ingotů k válcování je tvar považován za důležitý (určuje další krok zpracování), ale obvykle není důležitější než chemické složení. To je známkou, že ingot je směs, zatímco role je obvykle předmětem.

Zatímco ingoty k válcování určují pouze to, do jakého typu zpracování bude surovina dále zařazena, forma role již stanovuje, že z ní mohou být vyráběny pouze pláty. Postup válcování značně mění formu ingotů mnoha způsoby. Řezání/lisování a další zpracování role vyústí pouze ve změnu základního tvaru a lze je považovat za lehké zpracování. „Lehké zpracování“ v tomto odvětví zahrnuje například řezání, odvrtávání, děrování, povrchové ošetření, povrchové úpravy atd., ale vylučuje postupy jako tavení, vytlačování, slinování atd., při nichž je utvořený tvar zničen nebo se významně mění. Toto je známkou, že status suroviny se mění při válcování do plátů/rolí.

Základní chemické složení materiálu (hliníková slitina) se v průběhu celého zpracování nemění, ačkoliv látky/směsi mohou být přidávány prostřednictvím povrchových úprav nebo ošetřování povrchů (např. nanášení ochranné vrstvy) nebo zvlhčováním (např. mazáním, olejováním atd.). Tato otázka není v tomto případě užitečným ukazatelem, protože neposkytuje jasné známky o stavu suroviny.

Hliníková slitina – ingoty k vytlačování – vytlačené profily

Již první otázka dává jednoznačnou odpověď pro ingoty k vytlačování, které nemají žádnou funkci konečného použití, a proto naznačuje, že jde o směs, zatímco u vytlačených profilů, které již mohou být využity přímo k plnění konkrétní funkce, jde o jasnou známku toho, že se jedná o předměty.

Zájem kupujícího/proávajícího na chemickém složení oproti tvaru/povrchu a vzhledu se obecně mění mezi ingotem a profilem. Tvar ingotů k vytlačování je vzhledem k vytlačenému profilu nepodstatný, kupující ingotů by tedy měl mít zájem na chemickém složení materiálu. To je jasnou známkou toho, že ingoty jsou směsí.

Postup vytlačování významně mění formu ingotů mnoha způsoby, zatímco kroky zpracovávání, prováděné na vytlačených profilech, způsobují pouze pozměnění základního tvaru. To ukazuje, že bod přechodu tohoto materiálu od směsi k předmětu by měl následovat po postupu vytlačování. Základní chemické složení materiálu (hliníková slitina) se v průběhu celého zpracování nemění, ačkoliv látky/směsi mohou být přidávány prostřednictvím povrchových úprav nebo ošetřování povrchů (např. nanášení ochranné vrstvy) nebo zvlhčováním (např. mazáním, olejováním atd.). Také v tomto případě nám tato otázka při stanovení bodu přechodu příliš nepomůže.

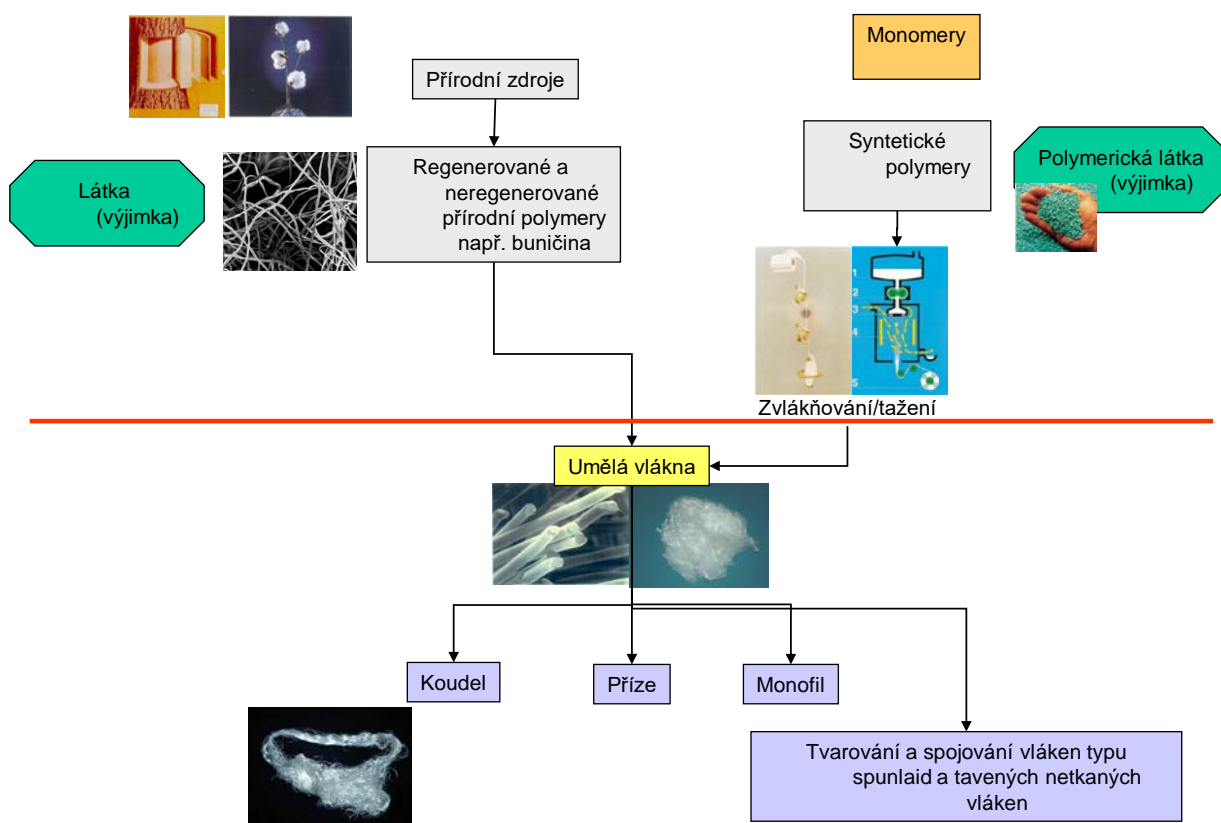
Tabulka 14: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání hliníku (2. část)

Věc	Slitinový ingot k přetavení	Slitinový odlitek	Konečný hliníkový výrobek
Otázka 6a: Má věc jinou funkci než pouze tu, že bude dále zpracovávána?	NE.	ANO.	ANO, konečné hliníkové výrobky jsou používány pro konstrukci vozidel, domácích spotřebičů a, jsou-li pokryty ochrannou vrstvou, také pro architektonické a stavební účely.
Otázka 6b: Uvádí prodávající věc na trh a/nebo má zákazník zájem získat věc především kvůli jejímu tvaru/povrchu/vzhledu (a ne kvůli jejímu chemickému složení)?	NE, prodávající/kupující slitinových ingotů k přetavování nabízí/získává spíše určité chemické složení než určitý tvar. Tvar ingotů neurčuje charakter dalších kroků zpracovávání (tavení a odlévání).	ANO, kupující slitinového odlitku má zájem na tom, aby odlitek již měl základní vzhled a tvar. Chemické složení je (obvykle) ve srovnání s tvarem/povrchem/vzhledem méně důležité.	ANO, tvar, povrch a vzhled materiálu jsou obvykle pro kupujícího důležitější než chemické složení.
Otázka 6c: Prochází věc při dalším zpracování pouze „lehkým zpracováním“, kdy se její tvar zásadně nemění?	NE, protože tvar slitinových ingotů k přetavování se během tavicího procesu kompletně ztrácí, nemají žádnou specifickou formu. Po odlévání vznikne úplně odlišný tvar, který je záměrně vytvořen během tohoto procesu.	ANO, zpracování slitinových odlitků se skládá např. z broušení, odvtávání, povrchového ošetření. Materiály mají víceméně stejný tvar před tímto postupem i po něm.	Dále se nezpracovává.
Otázka 6d: Zůstává při dalším zpracování chemické složení věci stejné?	NE, při přetavování se chemické složení slitinového ingotu nemění, ale chemické složení odlitku se pak při dalším zpracování (např. při pokrývání ochrannou vrstvou) změnit může.	NE, chemické složení slitinového odlitku by během dalšího zpracovávání mohlo být změněno (např. při pokrývání ochrannou vrstvou).	Dále se nezpracovává.
Závěr	látka/směs	předmět	předmět

Hliníkovému odlitku se podobají tyto druhy surovin: odlitky (např. odstředivé, lisované, zalité, lité do písku atd.), souvislé lité tvary (např. tyče, předvalky, válcované bloky, kola, desky). Ke konečnému rozhodnutí o statusu materiálu je obvykle nutné individuální posouzení.

Příklad 17: Zpracovávání textilních a netkaných vláken

Je třeba si uvědomit, že tento případ nelze přímo aplikovat na všechny druhy (umělých) vláken; existují například značné rozdíly mezi umělými minerálními vlákny a syntetickými polymery. Na obrázku jsou ukázány různé fáze zpracovávání a různé metody používané v průmyslu textilních a netkaných vláken. Nezávisle na druhu suroviny (syntetický nebo přírodní materiál) se „umělá a netkaná textilní vlákna“ ve stadiu zpracování považují za předmět. Jakékoli další zpracování se tedy považuje za zpracování předmětů.

Obrázek 7: Přechod mezi surovinou a konečným textilním/netkaným výrobkem

Tabulka 15: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání textilních/netkaných vláken

Věc	Syntetický polymer	Umělé vlákno	Vlečné lano
Otázka 6a: Má věc jinou funkci než pouze tu, že bude dále zpracovávána?	NE.	ANO , umělá vlákna by mohla být například používána jako plnicí materiál do polštářů nebo jako dentální nit.	ANO , vlečná lana mají nejružnější funkce.
Otázka 6b: Uvádí prodávající věc na trh a/nebo má zákazník zájem získat věc především kvůli jejímu tvaru/povrchu/vzhledu (a ne kvůli jejímu chemickému složení)?	NE , zájem o polymery je jednoznačně spojen s jejich chemickou podstatou, a ne s jejich tvarem.	ANO , tvar, povrch a vzhled materiálu je obvykle pro osobu, která získává umělé vlákno, důležitější.	ANO , tvar tažného lana je pro kupujícího důležitější než jeho chemické složení.
Otázka 6c: Prochází věc při dalším zpracování pouze „lehkým zpracováním“, kdy se její tvar zásadně nemění?	NE , polymer ještě nemá specifickou formu. Zvlákněním/tažením jsou vyráběna vlákna, která mají tvar a vzhled („průměr“), které jsou při zpracovávání vědomě formovány.	ANO , před zpracováním již mají vlákna specifickou formu, která se dále vyvíjí v následných krocích zpracování, jako jsou řezání, kroucení, konečné úpravy. Vlákno samo existuje ve stejném stavu jako předtím, ale bylo „svázáno“.	Dále se nezpracovává.
Otázka 6d: Zůstává při dalším zpracování chemické složení věci stejné?	NE , složení se mění před vytlačováním (přísady, příčné průřezy).	ANO , chemické složení umělého vlákna může být změněno v rámci zlepšení jeho zpracovatelnosti nebo při barvení. Základní složení vlákna je nicméně stejné.	Dále se nezpracovává.
Závěr	látka/směs	předmět	předmět

V případě umělého vlákna může být pro některá použití první otázka zodpovězena jednoznačně, protože umělá vlákna již mají jinou funkci, než být dále zpracovávána, zatímco v jiných případech je hlavní funkcí další zpracování. Vlákno proto již může být obecně předmětem. Totéž se týká tažného lana.

Kupující umělého vlákna má obvykle větší zájem získat materiál se specifickým tvarem než s určitým složením. Fakt, že vlákna s odlišným složením se mohou vzájemně zastupovat, je další známkou větší důležitosti fyzických vlastností.

Kupující tažného lana má nepochybně větší zájem na tvaru tažného lana než na jeho chemickém složení.

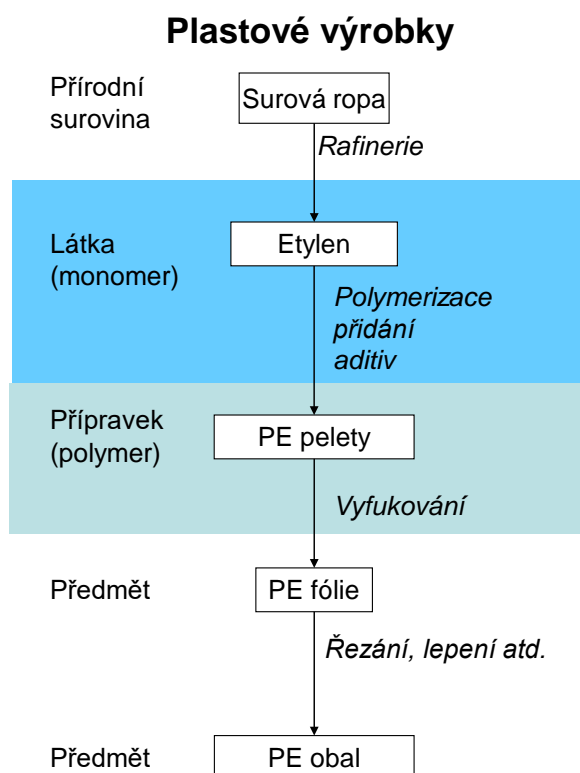
Druh vytlačování/tažení vláken určuje průměr vlákna, a proto jde o krok zpracování, který vědomě formuje tvar vlákna. Další vlastnosti, jako je síla, průtažnost a srážení vláken, jsou rovněž stanoveny při tomto kroku. Umělá vlákna jsou různými postupy „sestavována“, aby utvářela konečné produkty, jako je vlečné lano. Tyto postupy jsou především mechanické a nemění základní strukturu vlákna, ale pouze je „seskupují“ do větších celků.

Základní chemické složení polymeru se může po vytlačování/tažení vláken měnit pomocí různých druhů postupů (v závislosti na druhu dalšího zpracování).

Příklad ukazuje, že stadium, ve kterém je funkce určována tvarem, povrchem a vzhledem, může při zpracovávání surovin nastat velice brzy. Vzhled je navíc podstatnou fyzickou vlastností vlákna, protože jeho celkový tvar se při dalším zpracovávání významně nemění.

Příklad 18: Zpracovávání polymerů

Při průmyslovém zpracování polymerů je bod přechodu od směsi k předmětu stanoven po přeměně polymerových pelet. Proces přeměny je to, co transformuje směs na předmět. Obrázek ukazuje příklad produktu/postupu, který může být považován za typický pro průmysl zpracování polymerů, a reprezentuje proto také další postupy, jako je kalandrování, vstřikované odlévání atd.

Obrázek 8: Přechod mezi surovou ropou a plastovými výrobky

Tabulka 16: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání polymerů

Věc	Polymerová peleta	PE fólie	PE obal
Otázka 6a: Má věc jinou funkci než pouze tu, že bude dále zpracovávána?	NE.	ANO , přímé použití jako obalový materiál je možné také bez dalšího zpracování.	ANO , obal.
Otázka 6b: Uvádí prodávající věc na trh a/nebo má zákazník zájem získat věc především kvůli jejímu tvaru/povrchu/vzhledu (a ne kvůli jejímu chemickému složení)?	NE , konvertor si vybírá polymerové pelety podle jejich chemického složení. Tvar není podstatný.	ANO , kupující fólii má větší zájem na jejich tvaru. Pro mnohé funkce lze použít fólie s různým chemickým složením.	ANO .
Otázka 6c: Prochází věc při dalším zpracování pouze „lehkým zpracováním“, kdy se její tvar zásadně nemění?	NE , konverzní jednotka způsobuje záměrně formování tvaru polymerního materiálu a tento tvar určuje jeho funkci.	ANO , při dalším zpracování se vzhled nemění, ale jen mírně upravuje.	Dále se nezpracovává.
Otázka 6d: Zůstává při dalším zpracování chemické složení věci stejné?	NE , před vytlačováním jsou do suroviny přidávány přísady, aby materiál získal určité funkčnosti.	ANO , chemické složení fólie samé se při dalších krocích zpracování nemění, ale lze na ni tisknout.	Dále se nezpracovává.
Závěr	látky/směs	předmět	předmět

Zatímco polymerové pelety ještě nemají funkci konečného použití, konvertované materiály již ji pravděpodobně mají. Například PE fólii lze použít přímo k balení a lze ji také využít a upravovat v průběhu dalšího zpracování.

V konverzní jednotce se mění struktura a vzhled polymerové sloučeniny. Vzhled a struktura výsledného materiálu jsou při dalším zpracování zachovány.

Pro odvětví polymerů to tedy znamená, že postupy jako např. vytlačování, vyfukování filmu, tvarování vyfukováním, tvarování listů, rototvarování, zpěňování tvarování tlakem, zvlákňování nebo řezání pásek, kalandrování, povrchové úpravy, vstřikované odlévání, ale nikoli jen tyto, vyznačují hranici mezi směsí a předmětem.

Příklad 19: Zpracování papíru

Bod přechodu od směsi k předmětu je mezi papírovinou a vysušeným papírem.

Obrázek 9: Názorný příklad obecného bodu přechodu mezi dřevem a papírovými předměty

Tabulka 17: Použití návodných otázek pro různé fáze zpracovávání papíru

Věc	Papírovina	Papír	Pohlednice
Otázka 6a: Má věc jinou funkci než pouze tu, že bude dále zpracovávána?	NE.	ANO , může být použita např. jako obal.	ANO.
Otázka 6b: Uvádí prodávající věc na trh a/nebo má zákazník zájem získat věc především kvůli jejímu tvaru/povrchu/vzhledu (a ne kvůli jejímu chemickému složení)?	NE , papírovina je z větší části tekutá, a nemá tedy ještě tvar, povrch nebo vzhled.	ANO , pro kupujícího je nejpodstatnější tvar papíru.	ANO.
Otázka 6c: Prochází věc při dalším zpracování pouze „lehkým zpracováním“, kdy se její tvar zásadně nemění?	NE , po odvodnění/vysušení papíroviny vzniká poprvé specifický tvar, povrch a vzhled.	ANO , delší zpracování (zde: řezání, tištění) nemění základní vzhled. Ačkoliv jsou tvar a povrch upravovány, vlastnosti „papíru“ již určují jeho funkci.	Dále se nezpracovává.
Otázka 6d: Zůstává při dalším zpracování chemické složení věci stejné?	NE , mohou být přidány chemické látky.	ANO , povrchovými úpravami, lepením atd. mohou být přidávány látky.	Dále se nezpracovává.
Závěr	látka/směs	předmět	předmět

Papír, jak je získán z papírenského stroje, by již mohl mít funkci koncového použití, např. jako obalový nebo plnicí materiál. Ačkoliv je dále zpracováván, aby lépe plnil nějaký specifický účel, papír již má funkci bez ohledu na to, zda je i surovinou pro další zpracovávání.

Odvodněný papír je první stadium suroviny, které má specifický tvar, povrch a vzhled. Kterékoli předchozí výrobní stadium suroviny proto nemůže mít status předmětu.

Další úpravy papíru mohou výrazně změnit jeho celkový tvar. Nemění se však jeho vzhled.

Dodatek 5. Rady, jež mohou usnadnit splnění požadavků na látky, zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), obsažené v předmětech

Tento dodatek nahrazuje kapitoly 3 a 5 pokynů. Navrhuje možné přístupy a příklady, jak překonat potíže, jež mohou vzniknout při zjišťování, které látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) by mohly být obsaženy v předmětech začleněných do složených věcí.

Tyto přístupy a rady se zaměřují především na velmi složité složené věci. Mohou se však použít také na jednodušší složené věci, a dokonce na (jednotlivé) předměty.

Posuzování látek zahrnutých na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažených v předmětech z hlediska požadavků, které se na ně vztahují, musí být vždy prováděno případ od případu u každého předmětu ve složené věci, a v závislosti zejména na způsobu, kterým byly tyto předměty spojeny nebo sestaveny dohromady. Zásady uvedené v kapitole 3 pro jednoduché scénáře lze použít na nejjednodušší i na nejsložitější složené věci.

Stanovení přítomnosti a koncentrace látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech předmětech spojených nebo sestavených dohromady ve velmi složitých složených věcech může být náročné, pokud je počet předmětů vysoký, zejména pro dovozce. Je také třeba poznamenat, že v těchto případech mohou být identifikace a rozlišení všech předmětů obtížné. V závislosti na případě a na postavení v dodavatelském řetězci možná budou muset jeho účastníci, aby získali informace nezbytné ke splnění svých povinností, použít buď postup „zdola nahoru“ (tj. od nejjednodušších složek – předmětů nebo nejjednodušších složených věcí – k velmi složitým složeným věcem), nebo postup „shora dolů“ (tj. od velmi složité složené věci k nejjednodušším složkám), nebo kombinaci obou těchto postupů pro všechny předměty začleněné do takové věci.

Vývozci a dovozci předmětů, jakož i další dodavatelé předmětů odpovídají za to, že použijí nejlepší postup přizpůsobený pro každý jednotlivý případ při aplikaci požadavků podle nařízení REACH na látky, zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), obsažené v předmětech, jsou-li tyto předměty spojeny nebo sestaveny dohromady. Použité přístupy a základní úvahy se doporučuje vždy zdokumentovat, aby všichni, na něž se vztahují povinnosti, byli schopni zdůvodnit své závěry zákazníkům a vnitrostátním dozorovým orgánům.

Postup při zjišťování, které předměty mohou obsahovat určité látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)

Podstata tohoto postupu spočívá v tom, že se sváže možná přítomnost určité látky, zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), obsažené v předmětech s materiály použitými k výrobě těchto předmětů. Existují určité veřejné zdroje, včetně informací na portále agentury ECHA pro šíření informací o látkách nebo jiných pokynů na webových stránkách agentury ECHA, jež obsahují informace, které látky by mohly být obsaženy v konkrétním materiálu. Tyto informační zdroje mohou účastníkům pomoci zjistit, které látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mohou být s největší pravděpodobností přítomny v předmětu, který tyto materiály obsahuje.

Dodavatelům předmětů (z EU nebo mimo EU), a zejména dovozcům a výrobcům předmětů v EU, by mohl pomoci tento postup:

- omezit počet látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), které by potenciálně mohly být obsaženy v materiálech, jež používají ve svých předmětech, což také umožní lépe odhadnout pravděpodobnost přítomnosti nebo nepřítomnosti takových látek,
- získat informace o možných rozmezích koncentrace látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v takových materiálech, což by mohlo pomoci při odhadu množství, jež potenciálně může být obsaženo v předmětu;
- zaměřit se na komunikaci v rámci dodavatelského řetězce a/nebo na chemickou analýzu.

Při použití tohoto postupu lze postupovat v těchto krocích:

Krok 1. Najít látku vzbuzující mimořádné obavy na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) nebo látku, kterou možná bude nutné na tento seznam přidat.

Pro tento krok viz oddíl 3.1 těchto pokynů.

Krok 2. Identifikovat všechny předměty (např. ve velmi složité složené věci) a najít složení předmětů a materiálů použitých při výrobě těchto předmětů.

Tyto základní informace by měly být vyžádány od dodavatele (dodavatelů) předmětu (předmětů). Identifikaci materiálů, z nichž jsou příslušné předměty vyrobeny, je možné provést na různých úrovních podrobnosti v závislosti na informacích získaných od dodavatelů předmětů nebo jinými způsoby. Zjištěné materiály je možné rozdělit do skupin (např. plasty, kovy, textil atd.) a podskupin materiálů (např. u plastů: polyetylen (PE), polypropylen (PP), polykarbonát (PC), polyvinylchlorid (PVC), polystyren (PS), akrylonitril-butadien-styren (ABS), polyestery, polyurethany, nylony, epoxidové pryskyřice atd.; u textilií: syntetická vlákna, přírodní vlákna atd.).

Krok 3. Kontrola, které látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) jsou pravděpodobně použity v materiálech, z nichž jsou vyrobeny příslušné předměty.

Po identifikaci materiálů, jež obsahují příslušné předměty, podle předchozího kroku, se v tomto kroku na základě použitých materiálů posoudí, které předměty mohou pravděpodobně obsahovat látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), a poté, které látky mohou obsahovat. Při tomto posuzování dodavatelé předmětů (z EU nebo mimo EU) vyhledají z dostupných informací, včetně informací uvedených na portálu agentury ECHA pro šíření informací o látkách, údaje o tom, že určité látky nejsou v některém materiálu obsaženy (např. z důvodu skupenství látky) nebo které látky pravděpodobně jsou v daném materiálu obsaženy vzhledem k zamýšlenému použití nebo jako nečistoty pocházející z výrobního procesu.

Informace užitečné pro provádění posouzení by mohly zahrnovat:

- technickou funkci (technické funkce) látky, které jsou nezbytné pro dosažení specifické kvality nebo funkce materiálu,⁵⁶
- specifické látky, o nichž je známo, že jsou v daném materiálu přítomny (např. byly zjištěny analytickým měřením), nebo že v něm přítomny nejsou (např. na základě znalostí daného odvětví nebo fyzikálně-chemických vlastností materiálu, a látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV),

⁵⁶ Definice a seznam technických funkcí najdete v [Pokynech ohledně požadavků na informace a pro posouzení chemické bezpečnosti, kapitola R.12 Popis použití](#).

- hlavní způsoby použití látek a materiálů v předmětech,⁵⁷
- typická rozmezí koncentrace látky v určitém materiálu,
- regulační status látky (např. omezená v příloze XVII nařízení REACH nebo podléhající povolení nebo regulovaná právními předpisy pro jednotlivé výrobky, např. směrnicí o hračkách).

Znalosti, které materiály jsou používány v konkrétní kategorii předmětů, lze kombinovat se znalostmi, které látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mohou být použity v takových materiálech. Pokud například víme, že předmět se většinou vyrábí z konkrétních plastů, a víme také, že v takových plastech se používá určitý specifický druh změkčovadla, pomůže nám to odpovědět na otázku, zda je toto změkčovadlo pravděpodobně přítomno v předmětu.

Krok 4: Potvrdit přítomnost identifikovaných látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v dotyčných předmětech.

Potvrzení přítomnosti látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v předmětech lze provést vyžádáním informací proti směru dodavatelského řetězce a vyhodnocením informací od dodavatelů, jak je vysvětleno v oddíle 5.1. Jako doplňkový nástroj k toku informací v dodavatelském řetězci lze použít také chemickou analýzu, jak bylo vysvětleno v oddíle 5.2.

Při použití tohoto postupu mohou vzniknout různé obtíže. Může být například obtížné identifikovat látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) přítomné jako nečistoty pocházející z výrobních procesů nebo ze znečištění. Dovozci též mohou narazit na obtíže v případě použití určitých látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v dovážených předmětech, které v EU při výrobě materiálů nebo předmětů již nejsou používány, tj. pokud jim nejsou známy způsoby použití těchto látek v minulosti.

Příklad 20: Postup při zjišťování, které předměty mohou obsahovat určité látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) - bunda pro venkovní nošení

Společnost se sídlem v Evropské unii dováží bundy pro venkovní nošení, které odpuzují vodu a skvrny, jsou prodyšné a lehké. Dovozce bund obdržel od dodavatele usazeného mimo EU jejich obecný popis včetně informací o předmětech a materiálech, které jsou v typické bundě použity:

Název předmětu	Materiál	Hmotnost předmětu v kg
Svrchní vrstva	100 % polyester	0,2
Vnitřní vrstva	100 % polyester	0,05
Vložka	91 % polyester, 9 % elastan	0,1
Membrána	polytetrafluorethylen (PTFE)	0,025
3 zipy (v úvahu se berou pouze platové předměty,	polyamid	0,015

⁵⁷ Například pomocí deskriptorů použití: kategorie oblasti použití (SU), kategorií chemických výrobků (PC) a/nebo kategorie předmětů (AC) nebo konkrétnějších informací, které jsou k dispozici. Další informace o deskriptorech použití a jak popsat různá použití, viz [Pokyny ohledně požadavků na informace a pro posouzení chemické bezpečnosti, kapitola R.12 Popis použití](#).

nikoli kovové předměty)		
4 suché zipy	polyamid	0,005
8 knoflíků	kovové	0,02
1 šňůra	polyester	0,005

Dovozce chce vědět, zda předměty začleněné do bundy mohou potenciálně obsahovat látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), aby mohl zjistit, zda pro něho platí povinnost sdělovat informace podle článku 33 nařízení REACH a případně povinnost oznámit látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) podle čl. 7 odst. 2.

Postupem podle kroků uvedených výše může dovozce předmětů identifikovat látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), které jsou s větší pravděpodobností přítomny v různých předmětech sestavených nebo spojených dohromady v bundě, aby si mohl od svého dodavatele ze země mimo EU vyžádat cílené informace. Tyto kroky samy o sobě neumožňují dosáhnout jistoty, zda je přítomna konkrétní látka zařazená na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

V rámci kroku 3 se dovozce ve svém vyhledávání zaměří na informace o látkách zařazených na seznam látek pro případné zahrnutí do přílohy XV, které jsou typicky obsaženy nebo se používají při:

- výrobě oděvů / bund pro venkovní nošení, zejména způsoby použití významné pro bundy pro venkovní nošení (např. AC5, SU5 a PC34),
- výrobě nebo zpracování materiálů z výše uvedené tabulky, a zejména materiálů s odpovídajícími technickými funkcemi, jež pravděpodobně dodávají těmto materiálům požadované vlastnosti (např. u polyesteru se dovozce bude zajímat o technické funkce jako změkčovač, stabilizátor, apretační činidlo, antistatické činidlo, činidlo odpuzující skvrny, vodoodpudivý prostředek, barvivo).

Dovozce chce také vědět, zda existují látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), jejichž přítomnost v identifikovaných materiálech je méně pravděpodobná. Za tímto účelem dovozce vyhledává také informace o látkách zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), jejichž přítomnost v těchto materiálech je méně pravděpodobná.

Kombinací všech shromážděných informací byl schopen vytvořit seznamy s omezeným počtem látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), které potenciálně mohou být přítomny v různých materiálech použitých v předmětech, které jsou obsaženy v bundě (např. přibližně 20 látek ze seznamu látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV, u nichž lze předpokládat, že jsou přítomny v předmětech z polyesterových vláken).

Dovozce bund je nyní schopen vyžádat si od svého dodavatele ze země mimo EU další cílené informace.

Pomocí tohoto postupu se výrazně sníží počet látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), u nichž bylo zjištěno, že mohou být obsaženy v příslušných předmětech. V důsledku toho by společnosti mohly uspořít čas a zdroje při komunikaci s dodavateli a zákazníky, zvýšit míru jistoty, že dodrží své zákonné povinnosti, a také snížit náklady na případné chemické analýzy a náklady na konzultace.

Tento postup se však musí používat s obezřetností. Výsledek tohoto postupu pouze naznačuje pravděpodobnost, že určitý materiál, a tedy i předmět obsahuje určité látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV). Výsledky je třeba zkombinovat s dalšími informacemi obdrženy od dodavatelů nebo v krajním případě potvrzenými provedením chemické analýzy. Dodavatel předmětů v EU stále odpovídá za předměty, které uvádí na trh, a za dodržení požadavků kladených na látky obsažené v předmětech podle nařízení REACH.

Identifikace a rozlišení všech předmětů spojených nebo sestavených dohromady ve velmi složité složené věci

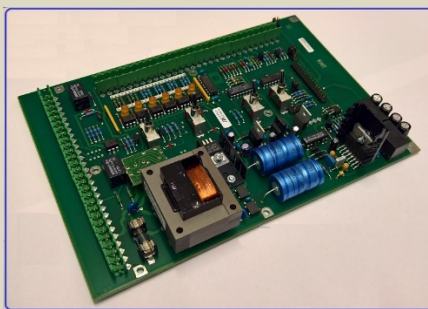
Identifikace a rozlišení všech předmětů spojených nebo sestavených dohromady v konečných výrobcích, jako jsou letadlo, automobil nebo elektronické zařízení, může být náročným úkolem, zejména pro dovozce. Níže uvedený příklad ukazuje, jak provádět tento úkol v případě desky s tištěnými spoji.

Příklad 21: Předměty spojené nebo sestavené dohromady ve velmi složité složené věci – deska s tištěnými spoji

Poznámka: Tento příklad se zabývá pouze hlavními otázkami, které je třeba posoudit; není záměrem, aby byl úplný.

Elektronické výrobky, jako jsou desky s tištěnými spoji, se obvykle vyrábějí z velkého počtu předmětů spojených nebo sestavených dohromady, na které se mohou vztahovat požadavky nařízení REACH na látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v předmětech. Některé z předmětů použitých jako složky jsou spojeny dohromady (např. slepeny, spájeny) za použití látek a/nebo směsí.

Deska s tištěnými spoji sestává z ploché vrstvené desky s tištěnými vodiči, kondenzátory, rezistory, tranzistory, indukctory, diodami, mikroprocesory, mikročipy, ventilátory, šrouby a dalšími částmi. Tyto části jsou často spojeny s použitím látek/směsí (např. pájek, lepidel). Deska s tištěnými spoji i přidané předměty a látky/směsi jsou složeny z řady různých materiálů, např. tvrdých a měkkých plastů, kovů, keramiky, skla atd.

Identifikace a rozlišení předmětů obsažených v desce s tištěnými spoji

Deska s tištěnými spoji je vyrobena sestavením nebo spojením mnoha předmětů. To, zda platí požadavky nařízení REACH na látky obsažené v předmětech, musí být posouzeno zvlášť pro každý z těchto předmětů. Velký počet předmětů a skutečnost, že mnohé z nich jsou na desku s tištěnými spoji připájené a/nebo přilepené, může však vést k tomu, že je obtížné stanovit, které z nich před výrobou desky s tištěnými spoji již existovaly jako předměty.

Nejužitečnější metodou, jak identifikovat předměty obsažené v desce s tištěnými spoji, je vysledovat je zpět v dodavatelském řetězci až k bodu, ve kterém se jedna nebo více látek nebo směsí staly předmětem a/nebo byly začleněny do předmětu nebo do složené věci

(např. vnější úprava, lepidlo).

Pokud takovou identifikaci nelze provést na základě dostupných informací, může se dovozce do EU nebo výrobce v EU pokusit identifikovat každý předmět v desce s tištěnými spoji pomocí jiných empirických pravidel.

Příslušný účastník řetězce může například posoudit všechny následující prvky:

a) předměty a složené věci, které lze fyzicky rozebrat nebo oddělit; a poté učinit totéž u každého složeného předmětu zvlášť, dokud nejsou identifikovány všechny předměty;

b) věci, které byly předměty (nikoli látkami ani směsmi) již předtím, než byly sestaveny nebo spojeny v desku s tištěnými spoji (včetně těch, které již není možné fyzicky rozebrat nebo oddělit);

c) materiály, které byly začleněny do předmětů nebo složených věcí za použití látek nebo směsí (např. povrchové materiály, lepidla, pájky).

Tento postup může vyvolat další komunikaci s dodavatelem proti směru dodavatelského řetězce. Příslušný dodavatelský řetězec (příslušné dodavatelské řetězce) se musí projít tak, jak je doporučeno výše, aby se získaly informace potřebné pro dosažení souladu.

Zásady uvedené v kapitole 3 lze použít na způsoby použití látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) nebo směsí obsahujících látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), které jsou obsaženy v desce s tištěnými spoji nebo v jakémkoli dalším předmětu nebo složené věci, jež obsahuje.

Účastníci dodavatelského řetězce v EU, kteří desky s tištěnými spoji pouze sestaví, by měli obdržet příslušné informace od dodavatelů v důsledku jejich povinností podle nařízení REACH (např. článku 31 nebo 32 pro látky nebo směsi, čl. 33 odst. 1 pro předměty). Dovožci desek s tištěnými spoji by měli zajistit, aby získali dostatek informací ke splnění své povinnosti sdělovat informace a oznamovací povinnosti (např. v rámci smluv s dodavateli ze zemí mimo EU).

Deska s tištěnými spoji sestává z velkého počtu předmětů a složených věcí. Jako příklad takových složených věcí v desce se spoji lze uvést kondenzátory montované do otvoru.

Kondenzátory montované do otvoru pájí nebo lepí na desky s tištěnými spoji výrobce desek s tištěnými spoji. Kondenzátor se skládá např. z vodičů, dielektrik, konektorů, drátů a pláště.

Postup popsáný výše pro desku s tištěnými spoji, zejména při identifikaci všech předmětů, jež obsahuje, lze použít např. i na kondenzátor. V rámci tohoto postupu by výrobce desky s tištěnými spoji v EU měl získat od svého dodavatele příslušné informace o složkách kondenzátoru. Dovožce kondenzátoru může příslušné informace o složkách kondenzátoru (a případně i tom, jak byl vyroben) získat od svého dodavatele ze země mimo EU.

Aby mohl dovozce nebo výrobce desky s tištěnými spoji v EU splnit svou povinnost sdělovat informace o kondenzátoru nebo s ním spojenou oznamovací povinnost, měl by v souladu se zásadami uvedenými v kapitole 3 získat informace o přítomnosti látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v množství vyšším než 0,1 % hmotnostních v předmětech začleněných do kondenzátoru. Tam, kde je to uskutečnitelné, lze kromě toho použít postupy popsané v kapitole 5.

Postupy popsané výše pro kondenzátor je možné použít na jakoukoli jinou složenou věc (např. tranzistor, mikroprocesor, ventilátor) obsaženou v desce s tištěnými spoji.

Dodatek 6. Ilustrativní případy pro ověřování, zda platí požadavky podle článků 7 a 33

Tento dodatek obsahuje příklady, jejichž cílem je probrat některé otázky komplexněji. Názorně popisují, jak aplikovat různé kroky ze schématu uvedeného na obrázku 1 v oddíle 1.2 (a v konečném důsledku, jak používat tyto pokyny) k ověření požadavku na registraci podle čl. 7 odst. 1 nařízení REACH (příklad 22) a požadavků na sdělování informací a oznamování podle článků 7 a 33 (příklad 23). Mějte na paměti, že posuzování látek obsažených v předmětech by vždy mělo být prováděno případ od případu.

Příklad 22: Parfémované dětské hračky

Parfémované dětské hračky, jež řeší tento příklad, jsou předměty (nikoli složené věci) a obsahují vonné látky, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětu. Tento případ je zvolen ke znázornění toho, jak může dovozce předmětů posoudit, zda pro něho platí registrační povinnosti, a vyhodnotit informace, které mu poskytl dodavatel ze země mimo EU o látkách obsažených v dováženém předmětu, které mu dodává tento dodavatel.

- Informace, jež poskytl dodavatel ze země mimo EU:
- Informace o obsahu látek, které mají být uvolňovány: a) hračka s citronovou vůní obsahuje D-limonen (vonná látka); b) ve směsi vonných látek nejsou žádné látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), u nichž se počítá s uvolňováním.

Předpokládejme následující:

- Dovoz za rok: 1 milion parfémovaných hraček
- Hmotnost hračky (předmětu), který obsahuje směs vonných látek: 20 g
- Žádné informace o registraci
- Žádné informace o přítomnosti látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v hračce, kromě informací o směsi vonných látek.

Identifikace látky

Aby dovozce získal informaci o látkách, které mají být uvolňovány z hraček s citronovou vůní (předmětů), provede tyto analýzy:

- 1 Analýzu vonných látek.
- 2 Hračka s citronovou vůní je zkoumána emisním testem k analyzování uvolňování.
- 3 Screening na extrahovatelné organické sloučeniny metodou GC/MS⁵⁸.

Při analýze vonných látek je zjištěno celkem 11 vonných látek, u nichž lze určit jejich názvy, čísla ES a čísla CAS. Během emisního testu jsou detekovány různé sloučeniny, které jsou identifikovány názvem látky. Při screeningu na extrahovatelné sloučeniny je jen jedna látka identifikována názvem. Jsou vyhledána čísla ES a čísla CAS na [portálu pro šíření informací o látkách](#) na webových stránkách agentury ESCHA a v jiných veřejných databázích toxikologických údajů. Klasifikace se vyhledává v [seznamu klasifikací a označení](#)⁵⁹ agentury ECHA. V příkladu se soustředíme na vonnou látku D-limonen.

Informace o koncentraci látky (D-limonen)

U hraček byla zjištěna koncentrace D-limonenu. Klasifikace byla získána ze [seznamu](#)

---

⁵⁸ GC/MS – plynová chromatografie / hmotnostní spektrometrie.

⁵⁹ Nebo v tabulce harmonizovaných položek v příloze VI nařízení CLP, která je k dispozici na <http://echa.europa.eu/cs/information-on-chemicals/annex-vi-to-clp>

[klasifikací a označení](#) agentury ECHA.

Informace o D-limonenu v hračkách

<i>Identifikátory látky</i>	<i>Harmonizovaná klasifikace</i>	<i>Koncentrace v hračce (mg/kg) ⁶⁰</i>
Název: D-limonen; č. ES 227-813-5 č. CAS 5989-27-5 č. indexu 601-029-00-7	Flam. Liq. 3; H226 Skin Irrit. 2; H315 Skin Sens. 1; H315 Aquatic Acute 1; H400 Aquatic Chronic 1; H410	800

Informace o množství použitého D-limonenu

Množství D-limonenu v parfémovaných hračkách lze vypočítat jako množství v každé hračce (800 mg/kg × 0,02 kg/hračka = 16 mg/hračka) vynásobené počtem hraček dovezených za rok (1 000 000 hraček/rok). Roční množství D-limonenu v dovezených hračkách je 16 kg/rok, což je méně než 1 t/rok.

Dovozce také může vypočítat, kolik hraček může dovézt, než překročí pro D-limonen prahovou hodnotu 1 t/rok. Tento počet lze vypočítat tak, že se prahová hodnota pro danou látku vydělí množstvím této látky v každém předmětu vyjádřeným v tunách na předmět. V tomto případě (1 t/rok)/(16 × 10⁻⁹ t/hračka) = 62,5 × 10⁶ hraček/rok, to jest, než dovozce u D-limonenu překročí prahovou hodnotu 1 t/rok a vznikne mu povinnost registrace, může dovézt 62,5 milionů hraček za rok.

Rámeček 8

Maximální počet předmětů, které lze dovézt (nebo vyrobit), než bude dosažena prahová hodnota 1 t/rok ($n_{max\ articles}$) u látky, u níž se počítá s uvolňováním z předmětů, a vznikne povinnost registrace, je možné také vypočítat pomocí níže uvedeného vzorce.

$$n_{max\ articles} = \frac{1/a}{Conc_{subst.\ in\ article} \times m_{article\ unit} [t/article]} \quad (9)$$

$n_{max\ articles}$
 $Conc_{subs.\ in\ article}$
 $m_{article\ unit}$
 $t/article$

$n_{max\ articles}$
 $Conc_{subs.\ in\ article}$
 $m_{article\ unit}$
 $t/předmět$

kde:

$Conc_{subs.\ in\ article}$: hmotnostní zlomek látky, u níž se počítá s uvolňováním, v předmětu,
 $m_{article\ unit}$: hmotnost jednoho předmětu [t/předmět].

V tomto příkladu:

⁶⁰ Podle směrnice o bezpečnosti hraček (směrnice 2009/48/ES), je-li do hračky nebo jejích částí přidán D-limonen v koncentracích překračujících 100 mg/kg, musí být název této látky uveden na hračce, na připojeném štítku, na obalu nebo v návodu k použití, který je k hračce připojen.

$$n_{\max \text{ toys}} = \frac{1/a}{\text{Conc}_{\text{subst. in toy}} \times m_{\text{toy unit}} [t/\text{toy}]} = \frac{1}{(800 \times 10^{-6}) \times (20 \times 10^{-6})} = 62.5 \times 10^6 \text{ hraček/rok,}$$

$n_{\max \text{ articles}}$
 $\text{Conc}_{\text{subs. in toy}}$
 $m_{\text{toy unit}}$
 t/toy

$n_{\max \text{ articles}}$
 $\text{Conc}_{\text{subs. in toy}}$
 $m_{\text{toy unit}}$
 $t/\text{hračka}$

Výsledek vypočtený za použití rovnice (9) je stejný jako výsledek vysvětlený v textu.

Znázornění rozhodovacího postupu

Příklad: Hračka s citronovou vůní (D-limonen)

1. Úloha v dodavatelském řetězci

Jste výrobcem této věci v EU nebo jejím dovozcem do EU?

ANO.

2. Je vaše věc předmět podle nařízení REACH?

Je vaše věc předmět? (viz kapitoly 2 a 4)

ANO. Společnost dováží hračky, které jsou předměty, protože tvar určuje jejich funkci.

3. Povinnost registrace podle čl. 7 odst. 1 nařízení REACH

Počítá se s uvolňováním látky z předmětu? (viz kapitola 4)

Při používání hračky (předmětu) se uvolňují vonné látky. Uvolňování je přídatnou vlastností hračky, jinak by hračka nevoněla. Uvolňování je proto záměrné (za běžných nebo důvodně předpokládaných podmínek použití).

→ **Závěr týkající se registrace:** Registrace může být nutná, pokud celkové množství je > 1 t/rok. (viz bod 5 níže)

4. Povinnost sdělovat informace podle článku 33 nařízení REACH

Obsahuje předmět látku vzbuzující mimořádné obavy zařazenou na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)?

(viz kapitoly 3, 4 a 5)

Protože dovozce má omezené informace od dodavatele ze země mimo EU a výsledky chemické analýzy, kterou se rozhodl provést, mohl by učinit následující kroky, aby získal více informací o přítomnosti látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v hračkách:

- 1) Prozkoumat dodavatelský řetězec (dodavatel ze země mimo EU) a požádat o informaci, zda jsou látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsaženy v předmětu nebo látkách/směsích použitých při výrobě předmětu, nebo získat potvrzení, že v předmětu nejsou obsaženy látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).
- 2) Shromáždit informace o znalostech příslušného odvětví a typickém obsahu látek v tomto druhu předmětu, normy, jako je směrnice o hračkách atd. Tyto informace by dovozce srovnal se seznamem látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) mezi látky podléhající povolování a mohl by mít pochybnosti, zda může vyloučit přítomnost látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) (viz dodatek 5). Na základě svých zjištění může požádat svého dodavatele usazeného mimo EU o doplňující informace.
- 3) Naplánovat a provést screening na látky zařazené na seznam látek (pro případné

zahrnutí do přílohy XIV) s použitím analytických metod, pokud nejsou od dodavatele ze země mimo EU získány žádné informace a obsah látek vzbuzujících mimořádné obavy je pravděpodobný (viz výsledky uvedené výše).

- 4) Zkontrolovat, zda jsou zjištěné látky na seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) (nebo v nástroji PACT nebo v registru záměrů), či nikoli.
- 5) Zkontrolovat, zda koncentrace látek zjištěných při screeningové analýze jsou vyšší než prahová hodnota 0,1 % hmotnostních; pokud je koncentrace vyšší než tato prahová hodnota, vypočítat množství těchto látek a posoudit, zda by mohla být překročena prahová hodnota, při které vzniká oznamovací povinnost.

5. Povinnost registrace podle čl. 7 odst. 1 nařízení REACH (pokr.)

Je celkové množství vonné směsi > 1 t/rok (měly by být vzaty v úvahu všechny takové předměty ve společnosti)?

ANO. Celkové množství vonné směsi (obsahující 11 vonných látek) je přibližně 2 t/rok.

Identifikujte každou látku, u níž se počítá s uvolňováním z předmětů.

Bylo zjištěno, že hračka obsahuje celkově 11 vonných látek. V průběhu testu emisí byly detekovány a identifikovány různé sloučeniny a byly získány informace o jejich klasifikaci.

Výsledkem analýzy byly pouze názvy látek. K získání čísla CAS a klasifikace se nahlédne na [portál pro šíření informací o látkách](#) a do [seznamu klasifikací a označení](#) na webových stránkách agentury ECHA.

Další kroky se v tomto případě soustředí na D-limonen, který byl identifikován chemickou analýzou.

Látky osvobozené od registrace?

NE. D-limonen není osvobozen od registrace.

Určete množství každé látky, u níž se počítá s uvolňováním (musí být brány v úvahu a sečteny všechny takové předměty ve společnosti)

Na základě chemické analýzy je stanoven obsah D-limonenu, u něhož se počítá s uvolňováním, na 800 mg/kg v hračce. Obsah D-limonenu v hračce je 16 mg, protože hmotnost každé hračky je 20 g.

Celkové množství > 1 t/rok?

Předpokládá se, že tato hračka je jediný předmět, který obsahuje D-limonen a je dovážen danou společností. Výpočtem bylo zjištěno roční množství D-limonenu v hračkách 1,6 kg/rok, což je méně než 1 t/rok.

→ **Závěr týkající se registrace:** Registrace D-limonenu v dovezených hračkách není nutná, protože celkové množství < 1 t/rok.

6. Konečný závěr

Závěr: D-limonen, u něhož se počítá s uvolňováním z dovezených hraček, není nutné registrovat.

Komentář k případu

Dovozce může dovážet hračky s několika dalšími směsmi vonných látek, které také musí být prozkoumány. Musí být identifikována každá jednotlivá látka, která se má uvolňovat.

V hračce je kromě vonných látek přítomno více látek. Proto byl proveden také emisní test. V emisním testu byla identifikována řada těkavých látek uvolňovaných do ovzduší.

Zde bylo analyzováno pouze uvolňování, a nikoli obsah. Emisní test nezahrnoval vonné látky (směs vonných látek).

Analýza vonných látek a test emisí, jejichž prostřednictvím byly vyhledávány konkrétní známé sloučeniny v hračkách a mezi uvolněnými látkami (byly zachycovány a analyzovány emise), byly doplněny GC-MS screeningem na extrahované sloučeniny, kde byly sloučeniny detekovány a charakterizovány pomocí svého spektra. Sloučeniny nalezené v emisním testu však při analýze GC-MS nalezeny nebyly, a obsah těkavých látek proto nemohl být určován pomocí této metody.

Tento případ ukazuje, jak je složité připravit kompletní dokumentaci týkající se látek, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětu, na základě chemické analýzy. Je-li to možné, dokumentace identity a množství látek, u nichž se počítá s uvolňováním z předmětu, má vycházet z formulace použité v předmětu. V případě dovážených předmětů by dokumentace mohla zahrnovat podpůrné dokumenty, jako jsou dopisy od dodavatelů nebo osvědčení uvádějící např. obsah vonných látek v předmětu.

Příklad 23: Jízdní kolo

Jízdní kolo představuje názorný příklad, kdy je složená věc vyrobena kombinací řady předmětů (nebo jednodušších složených věcí) mechanicky sestavených a/nebo spojených s použitím látek/směsí.

Jízdní kolo se vyrábí sestavením nebo spojením několika předmětů, jež mohou obsahovat látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV). Některé z těchto předmětů jsou také často prodávány jako náhradní díly a mohou být na jízdním kole vyměněny.

Společnost se rozhodla, že ročně doveze 10 000 jízdních kol stejného typu. Dovozce požádal svého dodavatele ze země mimo EU o obecný popis jízdních kol a předmětů, jež každé z nich obsahuje, a také o specifikace k jízdním kolům a předmětům, které jsou v každém z nich obsaženy. Aby mohl dovozce splnit své povinnosti vyplývající z ustanovení nařízení REACH o látkách v předmětech, rozhodl se využít postup a rady popsané v dodatku 5 těchto pokynů.

Při identifikaci předmětů, jež mohou obsahovat určité látky ze seznamu látek pro případné zařazení do přílohy XIV, postupoval dovozce podle kroků postupu uvedeného v tomto dodatku. V kroku 2 se dovozce rozhodl pořídit seznam všech předmětů spojených nebo sestavených v jízdním kole.

Na základě popisu a specifikací poskytnutých jeho dodavatelem ze země mimo EU dovozce identifikoval všechny věci, které jsou v jízdním kole obsaženy:

- Rám: např. horní trubka, spodní trubka, sedlová trubka, sedlová vzpěra, zadní vidlice, hlavová trubka; tyto kovové předměty jsou spájené dohromady a tvoří rám; celý rám je poté natřen barvou.
- Oblast sedla: např. sedlo, sedlovka, kolejnice sedla, sedlová svorka, objímka sedlovky, šrouby, matice, těsnicí kroužky.
- Přední část: např. řídítka, tlumič, přední brzdy, lanka předních brzd, vidlice, kryty brzdových pák, brzdové páky, páčky přesmykače.
- Kola: např. paprsky kol, náboje, ráfky, pláště, duše s ventilkami a čepičkami.
- Jiné: např. pedály, kliky pedálů, přední přesmykač, zadní přesmykač, kladka přesmykače, řetěz, přední převodník, (zadní) cogset, lanka přesmykačů, zadní brzdy, lanka zadních brzd, odrazky na kolech, zadní odrazka, přední světlo, kryt

světla, šrouby, matice, těsnicí kroužky atd.

Dovozce již může identifikovat předměty v některých složených věcech (např. natřený rám, sedlo, sedlovka, ráfky, paprsky kol, odrazky na kolech). U ostatních dovozce na základě informací, jež má k dispozici, nemůže identifikovat všechny (jednotlivé) předměty spojené nebo sestavené ve věci dohromady (např. v tlumiči, předním světle, přesmykačích, cogsetu, pláštích, duších, brzdách). K těmto věcem musí dovozce požádat svého dodavatele ze země mimo EU o další informace o předmětech a materiálech použitých jako součásti.

Po identifikaci různých předmětů a/nebo věcí sestavených nebo spojených v jízdním kole dohromady je dovozce na základě informací, jež má k dispozici, rozdělí do skupin podle různých materiálů, z nichž jsou vyrobeny. V těch případech, kdy nemohl identifikovat všechny materiály obsažené ve věci, se rozhodne vyžádat si od svého dodavatele další informace.

V níže uvedeném seznamu jsou uvedeny příklady materiálů, které mohou být přítomny ve složení (jednotlivých) předmětů nebo věcí v jízdním kole. Není záměrem, aby byl tento seznam vyčerpávající nebo přesný.

Materiál	Název předmětu/věci (Věci obsahující různé materiály jsou uvedeny ve více než jednom řádku)
Měkké plasty	Sedlo, rukojeti řidítek, plastové hadičky v opláštěných kabelech, pedály, čepičky duší v pláštích
Tvrdé plasty	Kryty brzd, brzdové páčky, páčky přesmykačů, odrazky na kolech, zadní odrazka, pouzdro předního světla
Přez	Pláště, duše, brzdové obložení, těsnicí kroužky
Kovové materiály	Natřený kovový rám, lanka, brzdy, tlumič, paprsky kol, náboje, ráfky, ventilek na duši, kliky pedálů, přesmykače, řetěz, převodník, cogset (zadní), šrouby, matice
Povrchové materiály / nátěry	Natřený kovový rám, sedlovka, kolejnice sedla, sedlová svorka, objímka sedlovky, vidlice, šrouby, matice
Sklo	Světlo
Není známo	Pláště

Na základě vyhledávání informací a shromážděných informací byl dovozce schopen vytvořit seznamy s omezeným počtem látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), které potenciálně mohou být přítomny v různých materiálech uvedených ve výše uvedené tabulce, použitých v předmětech nebo složených věcech, které jsou v jízdním kole obsaženy.

Dovozce si tedy od svého dodavatele v zemi mimo EU vyžádá další informace o:

- o (jednotlivých) předmětech obsažených ve věcech, u kterých dovozce nebyl schopen všechny tyto předměty identifikovat, a o jejich složení,
- materiálech, ze kterých jsou tyto předměty/věci vyrobeny (pokud tyto informace nebyly dosud k dispozici),
- o možné přítomnosti a koncentraci látek ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v konkrétních předmětech/věcech z „kratsích“

vytvořených seznamů, jak uvedeno výše.

V žádosti dovozce také vysvětlí důvod, proč o tyto informace žádá.

Na základě žádosti dovozce obdržel od svého dodavatele ze země mimo EU podrobné a spolehlivé informace.

Vzhledem k velkému počtu předmětů, jež jízdní kolo obsahuje, zaměříme se nadále v tomto příkladu pouze na tyto předměty/věci:

- plastové rukojeti řidítek,
- natřený kovový rám,
- nafukovací duše (uložené mezi pláště a ráfky kol),
- pláště.

O výše uvedených věcech obdržel dovozce od svého dodavatele ze země mimo EU následující podrobné informace:

Rukojeti řidítek

Rukojeti řidítek jsou předměty z plastu (PVC) vyrobené postupem vstřikovaného odlévání.

Rukojeti řidítek mají hmotnost 50 g a obsahují 0,5 % hmotnostních látky 1 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV).

Nafukovací duše

Nafukovací duše v plášti sestávají z pružné gumové hadice kruhového tvaru s kovovým ventilkem, sloužícím k nafukování, a čepičkou. Hadice kruhového tvaru má hmotnost 100 g a obsahuje látku 2 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 20 % hmotnostních.

Natřený kovový rám

Různé ocelové trubky (popsané výše) jsou spojeny spájením s použitím kovové slitiny. Ocel a kovová slitina pájky neobsahují žádnou látku ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV). Natřený kovový rám má hmotnost 7,0 kg s celkovou délkou trubek 2,5 m a průměrem trubek 3,0 cm. Vrstva nátěru má tloušťku 0,2 mm a hustota barvy je 2,0 g/cm³. Obsah netěkavých (pevných) látek v použité barvě činí 45 % hmotnostních a barva obsahuje látku 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 1,8 % hmotnostních.

Pláště

Plášť sestává z kostry, běhounu a dvou patek.

Kostru tvoří kordová tkanina. Kordová tkanina je vyrobena z látky, jejíž nitě z nylonových vláken byly ve válcovacím stroji spojeny pryžovou směsí a takto impregnovány. Každá patka obsahuje svazek ocelových drátů pokrytých pryžovou vrstvou. Běhoun je vytlačený gumový profil, kterým se pokryje kostra pláště před postupem vysoušení ve formě pod tlakem a za vysoké teploty. Postup vysoušení podporuje vulkanizaci různých pryžových materiálů, jež dodávají plášti konečný tvar a vzhled.

Během výroby jsou do pláště začleněna nylonová vlákna v tkanině a ocelové dráty v patkách. Pryž použitá při výrobě kostry obsahuje látku 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 10 % hmotnostních. Pryžová směs použitá při výrobě běhounu (gumový profil) obsahuje stejnou látku zařazenou na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 4 % hmotnostních. Pryžová vrstva v každé patce také obsahuje látku 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v koncentraci 1 % hmotnostního. Hmotnost pryže v kostře je 0,15 kg, v běhounu 0,20 kg a v patkách 0,030 kg. Vysušený plášť, který obsahuje nylonovou tkaninu, svázané ocelové dráty a pryže, má hmotnost 0,50 kg. Během vulkanizace se

pryžové materiály v patkách, kostře a běhounech společně vysoušejí, což vede ke vzniku konečné pryžové části těla pláště. Tyto pryže s různým složením po vulkanizaci již nelze od sebe oddělit. Zdá se, že tvar a povrch pryžové vrstvy pokrývající svázané ocelové dráty v patkách mění vulkanizace, protože po tomto postupu jsou již začleněny do konečného pryžového těla pláště.

Ukázka rozhodovacího postupu s použitím schématu uvedeného v oddíle 1.2 pokynů

Příklad: Jízdní kolo – rukojeti řídítek, nafukovací duše, natřený kovový rám, pláště

1. Úloha v dodavatelském řetězci

Jste výrobcem této věci v EU nebo jejím dovozcem do EU?

ANO. Dovozece dováží jízdní kola, a proto musí být považován za dovozce rukojetí řídítek, nafukovacích duší (včetně pružné gumové hadice kruhového tvaru), natřeného kovového rámu a pláště.

2. Je vaše věc předmět podle nařízení REACH?

Je vaše věc předmět? (viz kapitola 2)

ANO. Rukojeti řídítek, pružná gumová hadice kruhového tvaru v nafukovacích duších, natřený kovový rám a pláště začleněné do jízdního kola jsou samy předměty nebo složené věci obsahující předměty.

3. Povinnost registrace podle čl. 7 odst. 1 nařízení REACH

Počítá se s uvolňováním látky z předmětu? (viz kapitola 4)

NE.

→ **Závěr týkající se registrace:** Registrace není nutná.

4. Povinnost sdělovat informace podle článku 33 nařízení REACH

Obsahuje předmět látku vzbuzující mimořádné obavy, zařazenou na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)?

(viz kapitoly 3 a 5)

ANO.

Předmět	Látka zařazená na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	Koncentrace / % hmotnostních*	Celkové množství látky, zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV), obsažené v předmětech / t/rok**
Rukojeti řídítek	Látka 1 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	0,5	0,005
Pružné gumové hadice kruhového tvaru	Látka 2 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	20	0,4
Natřený kovový rám	Látka 3 ze seznamu látek (pro případné	0,05	<i>Není relevantní</i>

	zahrnutí do přílohy XIV)		
Pláště	Látka 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)	4,7	0,5

* Viz níže v oddíle „Určete koncentraci látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)“.

** Viz níže v oddíle „Vypočítat celkové množství této látky, zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v tunách, obsažené ve všech předmětech dovezených za rok...“.

Určete koncentraci látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV)

Koncentrace látky 1 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v rukojetích řidiček a látky 2 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v pružné gumové hadici kruhového tvaru sdělil dodavatel ze země mimo EU a jsou uvedeny v předchozí tabulce.

Natřený kovový rám

Údaje o natřeném kovovém rámu:

- Hmotnost natřeného kovového rámu: 7,0 kg
- Celková délka trubek: 2,5 m
- Průměr trubek: 3,0 cm = 0,030 m
- Tloušťka vrstvy nátěru: 0,2 mm = 0,0002 m
- Hustota suché barvy: 2 g/cm³
- Obsah netěkavých (tuhých) látek v použité barvě: 45 % hmotnostních
- Koncentrace látky 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV): 1,8% hmotnostních.

Hmotnostní obsah látky 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v natřeném kovovém rámu ($Conc_{subst3, in frame}$) se získá tak, že hmotnost látky 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v natřeném kovovém rámu ($m_{subst3, in frame}$) se vydělí jeho celkovou hmotností ($m_{painted frame} = 7,0$ kg).

[*Toto je stejný výsledek jako při použití rovnice (1) v rámečku č. 1*]

Hmotnost látky 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v natřeném rámu však není známa a musí se vypočítat. Její hodnota se rovná množství této látky v suché barvě obsažené v rámu, které se vypočítá ve třech krocích.

Za prvé, vypočítáme hmotnost suché barvy nanesené na rám. Toto množství se vypočítá tak, že množství barvy nanesené na rám, které se získá jako součin plochy natřeného povrchu a tloušťky nátěrové vrstvy, vynásobíme hustotou suché barvy:

Celková natřená plocha (přibližně): (celková délka trubek) × (průměr trubek × π) = 2,5 m × (0,030 m × π) ≈ 0,24 m², kde π je přibližně 3,14.

Množství suché barvy: celková natřená plocha × tloušťka vrstvy nátěru = 0,24 m² × 0,0002 m = 4,7 × 10⁻⁵ m³.

Hmotnost suché barvy: množství suché barvy × hustota suché barvy = (4,7 × 10⁻⁵ m³) × (2 × 10³ kg/m³) = 0,094 kg.

Za druhé, vypočítáme množství (tekuté barvy) použité k nátěru rámu. Hmotnost suché barvy nanesené na rám se rovná obsahu netěkavých látek v barvě. Hmotnost použité barvy se proto vypočítá vynásobením hmotnosti suché barvy (0,094 kg) faktorem 100/45, čímž dostaneme: 0,094 kg × (100/45) = 0,21 kg.

Za třetí, hmotnost látky 3 zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v barvě nanesené na rám se získá vynásobením hmotnostního zlomku

látky (1,8 % hmotnostních = 0,018) množstvím barvy použité k nátěru: $0,018 \times 0,21 \text{ kg} = 0,0038 \text{ kg}$.

A konečně, jak bylo zmíněno výše, hmotnostní obsah látky 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v natřeném kovovém rámu se získá tak, že $m_{\text{subst.3. in frame}} = 0,004 \text{ kg}$ se vydělí hodnotou $m_{\text{painted frame}} = 7,0 \text{ kg}$:
 $0,0038 \text{ kg} / 7,0 \text{ kg} \approx 0,00054 = 0,05 \%$ hmotnostních.

Koncentrace látky 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) je 0,05 % hmotnostních, což nepřesahuje prahovou hodnotu 0,1 % hmotnostních.

Koncentraci (v % hmotnostních) látky 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v rámu ($Conc_{\text{subst.3. in frame}}$) lze také vypočítat pomocí rovnice (2) v rámečku č. 2.

Koncentrace látky 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v suché barvě ($Conc_{\text{subst.3 in paint}}$) se musí korigovat faktorem 100/45 vzhledem k (polo)těkavým látkám obsaženým v barvě, které se během nanášení barvy na kovový rám vypařují. A tedy, $Conc_{\text{subst.3 in paint}} = (100/45) \times 1,8 \% = 4,0 \%$ hmotnostních.

Koncentrace barvy v natřeném kovovém rámu se vypočítá takto: $Conc_{\text{paint in frame}} = 0,094 \text{ kg} / 7 \text{ kg} = 1,3 \%$ hmotnostních.

Koncentraci (v % hmotnostních) látky 3 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v rámu tedy získáme takto:

$$Conc_{\text{subst.3 in frame}} = Conc_{\text{subst.3 in paint}} \times Conc_{\text{paint in frame}} = (0,040) \times (0,013) \approx 0,05\% \text{ w/w}$$

$Conc_{\text{subst.3. in frame}}$

$Conc_{\text{subst.3. in frame}}$

$Conc_{\text{subst.3 in paint}}$

$Conc_{\text{subst.3 in paint}}$

$Conc_{\text{paint in frame}}$

$Conc_{\text{paint in frame}}$

Plášť

Údaje o plášti:

- Celková hmotnost pláště po vysušení: 0,50 kg
- Hmotnost pryžové kostry v plášti: 0,15 kg
- Koncentrace látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v pryžové kostře: 10 % hmotnostních
- Hmotnost pryžového běhounu v plášti: 0,20 kg
- Koncentrace látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v pryžovém běhounu: 4 % hmotnostních
- Hmotnost pryžové vrstvy obou patek: 0,030 kg
- Koncentrace látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v pryžových patkách: 0,030 % hmotnostních

Během vulkanizace se všechny pryžové části stanou nedílnými součástmi pryžové části pláště. Celkové množství látky 4 zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v pryžové části pláště se tudíž vypočítá tak, že se sečte celkové množství této látky ve všech pryžových částech takto: hmotnost látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v pryži kostry [koncentrace látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) × hmotnost pryže kostry v plášti = $0,10 \times 0,15 \text{ kg}$] + hmotnost látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v běhounu [koncentrace látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) × hmotnost pryže běhounu v plášti = $0,04 \times 0,20 \text{ kg}$] + hmotnost látky 4 ze seznamu

látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v pryžové vrstvě patek [koncentrace látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) $\times$ hmotnost pryžové vrstvy v obou patkách = $0,01 \times 0,030 \text{ kg}$] = $0,015 \text{ kg} + 0,008 \text{ kg} + 0,0003 \text{ kg} = 0,023 \text{ kg}$.

Koncentrace látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v pryži pláště se tudíž vypočítá tak, že se celková hmotnost látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v pryži pláště vydělí celkovou hmotností pláště po vysušení = $0,023 \text{ kg}/0,50 \text{ kg} = 0,047 = 4,7 \%$ hmotnostních.
[*Toto je stejný výsledek jako při použití rovnice (1) v rámečku č. 1*]

Koncentrace látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v pláštích je $4,7 \%$ hmotnostních, což přesahuje prahovou hodnotu $0,1 \%$ hmotnostních.

Koncentrace vyšší než $0,1 \%$ hmotnostních?

Ano pro rukojeti řídítek, pružné gumové hadice kruhového tvaru a pláště jízdního kola (viz tabulka výše). Koncentrace látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v každém z těchto předmětů přesahuje koncentrační limit $0,1 \%$ hmotnostních.

→ Závěr týkající se sdělování informací ve směru dodavatelského řetězce:

sdělovat informace podle článku 33, jak bylo vysvětleno v oddílech 3.2.1 a 3.4.1 těchto pokynů, o rukojetích řídítek, pružné gumové hadici kruhového tvaru (v nafukovacích duších) a pláštích jízdních kol.

5. Oznamování látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) podle čl. 7 odst. 2 nařízení REACH

Vypočítat celkové množství každé látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v tunách obsažené v každém typu předmětů dovezených za rok, pokud je přítomna v koncentraci vyšší než prahová hodnota $0,1 \%$ hmotnostních

Počet jízdních kol dovezených v daném roce činí 10 000. Počet rukojetí řídítek, pružných gumových hadic kruhového tvaru a plášťů jízdních kol v dovezených jízdních kolech je 20 000 u každé z těchto položek ($n_{\text{handlebars}}$; n_{tubes} ; n_{tyres}).

- Výpočet celkového množství látky 1 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v dovezených rukojetích řídítek:

Protože hmotnost rukojeti řídítek ($m_{\text{handlebars}}$) je $0,050 \text{ kg}$, celková hmotnost dovezených rukojetí řídítek se vypočítá vynásobením počtu dovezených jednotek hmotností každé jednotky v tunách ($0,050 \text{ kg}/1000 = 0,000050 \text{ t}$): $20\,000 \text{ (jednotka/rok)} \times 0,000050 \text{ (t/jednotka)} = 1,0 \text{ t/rok}$. Množství látky 1 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v dovezených rukojetích řídítek v tunách za rok se získá tak, že jejich celková hmotnost ($1,0 \text{ t/rok}$) se vydělí hodnotou koncentrace této látky ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) v hmotnostním zlomku ($0,5 \%$ hmotnostních = $0,005$): $1,0 \text{ t/rok} \times 0,005 = 0,005 \text{ t/rok}$.

Celkové množství látky 1 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve všech rukojetích řídítek, jež obsahují více než $0,1 \%$ hmotnostních této látky, v tunách za rok činí $0,0005 \text{ t/rok}$, což nepřekračuje prahový limit 1 t/rok .

Stejněho výsledku se dosáhne pomocí rovnice (3) v textovém rámečku č. 3.

Koncentrace látky 1 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v každé rukojeti řídítek ($CONC_{\text{handlebars}}$) je uvedena v tabulce výše.

$$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}} [t/a] = \left(Conc_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}} \right) \times \left(\frac{m_{\text{handlebar}} [kg / \text{handlebar}]}{1000} \right) \times (n_{\text{handlebars}} [\text{handlebars} / a])$$

$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}$
 $Conc_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}$
 $m_{\text{handlebar}}$
 kg/handlebar
 $n_{\text{handlebars}}$
 handlebars/ a

$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}$
 $Conc_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}$
 $m_{\text{handlebar}}$
 kg/řídítka
 $n_{\text{handlebars}}$
 řídítek/rok

$$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}} [t/a] = (0.005) \times \left(\frac{0.05}{1000} \right) \times (20,000) = 0.005$$

$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}$

$m_{CL \text{ subst. 1 in handlebars}}$

- Výpočet celkového množství látky 2 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v dovezených pružných gumových hadicích kruhového tvaru:

Výpočet se provede způsobem popsaným výše pro dovezené rukojeti řidítek. Celková hmotnost dovezených pružných gumových hadic kruhového tvaru je 2,0 t/rok [= 20 000 (jednotek/rok) × 0,00010 (t/jednotka)] a množství látky 2 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v pružných gumových hadicích v tunách za rok je 0,4 t/rok [= 2.0 t/rok × 0,2].

Celkové množství látky 2 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve všech pružných gumových hadicích kruhového tvaru, jež obsahují více než 0,1 % hmotnostních této látky, v tunách za rok činí 0,4 t/rok, což nepřekračuje prahový limit 1 t/rok.

Stejného výsledku se dosáhne pomocí rovnice (3) v textovém rámečku č. 3. Koncentrace látky 2 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v každé pružné gumové hadici ($Conc_{tubes}$) je uvedena v tabulce výše.

$$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}} [t/a] = \left(Conc_{CL \text{ subst. 2 in tubes}} \right) \times \left(\frac{m_{\text{tube}} [kg / \text{tube}]}{1000} \right) \times (n_{\text{tubes}} [\text{tubes} / a])$$

$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$
 $Conc_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$
 m_{tube}
 n_{tubes}
 tubes/ a

$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$
 $Conc_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$
 m_{tube}
 n_{tubes}
 hadice/rok

$$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}} [t/a] = (0.2) \times \left(\frac{0.1}{1000} \right) \times (20,000) = 0.4$$

$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$

$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$

- Výpočet celkového množství látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v dovezených pláštích jízdních kol:

Výpočet se provede způsobem popsaným výše pro dovezené rukojeti řidítek. Celková hmotnost dovezených pružných gumových hadic kruhového tvaru je 10 t/rok [= 20 000 (jednotka/rok) × 0,00050 (t/jednotka)] a množství látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v pružných gumových hadicích v tunách za rok je 0,5 t/rok [= 2.0 t/rok × 0,047].

Celkové množství látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené ve všech rukojetích řidítek, jež obsahují více než 0,1 % hmotnostních této látky, v tunách za rok činí 0,0005 t/rok, což nepřekračuje prahový limit 1 t/rok.

Stejného výsledku se dosáhne pomocí rovnice (3) v textovém rámečku č. 3. Koncentrace látky 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) obsažené v každém plášti jízdního kola ($Conc_{tyres}$) je uvedena v tabulce výše.

$$m_{CL\ subst.4\ in\ tyres} [t/a] = (Conc_{CL\ subst.4\ in\ tyres}) \times \left(\frac{m_{tyre} [kg/tyre]}{1000} \right) \times (n_{tyres} [tyres/a])$$

$m_{CL\ subst.4\ in\ tyres}$
 $Conc_{CL\ subst.4\ in\ tyres}$
 m_{tyre}
kg/tyre
 n_{tyres}
tyres/a

$m_{CL\ subst.4\ in\ tyres}$
 $Conc_{CL\ subst.4\ in\ tyres}$
 m_{tyre}
kg/pláště
 n_{tyres}
pláště/rok

$$m_{CL\ subst.4\ in\ tyres} [t/a] = (0.047) \times \left(\frac{0.5}{1000} \right) \times (20,000) = 0.47 \approx 0.5$$

$m_{CL\ subst.4\ in\ tyres}$

$m_{CL\ subst.4\ in\ tyres}$

Je celkové množství látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) > 1 t/a?

Ne. Celková množství látek 1, 2 a 4 ze seznamu látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) ve všech rukojetích řidítek, pružných gumových hadicích kruhového tvaru a pláštích jízdního kola obsažených v dovážených jízdních kolech (viz tabulka výše) nepřesahují prahový limit 1 t/rok.

→ Závěr týkající se oznamování látek obsažených v předmětech podle čl. 7

odst. 2 nařízení REACH: oznámení látek zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) přítomných v rukojetích řidítek, pružných gumových hadicích kruhového tvaru a pláštích dovezených jízdních kol není pro dovozce nutné, protože celková množství těchto látek jsou nižší než limitní hodnota 1 t/rok, která je hranicí pro vznik oznamovací povinnosti.

6. Konečný závěr

Závěr: Sdělování informací o látkách zařazených na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) přítomných v rukojetích řidítek, pružných gumových hadicích kruhového tvaru (v nafukovacích duších) a pláštích dovezených jízdních kol obsažených v dovážených jízdních kolech po směru dodavatelského řetězce a na vyžádání spotřebitelům podle článku 33 je nutné. Dovozce pro tyto látky zařazené na seznam látek (pro případné zahrnutí do přílohy XIV) nemá oznamovací povinnost.

Evropská agentura pro chemické látky

P O. Box 400, FI-00121 Helsinky, Finsko

<http://echa.europa.eu>